

KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

İÇ MİMARLIK ANABİLİM DALI

**TÜRKİYE'DE 1931-1980 DÖNEMİ APARTMAN KONUTLARININ
MİMAR/ARKİTEKT DERGİSİ ÜZERİNDEN İRDELENMESİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

İç Mimar Çağrı ULUDÜZ

HAZİRAN 2014

TRABZON

**KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

İÇ MİMARLIK ANABİLİM DALI

**TÜRKİYE'DE 1931-1980 DÖNEMİ APARTMAN KONUTLARININ
MİMAR/ARKİTEKT DERGİSİ ÜZERİNDEN İRDELENMESİ**

Çağrı ULUDÜZ

**Karadeniz Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsünde
"YÜKSEK İÇ MİMAR"
Unvanı Verilmesi İçin Kabul Edilen Tezdir.**

**Tezin Enstitüye Verildiği Tarih : 22.05.2014
Tezin Savunma Tarihi : 12.06.2014**

Tez Danışmanı : Yrd. Doç. Dr. Muteber ERBAY

Trabzon 2014

Karadeniz Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü

İç Mimarlık Anabilim Dalında

Çağrı ULUDÜZ tarafından hazırlanan

**TÜRKİYE'DE 1931-1980 DÖNEMİ APARTMAN KONUTLARININ
MİMAR/ARKİTEKT DERGİSİ ÜZERİNDEN İRDELENMESİ**

**başlıklı bu çalışma, Enstitü Yönetim Kurulunun xx / xx / 2014 gün ve xxxx sayılı
kararıyla oluşturulan jüri tarafından yapılan sınavda**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

olarak kabul edilmiştir.

Jüri Üyeleri

Başkan : Prof. Dr. İlkey ÖZDEMİR

Üye : Doç. Dr. Tülay ZORLU

Üye : Yrd. Doç. Dr. Muteber ERBAY

Prof. Dr. Sadettin KORKMAZ

Enstitü Müdürü

ÖNSÖZ

“Türkiye’de 1931-1980 Dönemi Apartman Konutlarının Mimar/Arkitekt Dergisi Üzerinden İrdelenmesi” başlıklı tez çalışması, Karadeniz Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü İç Mimarlık Anabilim Dalı Yüksek Lisans Programı’nda hazırlanmıştır.

Yapmış olduğum tez çalışmam boyunca benden kıymetli vaktini hiçbir zaman esirgemeyen, değerli katkılarıyla bana her daim yol göstermiş olan tez danışmanım Sayın Yrd. Doç. Dr. Muteber ERBAY’a sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Hayatım boyunca maddi ve manevi desteklerini benden esirgemeyerek hep yanımda olan isimlerini tek tek saymakla bitiremeyeceğim geniş aileme, çalışmam sırasında anlayış ve yardımlarını esirgemeyen hocalarıma ve iş arkadaşlarıma da ayrıca teşekkürlerimi sunarım.

Çağrı ULUDÜZ

Trabzon 2014

TEZ BEYANNAMESİ

Yüksek Lisans Tezi olarak sunduğum “Türkiye’de 1931-1980 Dönemi Apartman Konutlarının Mimar/Arkitekt Dergisi Üzerinden İrdelenmesi” başlıklı bu çalışmayı baştan sona kadar danışmanım Yrd. Doç. Dr. Muteber ERBAY’ın sorumluluğunda tamamladığımı, verileri/örnekleri kendim topladığımı, deneyleri/analizleri ilgili laboratuvarlarda yaptığımı/yaptırdığımı, başka kaynaklardan aldığım bilgileri metinde ve kaynakçada eksiksiz olarak gösterdiğimi, çalışma sürecinde bilimsel araştırma ve etik kurallara uygun olarak davrandığımı ve aksinin ortaya çıkması durumunda her türlü yasal sonucu kabul ettiğimi beyan ederim. 22/05/2014

Çağrı ULUDÜZ

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa No</u>
ÖNSÖZ.....	III
TEZ BEYANNAMESİ.....	IV
İÇİNDEKİLER.....	V
ÖZET.....	VI
SUMMARY.....	VII
ŞEKİLLER DİZİNİ.....	VIII
TABLolar DİZİNİ.....	IX
1. GENEL BİLGİLER.....	1
1.1. Giriş.....	1
1.2. Çalışmanın Amacı ve Kapsamı.....	3
1.3. Apartmanlaşma Olgusunun Tarihsel Süreci ve Türkiye’deki Gelişimi.....	4
1.4. Cumhuriyet’in İlanından Günümüze Türk Mimarlık Dergileri.....	17
1.4.1. Mimar/Arkitekt Dergisi.....	23
2. YAPILAN ÇALIŞMALAR.....	28
2.1. Çalışmanın Yöntemi.....	28
2.1.1. Örnekleme Grubunun Tespiti.....	29
2.1.2. Örnekleme Grubunun Planlarının CAD Ortamına Aktarılması.....	34
2.1.3. Çalışma Kapsamında İncelenen Mekanların Belirlenmesi.....	36
2.1.4. Yapı Kimlik Kartlarının Oluşturulması.....	39
2.2. Yapı Kimlik Tabloları.....	40
3. BULGULAR VE İRDELEME.....	98
3.1. Buldukları Yere Ait Bulgular ve İrdeleme.....	98
3.2. Kullanım Tiplerine Ait Bulgular ve İrdeleme.....	99
3.3. Mekanlara Ait Bulgular ve İrdeleme.....	101
4. SONUÇLAR.....	115
5. ÖNERİLER.....	120
6. KAYNAKLAR.....	122
ÖZGEÇMİŞ	

Yüksek Lisans Tezi

ÖZET

TÜRKİYE’DE 1931-1980 DÖNEMİ APARTMAN KONUTLARININ
MİMAR/ARKİTEKT DERGİSİ ÜZERİNDEN İRDELENMESİ

Çağrı ULUDÜZ

Karadeniz Teknik Üniversitesi

Fen Bilimleri Enstitüsü

İç Mimarlık Anabilim Dalı

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Muteber ERBAY

2014, 123 Sayfa

İnsanların barınma ihtiyacını karşılamak için üretilen konut, zaman içerisinde değişim ve gelişim göstermiştir. Özellikle 18. yüzyılda yaşanan Sanayi Devrimi’nden sonra kentlerde görülmeye başlanan apartman konutlarının Türk konut kültürüne girişi, Tanzimat Fermanı’nın ilanı ile Osmanlı’da başlatılan modernleşme hareketinin sonucunda gerçekleşmiştir. Cumhuriyetle birlikte yeni Türkiye’nin inşası sürecinde İstanbul’da görülmeye başlayan apartman konutlarının günümüze kadar yaşadığı sürecin izlenmesi ve değerlendirilmesi önem kazanmaktadır.

Bu nedenle, Cumhuriyet dönemi apartman konutlarının, dönemin ilk süreli mimarlık yayını olan ve Türk mimarlık tarihine ışık tutan Mimar/Arkitekt dergisi kapsamında irdelendiği bu çalışmanın genel bilgiler bölümünde, apartmanlaşma olgusu ve Türkiye’de Cumhuriyet öncesi ve sonrası yaşanan apartmanlaşma süreci ele alınmıştır.

Yapılan çalışmalar bölümünde, çalışmanın sınırları belirlenmiş; izlenen yöntemler açıklanmış ve çalışma kapsamında CAD ortamına aktarılan apartman konutlarına ait bilgileri, kat planlarını ve dış görselleri içeren yapı kimlik kartı tablolarının yanında dijital ve sayısal bir veri tabanı oluşturulmuştur.

Üçüncü bölümde, apartman konutları incelendikten sonra elde edilen buldukları yere ait, kullanım tiplerine ait, eylem alanlarına ait ve eylem alanlarında bulunan mekanlara ait bulgular ortaya konulmuş ve irdelenmiştir.

Dördüncü bölümde, bulgular üzerinden elde edilen sonuçlar verilmiş ve son bölümde bu konu çerçevesinde yapılabilecek diğer çalışmalar için öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Mimar/Arkitekt dergisi, Apartman, Apartmanlaşma Süreci, Konutta Değişim, Konut Mekanları

Master Thesis

SUMMARY

DISCUSSION OF 1931-1980 PERIOD RESIDENTIAL APARTMENTS IN TURKEY
VIA MIMAR/ARKITEKT PERIODICAL

Çağrı ULUDÜZ

Karadeniz Technical University

The Graduate School of Natural and Applied Sciences

Interior Architecture Program

Supervisor: Asisst. Prof. Muteber ERBAY

2014, 123 Pages

Residence; created as a solution for fulfilling the sheltering needs of human beings, started to show modification and growth. The residential apartments, which had started to be seen in cities especially with the industrial revolution in 18th century, appeared in Turkish residence culture in 19th century with “the edict of Gülhane” as a result of modernisation movements in Ottomans. In times of building the new Turkey with the republic, investigating the process of residential apartments in Istanbul from the past to today has gained importance.

Hence, the republican era apartment houses were discussed and investigated at the scope of the first and periodical architecture publication Mimar/Arkitekt, the fact of building apartments was handled and also the history of before and after the Turkish Republic were discussed.

At the done studies section, the working environment was decided, material and methods were explained and then the apartment housing information were transferred to CAD environment also digital identity card tables were created which contains floor plans and exterior structures images and in addition to these the digital database was created.

At the third chapter after investigating the residential apartments, the findings about the built area, usage types and activity areas were explained and discussed.

At the fourth chapter, the gotten results were shown and in the final chapter, some recommendations were given for the future studies.

Key-words: Mimar/Arkitekt periodical, Apartment, Process of Apartment Building, Modification in Residence, Spaces in Residence

ŞEKİLLER DİZİNİ

	<u>Sayfa No</u>
Şekil 1. İlk barınma çözümleri.....	2
Şekil 2. Insulae yapısının bir modeli.....	6
Şekil 3. Altıncı Daire (Beyoğlu) Belediyesi Belediye Binası.....	10
Şekil 4. Huber'in 1895 tarihli Galata haritası.....	11
Şekil 5. Goad'ın 1905 tarihli Galata planından bir kesit.....	12
Şekil 6. Hasol'un (2008) profesyonellere yönelik mimarlık dergileri çizelgesi.....	22
Şekil 7. Mimar dergisinin geçirdiği isim değişikliğinin dergi kapak tasarımındaki etkisi.....	25
Şekil 8. Kat planlarının CAD ortamına aktarımı: Derviş Bey apartmanı.....	35
Şekil 9. Yapı kimlik kartı ve bölümleri.....	40
Şekil 10. Örneklem grubu apartmanlarının buldukları illere göre sayısal dağılımı..	98
Şekil 11. Örneklem grubu apartmanlarının buldukları illerde yıllara göre dağılımı.	99
Şekil 12. Örneklem grubunda kira evi kullanımının illere göre sayısal dağılımı.....	100
Şekil 13. Örneklem grubu apartmanlarının kullanım türü ve yapım yıllarına göre sayısal dağılımı.....	100
Şekil 14. Örneklem grubu apartmanların konut büyüklüklerinin yıllara göre dağılımı.....	103

TABLolar DİZİNİ

	<u>Sayfa No</u>
Tablo 1. Çalışma kapsamı dışında tutulan apartman tipi konutlar.....	30
Tablo 2. Çalışma kapsamı dışında tutulan dubleks apartmanlar, siteler ve toplu konutlar.....	31
Tablo 3. Çalışma kapsamında incelenen apartman tipi konutlar.....	31
Tablo 4. Örneklem grubunda bulunan mekanlar.....	36
Tablo 5. Yapılan çalışmada kullanılan mekanlar.....	37
Tablo 6. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Park apartmanı.....	41
Tablo 7. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Apartman binası.....	42
Tablo 8. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Işık apartmanı.....	43
Tablo 9. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Nan apartmanı.....	44
Tablo 10. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Hüsnu Bey apartmanı.....	45
Tablo 11. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Mühendis Derviş Bey apartmanı.....	46
Tablo 12. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: İstiklal apartmanı.....	47
Tablo 13. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Melek apartmanı.....	48
Tablo 14. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Hasan Bey apartmanı.....	49
Tablo 15. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Pertev apartmanı.....	50
Tablo 16. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Şevket Bey apartmanı.....	51
Tablo 17. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Refik Bey apartmanı.....	52
Tablo 18. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Seza apartmanı.....	53
Tablo 19. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Agop Efendi apartmanı.....	54
Tablo 20. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Röntgen apartmanı.....	55
Tablo 21. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Hasan Nuri Bey apartmanı.....	56
Tablo 22. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Ceylan apartmanı.....	57
Tablo 23. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: İskeçe apartmanı.....	58
Tablo 24. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Himaye-i Etfal apartmanı..	59
Tablo 25. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Vasıf Bey apartmanı.....	60
Tablo 26. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Halit Ziya Bey apartmanı..	61
Tablo 27. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Avniye Hanımefendi kira evi.....	62

	<u>Sayfa No</u>
Tablo 28. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Baha Bey apartmanı.....	63
Tablo 29. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Dr. Ziya kira evi.....	64
Tablo 30. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Dr. Zeki kira evi.....	65
Tablo 31. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Cili kira evi.....	66
Tablo 32. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Sabri Tüten apartmanı.....	67
Tablo 33. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: İkbal kira evi.....	68
Tablo 34. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: B. Osman kira evi.....	69
Tablo 35. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Bir kira evi.....	70
Tablo 36. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Fırat apartmanı.....	71
Tablo 37. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Kınacı kira evi.....	72
Tablo 38. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Sönmez kira evi.....	73
Tablo 39. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Bir kira evi.....	74
Tablo 40. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Bir kira evi.....	75
Tablo 41. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Bir kira evi.....	76
Tablo 42. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Demir Ağ kira evi.....	77
Tablo 43. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Göksun kira evi.....	78
Tablo 44. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Bir kira evi.....	79
Tablo 45. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Doğu apartmanı.....	80
Tablo 46. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Bir kira evi.....	81
Tablo 47. 1941-1950 Yılları arası apartman konutları: Bir kira evi.....	82
Tablo 48. 1941-1950 Yılları arası apartman konutları: Bir apartman.....	83
Tablo 49. 1941-1950 Yılları arası apartman konutları: Başaran apartmanı.....	84
Tablo 50. 1941-1950 Yılları arası apartman konutları: Bir apartman.....	85
Tablo 51. 1941-1950 Yılları arası apartman konutları: Birgiler apartmanı.....	86
Tablo 52. 1951-1960 Yılları arası apartman konutları: Ulusan apartmanı.....	87
Tablo 53. 1951-1960 Yılları arası apartman konutları: M. K. apartmanı.....	88
Tablo 54. 1951-1960 Yılları arası apartman konutları: Bir apartman.....	89
Tablo 55. 1951-1960 Yılları arası apartman konutları: Birkan apartmanı.....	90
Tablo 56. 1951-1960 Yılları arası apartman konutları: Kervansaray apartmanı.....	91
Tablo 57. 1961-1970 Yılları arası apartman konutları: Bir apartman.....	92
Tablo 58. 1961-1970 Yılları arası apartman konutları: Bir apartman.....	93
Tablo 59. 1961-1970 Yılları arası apartman konutları: Günaydın apartmanı.....	94

	<u>Sayfa No</u>
Tablo 60. 1961-1970 Yılları arası apartman konutları: Bir apartman.....	95
Tablo 61. 1971-1980 Yılları arası apartman konutları: Tekül apartmanı.....	96
Tablo 62. 1971-1980 Yılları arası apartman konutları: Tahincioğlu apartmanı.....	97
Tablo 63. Örneklem grubunda tespit edilen mekan gruplarının büyüklükleri ve yüzdeleri.....	111
Tablo 64. Örneklem grubunda tespit edilen mekanların büyüklükleri: I-II-III-IV..	112
Tablo 65. Örneklem grubunda tespit edilen mekanların büyüklükleri: V-VI-VII-VII.....	113

1. GENEL BİLGİLER

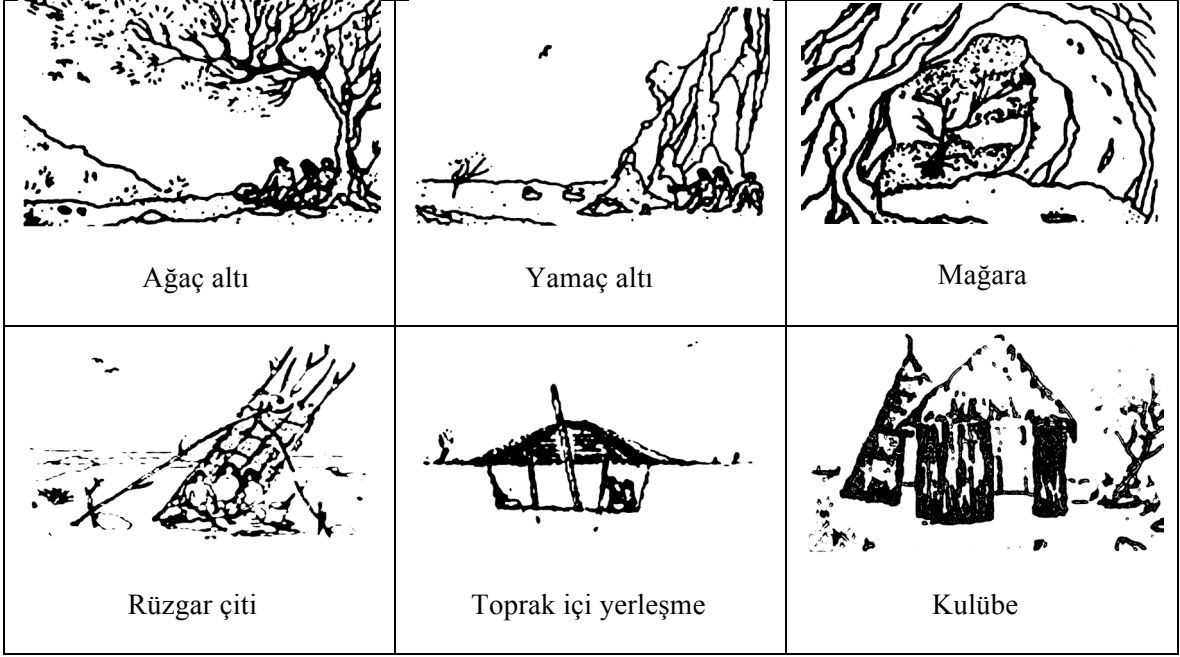
1.1. Giriş

İnsanoğlu, varoluşundan bu yana, yaşamını sürdürebilmek için birtakım gereksinimlerini karşılamak zorundadır. İnsanın, yaşamı için tehlike arz eden durumlardan korunmak amacıyla, kendine tanımlı bir mekan oluşturması ve barınması bu gereksinmelerin başında gelmektedir.

Ersoy'a (2002) göre barınmak, insan için temel bir gereksinim olmanın yanı sıra doğal bir eylem ve dürtüdür. Bu dürtü, insanın doğuştan sahip olduğu yaratma isteğinin sonucunda barınma gereksinimini karşılamak için çözümler üretmesini sağlamıştır. Vitruvius (1998), insanların önceleri ağaç dallarından yararlanarak yarı açık mekanlar oluşturduğunu ve dağ yamaçlarında mağaralar kazdığını; yeri geldiğinde de doğayı taklit edip çamur ve ince dallardan kendilerine sığınaklar yaparak strüktürel bir gelişim içerisinde ilk barınma çözümlerini ortaya koyduklarını belirtmiştir.

İlk olarak ağaç dallarının altı, oyuklar ve mağaralar olarak yarı açık mekanlar halinde karşılaşılan barınma çözümleri; daha sonraları çadır, kulübe ve benzeri kapalı mekanlara dönüşmüştür. İnsanın barınma ihtiyacını sağladığı yarı açık ve kapalı mekanların gelişimi konut oluşumunu da beraberinde getirmiştir (Bkz. Şekil 1). Toplumlarda yerleşik hayat düzeninin oluşması konut yapımına yol açmış; yerleşik düzen içerisinde zamanla gelişen topluluklar kentleri oluşturmuşlardır. Bu kent olgusunda gelişimini sürdüren konutlar, yeni biçimlenmelerin görüldüğü farklı konut örüntülerinin oluşmasını sağlamıştır.

Barınma ihtiyacının sonuç ürünü olarak ortaya çıkan konut, ilk olarak tekil ve tek katlı yapı biçiminde yatayda gelişmiştir. Ancak, daha sonraları toplumlarda yaşanan kültürel, ekonomik, sosyal ve teknik alanlardaki gelişmeler doğrultusunda konut ihtiyacının artması ve konut arazilerin yetersiz kalması nedeniyle düşeyde gelişim göstermeye başlamıştır. Aydınlanma Çağı'nın sonucunda Avrupa'da Sanayi Devrimi'nin gerçekleşmesiyle birlikte endüstrinin bulunduğu kentlere göç eden işçi sınıfının barınma ihtiyacını karşılamak adına yapılan ve o dönem işçi konutları adı verilen apartman konutları ortaya çıkmıştır. Bu anlayış ile gelişen yeni konut örüntüleri, günümüzde apartman olarak adlandırılan konut biçimlerine dönüşmüştür.

Şekil 1. İlk barınma çözümleri (İzgi, 1999).

Apartman konutlarının Geleneksel Türk Evi çatısı altında bir ya da iki katlı konutlarda yaşayan Türk insanının hayatına girişi, 18. yüzyılda Avrupa'da gerçekleşen Sanayi Devrimi'nin dünya toplumlarına etkileri sonrası biraz zaman almış; bu konutlar ancak 19. yüzyıl sonu ile 20. yüzyılın başında Türk konut kültürüne girmiştir.

Batılılaşma adı altında gerçekleştirilen modernleşme hareketinin bir sonucu olarak sadece mimaride yapısal anlamda değişimler yaşanmamış, bunun yanında mimarlık alanının toplumla paylaşılması adına önemli bir araç olan medya da modernleşme hareketleri içerisinde etkilenmiştir. Türk mimari yayıncılık anlayışı, Cumhuriyet'in ilanıyla birlikte medyada yaşanan etkinin sonuçlarını göstermeye başlamıştır. Dünyadaki örneklerinden yola çıkarak 1931 yılında yayın hayatına başlayan Türkiye'nin ilk süreli mimarlık yayını olan Mimar dergisi (1935 yılından itibaren Arkitekt adıyla yayın hayatına devam etmiştir) o dönemde az sayıda hatta yetersiz olan Türk mimari yayıncılık alanına önemli ve yeni bir soluk getirmiştir.

Sanayileşme, nüfus hareketleri, toplumlar arası kültürel etkileşimler, teknolojiye yaşanan gelişim ve bu gelişimin yapı malzemesi ve yapım teknikleri üzerindeki etkisi, modernleşme hareketi içerisinde Batılı örneklerden alınarak uygulanan kurumlar ve kentsel alanlarda gerçekleştirdikleri imar çalışmaları olarak sayabileceğimiz nedenler sonucunda Cumhuriyet öncesi dönemde karşımıza çıkan ve dönemin mimari anlayışını yansıtan

apartman konutlarının, günümüzde bir kısmının konut anlayışından farklı olarak başka amaçlar için kullanıldıkları ya da yıkılarak yok oldukları bilinmektedir. Bu açıdan değerlendirildiğinde, Cumhuriyet'in ilanı öncesi 19. yüzyılın ikinci yarısından itibaren Türk konut kültürü içerisinde yeni bir konut tipi olarak kendine yer edinen ve Mimar/Arkitekt dergisi aracılığıyla dönemin ilk ve tek süreli mimarlık yayını içerisinde hakkındaki bilgilerin topluma aktarıldığı apartman tipi konutların Cumhuriyet'in ilanından sonra yaşadığı sürecin izlenmesi önem taşımaktadır.

1.2. Çalışmanın Amacı ve Kapsamı

Türkiye'de 1931-1980 dönemi apartman tipi konutları inceleyen bu çalışma, Mimar/Arkitekt dergisinin yayın süresi ile sınırlandırılmıştır. Çünkü, Cumhuriyet'in ilanından sonra tüm apartman tipi konutlara ve bu apartman tipi konutlara ait mimari projelerin tamamına ulaşmanın imkansızlığının yanında sadece belediyelerden elde edilebilecek olan proje temininin zorluğu ve yüksek lisans çalışması için zamanın kısıtlı olması, öncelikli olarak çalışma alanını kısıtlanmasını gerektirmiştir. Bu çerçevede, çalışmada incelenecek olan apartman konutlarının nitelikli ve özgün konutlardan seçilmesi, söz konusu örneklerin bir şekilde literatürde yer almış olmasını gerektirmektedir. Bu gereklilikten hareketle, öncelikle apartman tipi konutların yer aldığı yayınlara yönelinmiştir.

Mimarlık yayınları üzerinden yapılan literatür taramasında, özellikle Erken Cumhuriyet dönemi apartman tipi konut örneklerinin günümüz mimari yayınları içerisinde çok sınırlı sayıda yer aldığı görülmüş ve bu nedenden dolayı ilk mimarlık yayınları ele alınarak taranmıştır.

Erken Cumhuriyet dönemi içerisinde mimari yayıncılık kısıtlı yayınlarla sürdürülmekteyken; bu ortam içerisinde sadece dergilerin yer aldığı bilinmektedir. Bu sebeple, yapılan çalışma için gerekli apartman planlarının elde edilmesi adına mimarlık yayınları içerisinde yazılı ve görsel bilgilere sahip süreli yayınlar olan mimarlık dergileri ele alınmıştır. Bu doğrultuda bir literatür taraması yapıldığında, Türkiye'nin ilk süreli mimarlık yayını olan, yayınlanmaya başladığı 1931 yılından itibaren Türkiye ve dünya mimarisinde yaşanan gelişmeleri okuyucularına aktarmayı amaçlayan, içeriğinde özgün ve nitelikli yapı örneklerine yer veren ve 50 yıl gibi uzun bir süre boyunca yayın hayatında

kalan; bu özelliklerinden dolayı da Türkiye’de yaşanan mimarlık sürecine ışık tutan Mimar/Arkitekt dergisi öne çıkmaktadır.

Derginin tüm sayıları tarandığında elde edilen apartman konutlarının sayısının inceleme için yeterli olduğu görülmüştür. Bu nedenle, yapılan çalışmada örnekler Mimar/Arkitekt dergisi içeriğinde kendisine yer edinen apartman konutları üzerinden oluşturulmuş; çalışmanın kapsamı Mimar/Arkitekt dergisinde yer alan apartman planlarının irdelenmesi boyutuna indirgenmiştir.

Bu doğrultuda oluşturulan örneklem grubu ile yapılan çalışmanın temel amacı:

- Türk konut kültürü içerisinde kendine yer edinen apartmanların Cumhuriyet’in ilanından 1980’li yıllara kadar geçirdiği sürecin incelenmesidir.

Bunun yanı sıra;

- Çeşitli nedenler sonucu yıkılmış ya da kaybolmaya yüz tutmuş, günümüzde bir kısmının konut ihtiyacını karşılamaktan farklı olarak kullanıldığı nitelikli Erken Cumhuriyet dönemi apartman konutlarının tespitinin yapılması,

- Tespiti yapılan apartman konutlarının kat planlarının CAD ortamına aktarılması ve kat planlarının hem dijital hem de sayısal verilerinin oluşturulması, yapılan bu çalışmanın ikincil amaçları olarak belirlenmiştir.

1.3. Apartmanlaşma Olgusunun Tarihsel Süreci ve Türkiye’deki Gelişimi

İnsanın varoluşuyla süregelen binlerce yıllık tarih ve kültür birikimi, yerleşme ve barınmayı biçimlendirmiş; toplumsal ve siyasal dönüşümler yaratarak bu biçimlenmeyi kentlere, binalara ve konutlara yansıtmıştır (Sey, 1998).

Barınma ihtiyacı doğrultusunda biçimlenen konut kavramı, Arcan ve Evcî’ye (1987) göre, toplumların en küçük birimi olan ailenin, doğal ve toplumsal çevreleri içinde varlıklarını sürdürdükleri bir barınak; Gür’e (2000) göre, iletişim, etkileşim, mekan, zaman ve anlamın örgütlü bir örüntüsü olarak tanımlanmıştır. Bu özellikleriyle konut, toplumların teknik ve kültürel gelişimlerine paralel olarak kent olgusu içerisinde değişimlere uğramış; konutun kent içindeki temsili ise, yaygın olarak apartmanlarla gerçekleşmiştir.

İzgi’ye (1999) göre kent, birey ve toplum olarak insanın bir bütün içerisinde yaşamasını amaçlarken aynı zamanda insan için çağın koşullarına uygun bir ortam ve

yaşam düzeyi yaratmaktadır. Bu kent olgusu içerisinde, yapısal gelişim açısından ilk konut çözümlerinden farklı olan bir konut anlayışına sahip apartmanlar ile karşılaşmaktadır.

Günümüz toplumlarının barınma ihtiyacının büyük çoğunluğunu karşıladığı konut türü olan apartman, “birkaç katlı ve her katında bir veya birkaç daire bulunan yapı” anlamına gelirken; bu sözcük dilimize Fransızca “appartement” kelimesinden geçmiştir (Anonim, 1974; URL-1, 2014). Apartman sözcüğünün diğer tanımlamalarına bakıldığında, “Her katında bir ya da daha çok dairesi bulunan birçok ailenin barınması için yapılmış çok katlı konut (Anonim, 1986).”, “Ayrı yaşam birimleri olarak düzenlenmiş çok sayıda daireyi bulunduran, asansör ve ısıtma sistemi gibi bazı konfor elemanlarının genellikle ortak kullanıldığı çok katlı yapı (Anonim, 1993).” şeklindeki tanımlarla karşılaşmaktadır. Hasol (2002) ise apartman kavramını, “her katında bir ya da daha çok daire bulunan çok katlı konut yapısı” olarak tanımlamıştır. Hasol (2002), bu tanımının yanında, “büyük bir blok halinde kurulmuş apartman” olarak *blok apartman*; “bir iç merdivenle birbirine bağlanan iki düzeyli dairelerden meydana gelmiş apartman” olarak *dubleks apartman*; “kule gibi yüksek apartman” olarak *nokta apartman* terimlerine değinerek birbirinden farklılaşan apartman yapılarının olduğundan bahsetmiştir.

Düşey olarak gelişim gösteren ve apartman tipi konutlarla benzer niteliklere sahip olan yapılarla ilk olarak Romalılar döneminde karşılaşmaktadır. Romalıların *insula* adını verdikleri tekil konutları bir araya getirerek oluşturdukları bu yeni ve çok katlı konut örüntüsü *insulae* olarak adlandırılmıştır (Bkz. Şekil 2). *Insulae* yapıları, sadece konaklama ihtiyacını karşılamamış bunun yanında alışveriş ve eğlence mekanlarını da içerisinde barındırarak çok katlı kompleks yapılar olarak inşa edilmişlerdir (Barkul, 1993; URL-2 ve URL-3, 2014). Bu bakımdan, *insulae* yapılarının günümüz güvenli site anlayışı ile örtüştüğü söylenebilir.

Şekil 2. Insulae yapısının bir modeli (URL-4, 2014).

Insulae'ye benzer yapıda gelişim gösteren, çok katlı yapılaşmanın görüldüğü bir başka konut anlayışı da tarımsal yaşam düzeni sonrası gerçekleşen Sanayi Devrimi'yle birlikte endüstrileşmenin yaşandığı 18. yüzyılda inşa edilen işçi konutları olmuştur.

Sanayi Devrimi ile başlayan endüstrileşme sürecine bağlı olarak, bilim, sanat, düşünce, ekonomi; kısaca toplumsal yaşamın ve çevrenin biçimlenmesiyle ilgili olgular değişime uğramıştır. Mimarlık alanı da bu değişimler doğrultusunda etkilenmiştir (İzgi, 1999). O dönem toplumdaki büyük kitlelerden oluşan işçi kesimin konut sorunlarının çözümlerine yönelik mimarlık alanı, çok katlı konut yapıları olan apartman konutlarının bu dönem içerisinde inşa edilmesini sağlamıştır.

Endüstrileşmenin bir sonucu olarak sanayi ve iş örgütlerinin tarım ve ticaretten daha fazla önem kazanması, köyden kente doğru bir göçün yaşanmasına sebep olurken; kentlerdeki nüfusun da aşırı derecede artmasına yol açmıştır. Bunun sonucunda, çalışmak için kente gelen bu nüfusun barınma ihtiyacını karşılayacak alanlar yetersiz kalmıştır. Yaşanılan barınma sorununun çözülmesi adına, kent dışında yeni yerleşme alanları olarak işçi mahalleleri oluşturulmuş ve fabrikaların hemen yanında çok katlı işçi konutları inşa edilmiştir (Uğurlu, 2010). Tantekin'e (1984) göre, işçi konutları olarak inşa edilen bu yeni konut türünün ortaya çıkışı, sanayi, ticaret ve iş örgütlerinin tarımdan daha fazla önem kazanmasıyla birlikte çalışmak için köyden kente göç eden kesimin iş yerlerine yakın yerlerde ikamet etmek istemesi ile açıklanmaktadır.

Gür (2000), endüstrileşme hareketinin sonucu ortaya çıkan işçi sınıfının zorunlu bir ihtiyacı olarak doğan işçi konutlarını konutta tek evden çok katlı konut anlayışına geçişin bir modeli olarak görmektedir.

Apartman konutlarının gelişimi, konutta yaşanan bu model değişimin sonucunda olmuştur. Bunun nedenlerinden biri olarak, yapım malzemeleri ve tekniğinde yaşanan gelişim ele alınmalıdır. İlk barınma çözümlerinden Sanayi Devrimi'ne kadar geçen süreçte, genelde önemli ve anıtsal yapıların uzun süre bozulmaması açısından bu yapılarda taş malzeme kullanılmış; konutların geçici birer yapı olarak görülmesi sonucu önemsiz kılınmaları, konutlarda kolay ve ucuz elde edilen türden malzemeler olan toprak ve ahşap kullanımını gerektirmiştir. Sanayi Devrimi'yle başlayan endüstri çağında ise, yeni malzeme ve yapım teknikleri açısından önemli gelişmeler yaşanmış; endüstrileşme öncesi yapıda kullanılan geleneksel malzemeler olan doğal taş ve ahşap, yerini fabrika üretimiyle elde edilen yeni malzemeler olan metal ve cama bırakmıştır (İzgi, 1999). Fabrikalaşmanın beraberinde gelen bu yeni malzemeler, yapıda hızlı üretim ve standardizasyonu beraberinde getirmiş, hızlı yapım tekniklerinin geliştirilmesini ve mimari alanda bu tekniklerin kullanılmasını sağlamıştır.

Mimarlık ve yapı teknolojisi alanında yaşanan bu gelişmeler, hem yapıyı giderek karmaşık bir ürüne dönüştürmüş hem de hizmet odağını bireysel yapıdan toplumsal kesim olan işçi ve orta sınıfın gereksinimlerine yöneltmiştir. Sanayileşmiş toplumlarda sayıları hızla artan bu yeni orta tabakanın konut isteği, 19. yüzyılın sonundan itibaren her katında bir veya daha fazla birim bulunan çok katlı yapılar olan apartmanlar ile karşılanmıştır (Tantekin, 1984).

İzgi'ye (1999) göre, apartman konutlarının ortaya çıkışıyla endüstrileşmenin beraberinde getirdiği yapı malzemeleri, yapım teknikleri ve yapım yöntemlerinde yaşanan gelişim, mimarlık alanına yansımıştır. Bu yansımanın etkileri, çelik malzemenin mimaride kullanılmaya başlanması sonucunda Avrupa'nın dışında ilk olarak Amerika'da görülmüştür.

Yaşanılan bu gelişmelerden sonra, apartman tipi konutların en erken örneklerinden biriyle Amerika'da 1869 yılında New York kentinde karşılaşılmıştır. Bu konutun devamında yapılan diğer apartman tipi konut örnekleri de tıpkı Avrupa'da olduğu gibi, işçi kesiminin konut ihtiyacını karşılamak için inşa edilmişlerdir (Eriş, 2011; URL-5, 2014).

Yapıda yaşanan çok katlılaşma, çeliğin yapı malzemesi olarak kullanımı sonucunda gerçekleşmiş; yüksek binaların ve modern gökdelenlerin yapımı da bu kullanımın beraberinde gelmiştir (Eriş, 2011).

Konut düzeyinde dünyada yaşanan gelişmeler bu yöndeyken, apartman tipi konutların Türk konut kültürü içerisinde yer alması için atılan adımlarla ilk olarak Tanzimat Fermanı'nın ilanı ile Osmanlı'da görülen modernleşme hareketleri içerisinde karşılaşılmaktadır.

Gür'e (2000) göre, aydınlanma ve sanayileşme ile başlayan kültürel değişimler, kültürler arası farklılıkları eritip özgün kültürleri hızla birbirine yaklaştırmıştır.

Avrupalı toplumların, endüstrileşme sayesinde başta teknolojik ve ekonomik alanlar olmak üzere hızla ileri seviyelere çıktığı dönemlerde Osmanlı İmparatorluğu'nun başında bulunan I. Abdülmecid'in Batı ülkelerine yapmış olduğu seyahatler doğrultusunda 1839 yılında Tanzimat Fermanı ilan edilerek her alanda görülen bir modernleşme hareketi içerisine girilmiştir. Böylece, Sanayi Devrimi'nin gerçekleşmesiyle birlikte Avrupa'da doğan ve gelişen modernite projesi, Tanzimat Fermanı'nın ilanı sonucu 'batılılaşma' adı altında Osmanlı'da hayata geçirilmiştir. Modernleşmenin bir sorun olarak görülmesi, 3 Kasım 1839 tarihinde Tanzimat Fermanı'nın ilanı ile sonuçlanarak bu dönem içerisinde Batı'dan transferler yapılmasına yol açmış; hukuki, mali ve askeri alanlar başta olmak üzere kurumsal yapıda gerçekleşen yeni düzenlemeleri de beraberinde getirmiştir (Tanyeli, 2000). Sözen'e (1984) göre, Hassa Mimarlar Ocağı ile birlikte Osmanlı mimarisine damga vuran Mimar Sinan'ın mimaride etkilerinin azalması, toplumun başta askeri alanda olmak üzere diğer kurumlardaki yenilik isteklerinin mimarlık alanında da kendisini göstermesine sebep olmuştur.

Modernleşme hareketi içerisinde gerçekleştirilen bu düzenlemeler, 1840'lı yıllardan itibaren Osmanlı ekonomisini ve kurumsal yapısını değiştirmiştir. 19. yüzyılın ikinci yarısında nüfusun yavaş da olsa sürekli artış göstermeye başlaması, imparatorluğun küçülme süreci içinde kaybettiği topraklardan büyük sayılarda Müslüman nüfus göçü alması, kentlerin çevresinde göçmen mahallelerin oluşması kentlerin büyümesine yol açmıştır. 19. yüzyılın ikinci yarısından sonra Osmanlı, kentsel yapısında ortaya çıkan ve ileride barınma anlamında sorun yaratacak olan bu durumu, modernleşme hareketleri çerçevesinde Avrupa ülkelerindeki kurumsal yapılardan geliştirerek kendi içerisinde uyguladığı kurumlar ile çözme yoluna gitmiştir (Tekeli, 1998).

Söz konusu kurumların ilk uygulanacağı yer, dönemin başkenti İstanbul olmuştur. Tanzimat Fermanı'nın ilanından önce, İstanbul şehrindeki düzenlemelerle ilgilenmesi için o dönemki adıyla İhtisap Nazırlığı (1826) kurulmuştur. Fakat, şehrin güvenlik işleri, mali kontrolleri gibi alanlarda faaliyet gösteren bu teşkilat yeterince etkin olamamıştır. 16 Ağustos 1855'de yayınlanan bir kararla, daha çağdaş bir belediye yapılanması için İhtisap Nazırlığı kaldırılıp yerine günümüz belediyeciliğinin altyapısını oluşturan Şehremaneti (belediye) kurulmuştur (Es, 2008; URL-6, 2013).

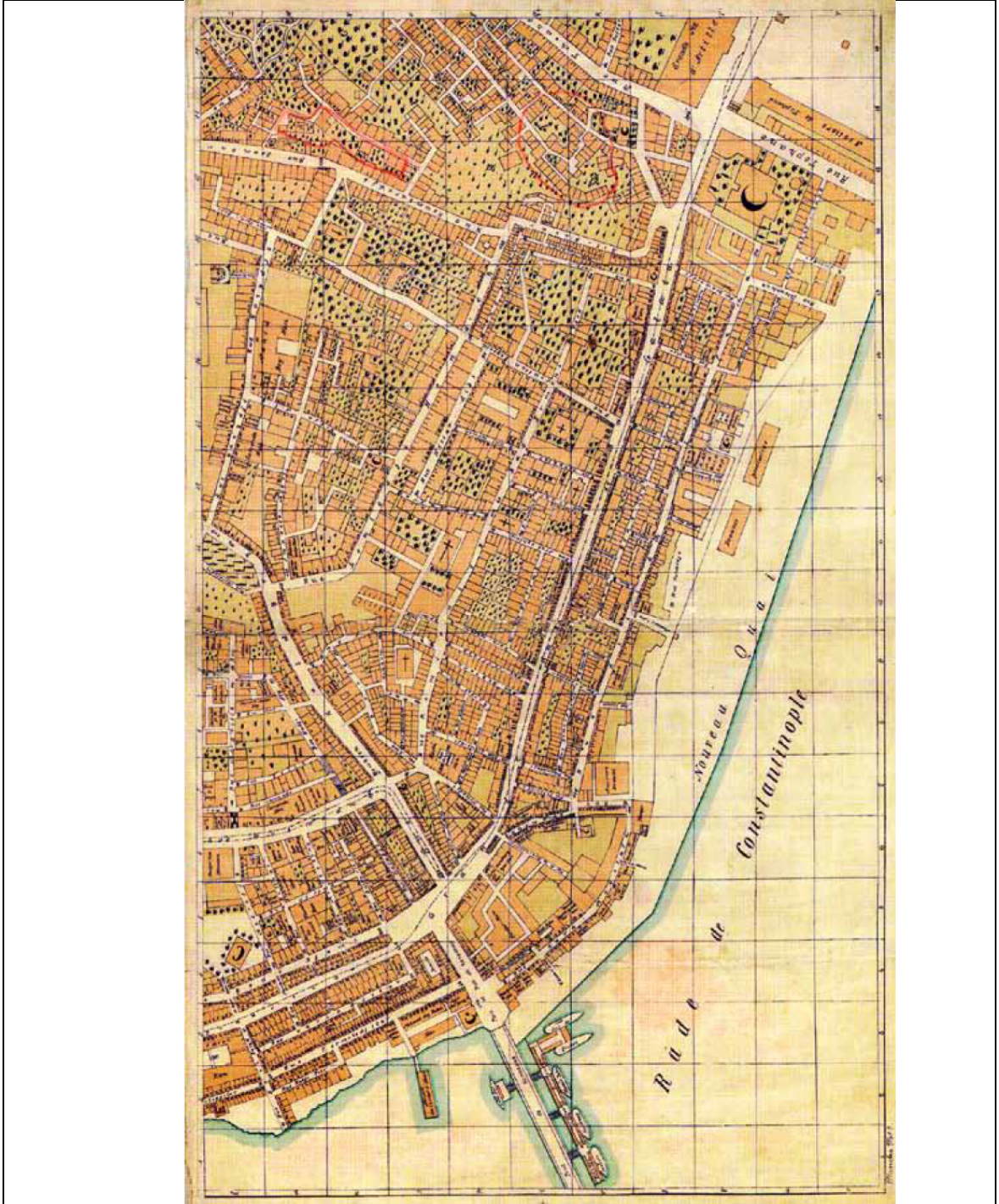
Bir şehremini (belediye başkanı), iki yardımcısı ve on iki kişilik şehir meclisinden oluşan Şehremaneti'nin kuruluşundan bir yıl sonra, 1856 yılında, görevi belediye yönetimi hakkında önerilerde bulunan tasarılar hazırlamak olan İntizam-ı Şehir Komisyonu adı altında bir kurul oluşturulmuştur. Bu kurul, İstanbul'un on dört belediye dairesine ayrılması gerektiğini öngörmüş; bu on dört belediyenin tümünün aynı anda kurulmasının mümkün olmadığı düşünüldüğünden başlangıçta örnek olarak sadece bir tanesinin kurulmasına karar vermiştir (Es, 2008; URL-6, 2013).

Belediye kurumunun kurulması için, ticaretin yoğun olduğu Beyoğlu bölgesi seçilmiştir. Ticaretle uğraşan gayrimüslim kesim olan levanten halkın yoğun olarak bulunduğu Galata ve Pera'yı da içeren bölgenin, belediyecilik anlamında bir örnek oluşturması istenmiştir. Bölgede yaşayan azınlıkların başka ülkeleri gören kimseler olmaları ve bundan dolayı belediye hizmetlerinden anladıkları, buradaki binaların daha itinalı yapılmış olmaları, bu bölgenin belediyecilik faaliyetleri için seçilmesinin ana nedenlerini oluşturmaktadır. O dönem Paris'te birçok pilot belediyecilik uygulamasının yürütüldüğü bölgenin adının Altıncı Daire olarak adlandırılması, Beyoğlu'nda kurulacak olan bu yeni belediyeye de bu ismin verilmesini sağlamıştır. Yaşanılan bu gelişmeler ışığında, 28 Aralık 1857 tarihli kanun ile İstanbul, on dört belediye dairesine ayrılmış; Mehmet Kamil Bey başkanlığında kurulan Altıncı Daire Belediyesi (Bkz. Şekil 3), Beyoğlu ve Galata'da ilk belediye kurumu olarak belediyecilik faaliyetlerine başlamıştır (Es, 2008; URL-6, 2013).

Şekil 3. Altıncı Daire (Beyoğlu) Belediyesi Belediye Binası (URL-7, 2014).

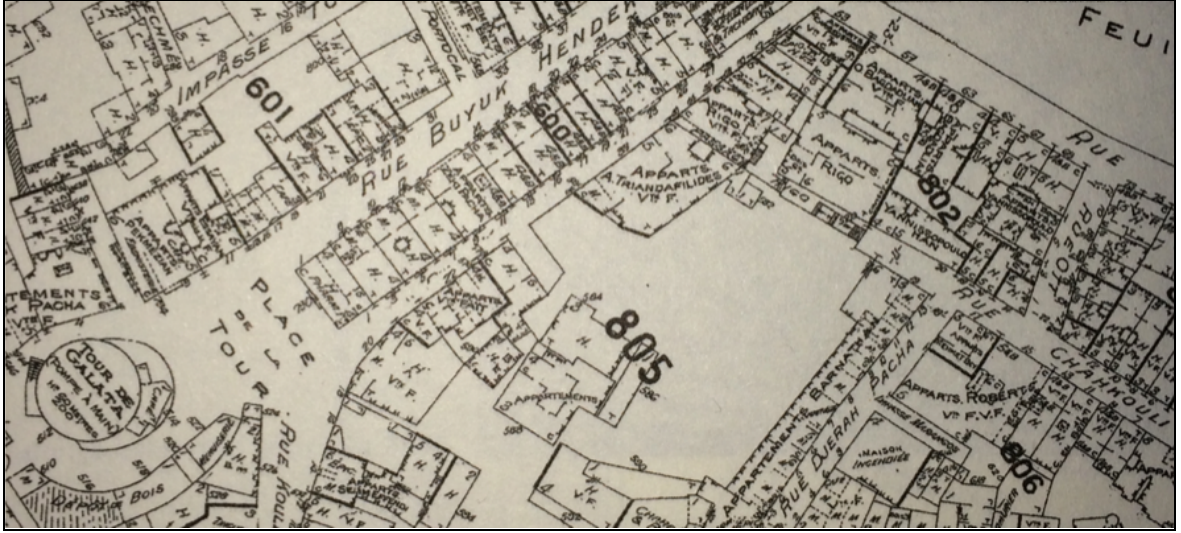
19. yüzyıl modernleşme sürecinde, Batılı örneklerden biri olan Paris ve yirmi belediye dairesi model alınarak oluşturulan Altıncı Daire Belediyesi, meclisinde bu bölgede oturan veya mülk sahibi olan ileri gelenleri barındırırken, aynı zamanda bağımsız bir bütçeye sahip olmuştur. Bu kişiler, kent mekanlarının iyileştirilmesini hedefleyen çalışmalar planlayarak ilk grup çalışmalarını, Galata surlarının yıkımına kadar olan sürede, mevcut yolların iyileştirilmesi ve kısmi genişletilmesi olarak gerçekleştirmişlerdir. Diğer çalışmaları ise, 19. yüzyılın hızla gelişen ticaret yoğunluğunu karşılayamayan Galata bölgesinin kentsel ve mimari yapısını iyileştirecek olan eski sur duvarlarının yıkılarak yerlerine yeni yollar inşa edilmesi ve sur içinde kalan yolların Galata'nın üst bölgelerine ve Pera'ya doğru sur dışına genişletilmesi gibi daha kapsamlı ve geniş çalışmalar olarak ortaya çıkmaktadır (Öncel, 2010).

Şekil 4. Huber'in 1895 tarihli Galata haritası (URL-7, 2014).

Galata bölgesinde yaşanan mimari dokudaki değişimin ilk etkileri, 1876 tarihli belediyeye ait kadastral harita ile 1895 tarihli Huber haritasında yaşanan farklılıkta gözlemlenebilmektedir (Şekil 4). 1895 yılında oluşturulan Huber haritasında, daha geniş planlanan yeni parseller üzerinde “maison” veya “han” olarak kaydedilen, eskilerinden

daha büyük yapılar ortaya çıkmıştır. Goad tarafından 1905 yılında hazırlanan bir sonraki kadastral harita dizisinde ise (Şekil 5), bu binaların tanımlarının “appartements” olarak değiştiği görülmektedir (Öncel, 2010).

Şekil 5. Goad'ın 1905 tarihli Galata planından bir kesit (Öncel, 2010).

Altıncı Daire Belediyesi'nin 1858 yılından başlayarak 1876 yılına kadar sürdürmüş olduğu çalışmaların ana konusunu oluşturan kent mekanlarını daha iyi şartlara ulaştırma düşüncesinin arkasında itici bir güç olarak yaşanan ticari gelişme gelmektedir. Öyle ki, Galata'nın gittikçe daha çok gelişen ticaret işlevi, yolların genişlemesini, yeni yollar yapılmasını ve akıcı bir ulaşımı gerektirmiştir. Fakat, Galata'da ticaretin giderek gelişmeye başladığı bu dönemde, ulaşım koşulları yetersiz kalmıştır. Bunun yanında, gelişen ticari faaliyetler sayesinde Galata'da yaşayan ve çalışan nüfusun artışı da mevcut iki ya da üç katlı taş veya ahşap binaların bölgenin ticaret ve konut işlevini karşılayamamasına yol açmıştır. Bu durum, kent mekanlarının değişimine tanık olunan bu dönemde, eski yapıların yıkılarak yerlerine ticaret binalarının yapılmasını ve sokakların genişletilmesini sağlamış, apartman tipi konut yapılarının da bu bölgede inşa edilmesine yol açmıştır (Öncel, 2010).

Yücel (2000), ilk olarak ticaret ile uğraşan gayrimüslim halk kesimi olan ve levanten olarak adlandırılan topluluğun yaşadığı ticaretin merkezi olarak görülen Galata ve Pera'da, Cumhuriyet'in ilanı öncesi Türk konut kültürü için yeni bir konut biçimi olan apartman tipi konutların bu dönemde gelenekselin arasından yükselmeye başlamasıyla dönemin başkenti

İstanbul'da gözlemlenen ve daha sonra Anadolu'ya da sıçrayan konut biçimindeki bu değişimi aşağıdaki sebeplere dayandırmaktadır:

- Göç olgusunun etkisiyle kentin kalabalıklaşması,
- Batılılaşmanın kurumsal/yönetimsel yapıda doğurduğu değişimler ve bunların kent yönetimine, mülkiyete ve meslek örgütlenmesine olan etkileri,
- Batılılaşmanın toplumsal yaşam, tüketim, zevk ve değer sistemleri üzerindeki etkileri,
- Toplum yapısındaki değişimler; cemaatlerden organize kent toplumuna, geleneksel aileden modern aileye geçiş süreçleri,
- Dışa açılan ülke ekonomisinin konuta etkileri; yapı malzemeleri, teknoloji, vb.,
- Dışa açılan ülke ekonomisinin ev teknolojisine etkileri; mobilya, ısıtma, vb.,
- Ulaşım sistemi ve olanaklarındaki değişimler, bunun sonucunda kent içi hareketliliğin artması,
- İstanbul'da yaşanan yangınlar sonucu gerçekleşen imar hareketleri ve alınan hukuki önlemlerin etkisi.

Galata'nın kentsel dokusunda yaşanan değişimler, apartman tipi konutların mimari temellerini hazırlamıştır. Öncel'e (2010) göre apartmanlar, yeni bir yaşayış biçiminin yansıtıldığı yeni bir konut tipinin örnekleri olarak kabul edilmiş, ilk çıktıkları dönem içerisinde çoğunlukla tek bir aileye ait olan bu konutlar içinde yaşayan Osmanlı halkının yaşayış biçimine yabancı kalmıştır.

Oysaki bu dönemde, İslami hukuk düzenindeki çok eşliliğe sahip Osmanlı ataerkil aile yapısı, I. Dünya Savaşı sonrası yavaş yavaş çekirdek aile düzenine geçmiştir. Eski içe kapalı aile yapısı dış dünyayla ilişkili bir toplum yapısını kabullenmiş, mahremiyetin aile yapısındaki etkisi azalmıştır. Geleneksel, dışa kapalı konut tipi yerini çok katlılaşarak birçok ailenin barınmasını sağlayan, her katta bir ya da birkaç ailenin oturduğu apartman konutlarına bırakmıştır (Barkul, 1993).

Osmanlı mimarisinde yaşanan köklü dönüşümlerden biri olan geleneksel konuttan apartman konutuna geçiş birden bire olmamış, ara tip olarak tanımlanabilecek bazı konut örüntülerini ortaya çıkarmıştır (Öncel, 2010). Barkul'a (1993) göre, tek evden apartmana geçişin yaşandığı süreçte sıra evler bu ara tipi oluşturmuşlardır. Yücel'e (2000) göre, sıra ev sadece yüzyılın son çeyreğine özgü bir tip olarak kalmış, apartman ise, kentin büyüme süreci içerisinde bir sonraki yüzyılın temel konut modelini oluşturmuştur.

Bozdoğan'a (2012) göre, o döneme göre gerçekten modern olabilmek için yaşanan modernleşme sürecinin içerisinde, zamanın gereklerinin gerisinde kalınmamalı ve dönüşüm evde başlamalıdır.

Bozdoğan'ın (2012) belirttiği dönüşümün ilk olarak Pera ve Galata'da görüldüğü apartman konutları, birçok kattan oluşmakta ve o dönem her yapının bir tek sahibi bulunmaktadır. Goad tarafından hazırlanan sigorta haritalarında da görüldüğü gibi (Bkz. Şekil 5), apartmanlara mülk sahibi ailelerin isimleri verilmiştir (Öncel, 2010). Balamir'e (1994) göre, bir gelenek olarak ortaya çıkan apartman konutlarına sahiplerinin adlarının verilmesi, bu konutların bağımsız ve tekil mülkiyet altında bulduklarının göstergesi olmuştur.

Cumhuriyetin ilk yıllarında tek sahibi olan apartman konutları, barınma ihtiyacının sonucu olarak inşa edilmelerine karşın bu dönem içerisinde bir güç nesnesi olarak görülmüşlerdir. Barkul'a (1993) göre apartmanlar, konut gereksiniminin yanında sahip olunan maddi gücün bir göstergesi olarak inşa edilmişlerdir. Tek kişinin sahibi olduğu apartman, topluluk gözünde sahibi ile özdeşleşmiş; büyüklüğü, görünüşü, planı, malzemesi ve ortak alanları ile sahibini temsil etmektedir. Güzel ve nitelikli bir apartmana sahip olmak, şan, şeref konusu olmuş, bu toplumsal koşullandırma, apartmanların yetenekli mimarlar tarafından tasarlanmasını ve özenle üretilmesini de beraberinde getirmiştir (Balamir, 1994).

Osmanlı aile yapısı düzenindeki çok eşlilikten çekirdek aile düzenine geçiş konut ihtiyacını artırdığı gibi konut boyutlarının da küçülmesine yol açmıştır (Barkul, 1993). Daha çok ahşap veya kagir iki, üç katlı küçük de olsa bir bahçesi veya giriş katında bir taşıdığı olan aile konutları yerlerini birçok ailenin beraber oturduğu çok katlı apartmanlara bırakırken, apartman konutları zamanla daha sıkışık olarak daha çok katlı ve daha özensiz biçimde inşa edilmiştir (Öncel, 2010).

Apartment tipi konutlardan çok sayıda kişi ve hane halkının yararlanmaya başladığı 1930'lu yıllarla birlikte bu tip konutların kira evi olarak tanımlandığı görülmektedir. Bozdoğan'a (2012) göre kira evi kavramı, 1930'larda apartmandan gelir elde etmek için sahibinin çeşitli ünitelerini kiraya verdiği çok üniteli bir konut ya da birkaç ayrı oturma biriminden oluşan apartman konutu olarak tanımlanmaktadır.

Cumhuriyet'in ilanı öncesi yaşanmaya başlanan konut anlayışındaki değişim sonrası Türkiye'de konutta yaşanan gelişime bakıldığında; Tekeli (2012) bu gelişimi, 1923-1950, 1950-1965, 1965-1980 ve 1980-1990 yılları olarak dört bölümde ele almıştır.

1930 yıllarında ülkede yaşanan ekonomik bunalımın ve 1923-1950 yılları arasında gerçekleşen konut yapımında düşüşün yaşanmasında İkinci Dünya Savaşı rol oynamıştır. Osmanlı İmparatorluğu'nun özellikle İstanbul'daki ahşap konut yapılarını azaltıp kagir konut sayısını artırmak için çaba harcaması, 1930 yılından sonra İstanbul'da yapılan yapılar arasında hemen hemen hiçbir ahşap binaya rastlanmamasına neden olmuştur. Bu eğilim, belli bir zaman sonra Türkiye'deki diğer kentlerde de geçerli olmuştur. 1950'li yıllara gelindiğinde yasalara uygun yeni konut arzı, büyük ölçüde, kagir yapılar olan apartmanlarla sağlanmıştır (Tekeli, 2012).

19. yüzyılın sonunda İstanbul'da yapılmaya başlanan ve ahşap yapıdan kagir yapıya geçişle görülen apartman konutları, bu dönemde İstanbul için hakim konut biçimi haline gelmiştir. 20. yüzyılın ilk yarısı içerisinde İstanbul dışına çıkan apartman konutlarının İstanbul dışında büyük sayılarda yapıldığı ikinci kent ise Ankara olmuştur (Tekeli, 2012).

19. yüzyılın başlarında apartman konut arzının artmasında, betonarme inşaat tekniğinin öğrenilmesiyle çok katlı inşaat yapımının kolaylaşması etkili olmuştur. Fakat, bunun yanında apartman konutlarının planlarının uygunluğu ve sağlamlığı tartışma konusu olmuştur (Tekeli, 2012). Ankara için henüz yeni bir yapı ve İstanbul kent yaşamının bilinen özelliği olan apartmanlar, dönemin milliyetçi cumhuriyet yazarları tarafından bu konulardaki yaşamın yozlaşmış ve sağlıksız oluşu sebep gösterilmiş; Ankara için bahçeli küçük müstakil evlerin uygun olduğunu savunulmuştur (Bozdoğan, 2012).

Apartment türü konutların yapımının ekonomik bunalım ile artış hızını sürdüremeyişi İkinci Dünya Savaşı'nın sonuna kadar sürmüştü; fakat bu durum savaştan sonra değişerek bu konutların yapımı yeniden hız kazanmıştır. Apartmanların ülkenin diğer kentlerine yansımaları İkinci Dünya Savaşı sonrası yıllarda olmuştur. 1950 yılında 50.000'den fazla nüfuslu kentlerde yapılan sayıma göre, İstanbul'da 5.114, Ankara'da 2.009, İzmir'de 1.202, Adana'da 894, Bursa'da 62, Kayseri'de 299, Konya'da 250, Gaziantep'te 75 apartman bulunmaktadır (Tekeli, 2012).

Cengizkan (2002) ve Tekeli'ye (2012) göre, bireysel üretim biçimi dışında gelişen ikinci üretim biçimi, 1934 yılında devlet teşvikiyle ortaya çıkan Konut Kooperatifleri modeliyle olmuştur. Bu kooperatiflerden ilki, 1935 yılında Ankara'da kurulan Bahçeli Evler Konut Kooperatifi'dir. Bunun yanında, gelişen bir başka konut arz biçimi, devlet eliyle yapılan konutlar olan memur lojmanları olmuştur. 1923-1950 yılları arasındaki bu dönemde bir başka konut biçimi olarak gecekondular ile karşılaşmaktadır (Tekeli, 2012).

Tekeli'ye (2012) göre, 1948 yılında gerçekleştirilen Birinci Türk Yapı Kongresi dönemin en önemli faaliyetlerden biri olmuştur. Yapı, imar, konut, mimarlık ve mühendislik hizmetlerinin üretilmesi konularında sorunların ortaya konmasını ve politikalar geliştirilmesini amaçlayan bu kongrenin her yıl toplanması amaçlansa da daha sonraki yıllarda bir başka kongre yapılmamıştır. Kongrenin konut ile ilgili olarak, kiraların yükselmesi karşısında ucuz ve yeterli sayıda konut üretilmesini sağlamak üzere düşünceler geliştirmiş; fakat bunlar uygulanamayan raporlar halinde kalmıştır.

1950-1965 döneminde, kentli nüfus 5 milyon dolaylarından iki katına çıkarak 10 milyonu aşmıştır. Bu nüfus artışının sonucunda yeterli konut üretilmemesinin yanında kentlerin büyüme biçimlerinin de etkisiyle konut sorunu ortaya çıkmıştır (Tekeli, 2012). O dönemde izlenen politikalarla köyden kente göç teşvik edilmiş; bununla birlikte dönem içerisinde konut talebi üzerinde bir baskı oluşturulmuştur (Cengizkan, 2002).

Türkiye'de sanayileşme ile konut ve kentleşme sorunu, büyük miktarlarda sermaye yatırımını da beraberinde getirmiştir. Hızlı kentleşme nedeniyle artan konut gereksinimi, ülkedeki sınırlı bir yatırım içerisinde bu sorunun çözümünün karşılanmasına itmiştir. Bunun sonucunda, sınırlanmış bir yatırım içinde konut sayısını artırmak adına konut standartları düşürülmüş ve büyüklükleri azaltılmıştır (Tekeli, 2012).

1965-1980 döneminde, 1950-1965 yılları arasındaki döneme yakın bir nüfus artışı yaşanarak 10 milyon dolaylarında olan kentli nüfus 20 milyon kişi sayısına ulaşmış ve kentleşme devam etmiştir. 1966'da yürürlüğe giren Kat Mülkiyeti Kanunu ile kat mülkiyetine olanak verilmesi apartman tipi konutların yapımını daha önceki döneme göre hızlandırmıştır (Tekeli, 2012). Bozdoğan (2012) ise, 1965 tarihli Kat Mülkiyeti Kanunu'ndan sonra apartman tipi konut inşaatında gerçekleşen bu hızlanmayı yaşanan bir patlama olarak ifade etmiştir.

1930'lu yıllardan itibaren konut piyasasında bulunan kooperatiflerin üst kimlik arayışları Türkiye'nin bu dönemde toplu konuta geçme çabalarının paralelinde gerçekleşmiştir. 1965-1980 arası bu dönemde yaşanan toplu konut girişimleri, ilk olarak şirketler eliyle olmuş; işçi sendikaları bunları takip etmiş ve belediyelerin öncülüğünde bu girişimler daha sonraki yıllarda da devam etmiştir (Tekeli, 2012).

Günümüzde TOKİ, kooperatifler ve özel girişimciler eliyle yapılan güvenli siteler şeklinde karşımıza apartman konutları, şehir merkezlerinden uzak noktalara kadar uzanmaktadır. Şehir içinde yapılacak imar düzenlemeleri ve parsellerin birleştirilmesindeki zorluklar içerisinde bu konutların yapımına devam etmektedir.

Cumhuriyet'in ilanıyla birlikte yaygın konut kültürü olarak daha sık karşılaşılan apartman konutları medya aracılığı ile boy göstermeye başlamış ve kamuoyunun bilgisine sunulmuştur.

1.4. Cumhuriyet'in İlanından Günümüze Türk Mimarlık Dergileri

Yazının icadıyla geçmişin geleceğe aktarılması boyutunda yaşanan devrim, Gutenberg'in matbaayı buluşuyla birlikte basılı yayınların oluşturulmasına olanak sağlamıştır. Steinberg, matbaanın politik, ekonomik, dinsel, sosyal, felsefi, edebi hareketleri başlatan ve toplumların değişimini, dönüşümünü ve gelişimini sağlayan bir itici güç olduğunu belirtmektedir (Mora, 2008).

Yaşadığımız dünyada bir güç halini alan, kitle iletişim araçları olarak nitelendirilen ve 1920'lerden itibaren kullanılmaya başlanan medya kavramı; her türden sözlü, yazılı, basılı, görsel metin ve imgeleri içeren iletişim araçlarını kapsayan çok geniş bir kavram olarak görülmektedir. Bu kavram içerisinde gazeteler, dergiler, kitaplar, broşürler gibi basılı; televizyon, sinema gibi görsel ve işitsel; radyo gibi işitsel kitle iletişim araçlarını barındırmaktadır (Jeanneney, 2009).

Medyada basılı yayınlar olarak yer alan ve mimari yayınlar içerisinde bulunan mimari dergiler, mimarlık kültürünün aktarılması açısından önemli bir yer tutmaktadır. Mimarlık dergileri, süreli bir yayıncılık anlayışında olduklarından dolayı yayınlandıkları dönemin mimari anlayışını okuyucularına aktarırken zengin görsel ve yazınsal malzeme kullanmalarıyla mimari yayıncılıkta ön plana çıkmaktadırlar.

Vanlı'ya (2006) göre, düşünce ve uygulamalarda yaratıcı gücün oluşması için eleştirel ortamın gerekli olduğu, yayının önemi tartışılmaz. “..Deneysel sürecin görülmesi, dahası bilimsel ve olası yaşanmasını en iyi tanıtan yöntem olan yayınlar, bu zor koşul nedeniyle önem kazanırlar. Yayın olmasa mimar, tarihi, yaşadığı ortamı, yani kendi mimarlığını bile tanıyamaz ve onun neden olduğu düşüncelere ulaşamaz, tartışamaz, değerlendiremez. Görsel sanatlarda, hele mimarlıkta yayın temel eylemlerden biridir.” sözleriyle Vanlı (2006), yayın yapmanın mimarlık açısından ne denli önemli olduğunun altını çizmektedir.

Sayar, mimarlığa ait mesleki konuları incelemek, onları gün ışığına çıkarmak, mimarlık sahasındaki gelişmeleri takip etmek ve yaymak için mesleki yayının bir zorunluluk olduğunu dile getirmektedir. Sayar ile beraber katıldığı ve Türkiye'deki mimari

yayıncılığın ele alındığı *Türkiye’de Mimari Yayıncılık* adlı söyleşide Gerçek “...çalışmalarınızı yayınlamaz, topluma iletmezseniz bütün bu çalışmalar ‘yok’ demektir...yayın demek var kılma demektir.” sözleriyle onun bu görüşünü desteklemektedir (Anonim, 1984).

İlk süreli mimari yayın örnekleri Almanya ve Fransa’da ortaya çıkmıştır. 1789 yılında Almanya’da inşai ürünlerin tanıtımını amaçlayan bir rehber olan *Allgemeines Magazine für die Bürgliche Baukunst* yayınlanmaya başlanmış; daha sonra 1800 yılında, Fransa’da bir grup mühendis ve müteahhit tarafından *Journal des Batiment Civils* dergisi çıkartılmıştır. Fransız Devrimi sonrasında, yapı inşasının durma noktasına geldiği politik ve baskı döneminde yayınlanmaya başlanan *Journal des Batiment Civils*, yaptığı mesleki duyurular, dönemin mimarlık pratiğine yönelik getirdiği eleştiriler, mimarlık tarihi ve mimarlık kuramı konularını işleme ve okuyucularıyla arasında kurmuş olduğu tartışma ortamıyla mimarlık disiplinde yeni bir üretim zemini oluşturmuştur (Özdel, 2001).

Türk mimarlığının bilimselleşme ve geniş halk kitlelerine hitap edebilme çabaları, Cumhuriyet döneminde çağdaş araçlar ile yöntemlerin bu amaç için kullanılmasıyla gerçekleştirilebilmiştir. Bu araçların başında basılı yayın araçları gelmektedir (Alsaç, 1976).

Türk mimarların, Cumhuriyet’in ilanından önceki yıllarda mimarlık konularının tartışılmasında basından yararlandıkları bilinmektedir. Mimarlık konularını yaymayı amaçlayan sürekli yayın organlarına ise, ilk olarak Cumhuriyet döneminde rastlanmaktadır (Alsaç, 1976).

Ülkede gerçekleşen ‘batılılaşma’ hareketleri, mimarlık alanı içerisinde sadece uygulamalar ile sınırlı kalmamış; mimari yayıncılık alanında da yeni gelişmelere sahne olmuştur. Cumhuriyet’in ilanı sonrası, ülkedeki genç mimarların çabalarıyla Türk mimarlık tarihinin ilk süreli mimarlık yayını olan *Mimar* dergisi 1931 yılında yayın hayatına başlamıştır. Yayınlandığı dönem boyunca dünyada yaşanan mimari gelişmeleri okuyucularına aktaran derginin asıl amacı, Türkiye’de mimarlık alanında gerçekleştirilen faaliyetleri yapı örnekleriyle ele alarak dönemin mimari anlayışı hakkında okuyucusunu bilgilendirmek olmuştur.

Mimar dergisinin 1931 yılında yayınlanmaya başlamasından 1980 yılına kadar geçen süre içerisinde Türkiye’de yayın yapan mimarlık dergileri, kurucuları ve kuruluş tarihlerine göre şu şekilde sıralanmaktadır (Anonim, 1984):

- Mimar/Arkitekt : Aylık dergi; Mimarlık, şehircilik ve turizm dergisi
Zeki Sayar, Abidin Mortaş: 1931-1942; Zeki Sayar: 1942-1981,
- Yapı : On beş günlük dergi; Mimari, güzel sanatlar, fikir ve kültür dergisi
Tahir Tuğ: 1941; Necmi Ateş: 1942-1943,
- Mimarlık: Yapı sanatı, şehircilik ve güzel sanatlar dergisi
Nizamettin Doğu: 1941-1945; Orhan Alsaç: 1946-1947; Talat Özışık: 1948-1953,
- Eser: Mimarlık, resim, heykel, dekorasyon, müzik, tiyatro ve sinema dergisi
Selçuk Milar: 1947-1948,
- ODTÜ Mimarlık Fakültesi Bülteni
Araştırma ve Geliştirme Enstitüsü: 1947-1948,
- Mimarlık ve Sanat
Bülent Özer: 1961-1964,
- Mimarlık: Mimarlık, resim, heykel, dekorasyon, müzik, tiyatro ve sinema dergisi
TMMOB Mimarlar Odası yayın organı: 1963-.....,
- Yapı: Kültür ve endüstri dergisi
Doğan Hasol: 1973-.....,
- İTÜ Mimarlık Fakültesi Şehircilik Enstitüsü Dergisi
Kemal Ahmet Aru: 1970-1981,
- İTÜ Mimarlık Fakültesi Yapı Araştırma Kurumu Bülteni
Yıldız Sey: 1975-1981,
- İTÜ Mimarlık Fakültesi Mimarlık Tarihi ve Restorasyon Enstitüsü Bülteni
Metin Sözen: 1975-1981,
- ODTÜ Mimarlık Fakültesi Dergisi
Mete Turan: 1975-1981,
- KTÜ Mimarlık Bölümü Mimarlık Bülteni
Erdem Aksoy: 1976-1982,
- EÜ Güzel Sanatlar Fakültesi Mimarlık Bölümü Dergisi
Doğan Tuna: 1979-1980,
- Çevre: Mimarlık ve görsel sanatlar dergisi
Selçuk Batur: 1979-1980,
- Mimar
Cemil Gerçek: 1980-1984.

Bu yayınlar incelendiğinde, *Mimar/Arkitekt* dergisinin yayınlanmasıyla başlayan Türkiye mimarlık dergilerinin serüveninin, 1942 yılına kadar *Mimar/Arkitekt* dergisinin tek başına önderliğinde sürdüğü görülmektedir. 1940'lı yıllarda, birkaç kişinin atılımıyla dergi sayısı artış göstermiş; bu yıllara kadar kişilerin çabalarıyla çıkarılan mimarlık dergilerinin yanına kurumsal yapıların çıkartmış olduğu dergiler de eklenmiştir. 1963 yılında Mimarlar Odası'nın yayın organı olarak çıkarılan *Mimarlık* dergisi bu anlamda bir ilktir. Bu iki oluşumun yanında, üniversitelerin çıkartmış oldukları dergiler de görülmektedir. 1970'li yıllarda yoğun olarak görülen bu anlayışın başında, ODTÜ, İTÜ ve KTÜ'ye bağlı mimarlık fakültelerinin çıkartmış oldukları yayınlar gelmektedir.

Mimari yayıncılık içerisinde yer alan mimarlık dergileri, Cumhuriyet döneminden günümüze çeşitli çalışmalarca ele alınmış ve sınıflandırmalar içerisinde incelenmiştir. Bunlardan, Alsaç (1976), Alemdar (2001) ve Hasol'un (2008) yapmış oldukları sınıflandırmalar dikkat çekmektedir.

Alsaç (1976), Türk mimarlık düşüncelerinin geliştirildiği bir ortam olarak gördüğü mimarlık yayınlarını üç başlıkta ele almıştır:

- Türk mimarların özel girişimleriyle çıkarılan dergiler:
 - Mimar/Arkitekt: 1931-1980
 - Yapı: 1941-1943
 - Mimarlık: 1944 - 1953
 - Eser: 1947 - 1948
 - Mimarlık ve Sanat: 1961-1964
- Türk mimarların örgüt aracılığıyla çıkarttığı dergiler:
 - Mimarlık: 1963 - (yayın hayatına halen devam etmektedir)
 - Bayındırlık İşleri Dergisi / Bayındırlık Dergisi: 1934 - ?
- Üniversite ve akademiler tarafından çıkarılan dergiler
 - Akademi: 1964 - 1967
 - Yapı Endüstrisi: 1968 - 1973
 - Yapı: 1973 - (yayın hayatına devam etmektedir)

1980'li yılların mimarlık dergileri yayın temsilcilerinin katıldığı, *Modern Mimarlık Hareketinin Mimarlık Yayınlarında Ele Alınışı ve Yayınların Uygulamaya Etkisi* (1985) isimli oturumda, Türkiye'deki mimarlık yayınları ele alınmış;

- Uygulamaya ağırlık verenler,
- Kurama ağırlık verenler,

- Haber ve aktüaliteye ağırlık verenler, olarak üç kısımda sınıflandırılmıştır (Anonim, 1985).

Alemdar (2001) ise, Türkiye’de mimarlık dergileri üzerine bir sınıflama yaptığı çalışmasında:

- Popüler mimari dergiler
- Profesyonel mimarlık dergileri
- Akademik mimarlık dergileri

olmak üzere mimarlık dergilerini üç başlık altında incelemiştir.

Mimarlık dergileri ile ilgili yapılan bir başka çalışma ise, Hasol (2008) tarafından gerçekleştirilmiştir. Hasol (2008), mimarlık dergilerini:

- Profesyonellere yönelik dergiler (Bkz. Şekil 6),
- Akademik dergiler,
- Dernekler ve firmalarca yayınlanan dergiler,
- Sektör dergileri,
- Popüler kültür ve piyasa dergileri

olmak üzere beş başlık altında gruplandırmıştır.

Mimarlık dergileri üzerinde yapılan bu çalışmalara bakıldığında; Alsaç (1976), mimarlık dergilerini, yayını çıkaran kişi veya kuruma yönelik bir gruplandırma içerisinde ele alırken; Alemdar (2001) ve Hasol’un (2008) ise, dergiyi çıkaran kişi veya kurumun yanında derginin hitap ettiği okuyucu kitleyi de baz alan bir gruplandırma yapmışlardır. Alsaç (1976), Alemdar (2001) ve Hasol’un (2008) yapmış oldukları sınıflandırmalarda baz aldıkları kıstasların farklı oluşu, Türkiye’de yayınlanan mimarlık dergilerinin zaman içerisinde farklılaştığının bir göstergesi olarak açıklanabilir.

ADI	ÇIKARAN	ÇIKTIĞI YILLAR	PERİYODU	SONUNCU SAYISI (Ekim 2208 itibarıyla)	Notlar
İlk 5 Yıl Mimar Sonra ARKITEKT	Abidin Meriç, Aptullah Z. Kuzanoğlu Zeki Sayar (Selâh)	Ocak 1931 - 1980	Önce Aylık Sonra Belirsiz	380 (1981) (1931'de ilk çift sayı 11-12)	İlkin: Yapı Sanatı, Şehircilik ve Dekoratif Sanatlar dergisi 380. sayıdan sonra el değiştirdi "Yaşama Sanatı" oldu. Yine el değiştirdi.
Yapı Mimari, Güzel Sanatlar Fikir-Kültür Dergisi	Behçet Ünsal, İsmet Barutçu, Tahir Tuğ, Necmi Ateş, Turgut Tokad	Kasım 1941 - 1943	15 Günlük	48-49	Ulusal eğitim Mimarlık+Sanat konuları
Mimarlık	Türk Y. Mimarlar Birliği	1944 - 1953	2 Sayı Çıktı	?	Ulusalca tutum
Eser	Selçuk Mılar	1947-48	İki Aylık	2	
Mimarlık ve Sanat	Bülent Özer	1961-63	Önce Aylık Sonra 2 ayda bir, bir süre belirsiz şimdi 2 aylık	10	Mimarlık ve Sanat alanındaki gelişmeleri tartışarak aktarmak.
Mimarlık	Mimarlık Odası	1963 ->	Belirsiz	343	Mimarlarla Oda arasında iletişim ortamı sağlamak.
Akademi	DGSA	1964-67	Belirsiz	10	GSA ve sanat ortamı üzerine DGSA'nın sesini duyurduğu ilk süreli yayın.
Yapı Endüstrisi	Or-An İnşaat A.Ş.	1968-73	Belirsiz		Or-An etkinlikleri ve tasarım konuları
Yapı	Yem Yayın	1973 ->	Tem. 88'e kadar iki aylık, sonra aylık	323	Çevre, şehircilik, mimarlıktan tasarım ve teknolojiye uzanan içerik.
Çevre	Selçuk Batır	1979-80	-		
Mimar	Cemil Gerçek Yaprak Yayınları	1980-84	-	16	Uygulamalar, çevre, yayınlar.
Arredamento - Dekorasyon 1998'den sonra (Arredamento Mimarlık)	Boyat Yayıncılık	1989	Önce : Yılda 11 sayı Şimdi:Aylık	217	Önce: Yaşam Kültürü Dergisi, Adı Mimarlık olunca: Tasarım Kültürü Dergisi.
Tasarım	Tasarım Yayın Grubu	1989 ->	Önce 2 ayda bir, şimdi aylık	185 (Eylül 2008)	Mimarlık, İçmimarlık, Görsel Sanatlar
MD (Mimarlık - Dekorasyon)	Almila Sağdıç Barbaros Sağdıç	1990 ->	Önce 2 ayda bir, şimdi aylık	180 (Eylül 2008)	Mimarlık, İçmimarlık, Görsel Sanatlar
Ege Mimarlık	Mim. Od. İzmir Şb.	1991 ->	3 Ayda bir	67	Mimarlar Odası İzmir Büyükşehir Şubesi yayını.
Smd /Mimar	TSMD	1991-99	-	12	Serbest mimarlara yaptıkları sunmak.
Mimarlık	Mimarlar Odası İstanbul Büyükşehir Şubesi	2001 ->	3 ayda bir	29 (Güz/08)	Mimarlık Kültürü Dergisi.
XXI(Yirmibir)	Önce : Tepe Grubu Şimdi: Depo Yayıncılık		Aylık	71	Mimarlık, Tasarım, Mekan.
Icon Türkiye	OM Yayıncılık Reklamcılık	2007	Aylık	21	Mimarlık, Tasarım, Kültür Dış kökenli yayını.
Natura	Istanbul Maden İhracatçıları Birliği	2006	Aylık	33	Mimarlık ve İç Mekan Dergisi

Şekil 6. Hasol'un (2008) profesyonellere yönelik mimarlık dergileri çizelgesi

Türkiye’de, 1931 yılında Mimar dergisinin yayınlanmasıyla başlayan yayın serüveninde mimarlık dergileri; Aksoy’a göre, öncelikle görsel iletişim alanında ağırlık kazanarak derginin yayınlandığı merkezdeki mimarlık örneklerini görsel iletişim çerçevesinde sunmuş ve seçme yabancı çözümleri de yorumlarla beraber vermek istemiştir (Anonim, 1984).

1980’li yıllarla birlikte ülkenin siyasi gerilim dönemini atlatmasının ardından içine girdiği ekonomik ve kültürel ortam, mimarlık disiplini üzerinde de etkili olmuş; toplumun sosyal statülerine göre ayrışmaya başlamasıyla birlikte, o güne değin talep edilmemiş birtakım yeni yaşam standartları gündeme gelmiştir. Bununla birlikte mimarlık, artık yalnızca meslek sahiplerinin hakimiyetinde kalmayarak kullanıcıların da ilgi alanı haline gelmeye başlamıştır.

Oluşumu ve etkileriyle Türkiye için her alanda bir dönüşüm noktası olarak görülen 1980’li yıllarda Türkiye’nin içerisinde bulunduğu ortamın mimarlık üzerindeki yansıması, süreli mimarlık yayınlarını da etkilemiştir. Meslek içi örgütlenme sağlayacak bir araç olma amacından farklı olarak, mimarlık alanı dışında kalan, özellikle mobilya ve tekstil konularına ağırlık veren kullanıcılara yönelik yayınlar ortaya çıkmıştır (Özdel, 2001).

Yapılan farklı sınıflandırmalarda görüldüğü üzere, Mimar/Arkitekt dergisi sahip olduğu özelliklerle birlikte bu yayınlar arasından ön plana çıkmaktadır.

1.4.1. Mimar/Arkitekt Dergisi

Cumhuriyet’in ilanı sonrasındaki dönemde mimarlık alanındaki önemli atılımlardan birisi yayıncılık alanında olmuştur. Aslanoğlu’na (1980) göre, 1927 yılında mimarlık ve mühendislik ile ilgili yasanın kabul edilmesi, aynı yıl içerisinde Türk mimarlarının ilk kez uluslararası bir yarışmaya katılmaları, 1931’de Türkiye’de ilk kez bir mimarlık yarışmasının düzenlenmesi ve de içte ve dıştaki mimarlık gelişmelerini tanıttak ve mimarların seslerini duyurabilecekleri *Mimar* dergisinin yayımına başlanması bu gelişmelerin başlıcalarıdır.

Mimar dergisinin 1931 yılında ilk sayısının çıkmasıyla birlikte Türkiye’de ilk kez bir mimarlık dergisi yayınlanmıştır (Hasol, 2008). Mimar Zeki Sayar ve diğer mimar arkadaşları, ülkenin ilk mimarlık dergisi olan Mimar dergisinin yayınlanmasıyla birlikte dünyada dergicilik alanının genelinde az rastlanır örneklerden birini sunarak köklü bir yayıncılık geleneğini başlatmışlardır (Altınar, 2001).

Özdel (2001), 1931 yılında Türkiye'nin sahip olduğu iki yüz kişi civarındaki mimar grubunun mesleki bir dergi ortaya koyma isteğiyle ortaya çıkan Mimar dergisini, ülkedeki çağdaşlaşma projesine bağlı olarak yürütülen çalışmaların bir gerekliliği olmasının yanı sıra mesleki bir iletişim ve örgütlenme ortamı yaratma çabası olarak görmektedir.

Ülkenin o an için tek mimarlık okulu olan Sanayi-i Nefise Mektebi'nden başka mesleki örgütlenmenin olduğu herhangi bir kurum bulunmamaktadır. Cumhuriyet'in ilanından kısa bir süre sonra bu okulda birtakım değişikliklerde bulunulmuş ve okulun adı Güzel Sanatlar Akademisi olarak değiştirilmiştir. 1930'lu yılların başında bu okuldan mezun olan yeni kuşak mimarların mimarlık hizmetlerini tüm yurda yayma politikasına uygun olarak çeşitli kentlerde görev alması, bir dayanışma ve iletişim ortamını sağlamıştır. Buna destek veren en önemli gelişme ise, Mimar dergisinin yayın hayatına başlamasıdır (Alsaç, 1979).

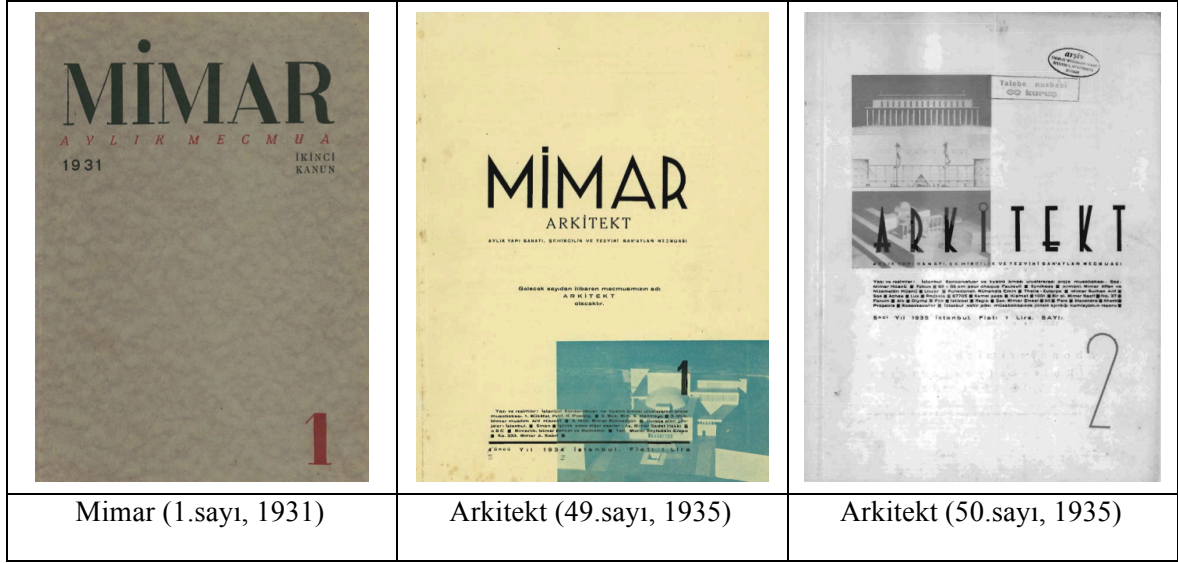
Mimar dergisinin ortaya çıkma nedenlerinden bir diğerini ise Sayar (1980), bu dönemde ihmal edilen Türk mimarlığına eski saygınlığını kazandırmak ve Türk mimarlığını tanıtmak olarak görmektedir. 1930'larda, Türkiye'de başkent Ankara ve ülkenin genelinde geniş bir mimarlık faaliyeti olmasına karşın Türk mimarlar bu faaliyetler içerisinde oldukça az yer almaktadırlar. Devlet yapılarının tasarımı da batılı yabancı mimarlar tarafından yapılmaktadır (Sayar, 1980). Alsaç'a (1984) göre, dışardan çağrılan yabancı mimarların eğitim ve danışmanlık görevlerinin yanı sıra önemli yapıların tasarım ve uygulamasıyla da görevlendirilmeleri, toplumda Türk mimarların yetersiz olduğu kanısını uyandırmıştır.

Mimar dergisinin kuruluş hikayesini Alsaç (1984) şöyle anlatmaktadır:

"...Bugünkü adı Mimar Sinan Üniversitesi olan Güzel Sanatlar Akademisi'ni 1928'de bitirmiş bir grup genç mimar 1930'da bir araya gelirler ve bir dergi çıkarmaya karar verirler. Zeki Sayar, Abidin Mortaş ve Abdullah Ziya Kozanoğlu'nun yanı sıra, bu grupta S. Akkaynak, Sedat Hakkı Eldem, F. Çeçen ve Şevki Balmumcu da bulunmaktadır. Yapılan iş bölümü sonunda Abidin Mortaş ile Abdullah Ziya Kozanoğlu düzenleme ve baskı işlerini, Zeki Sayar da mali işleri üstlenirler. Derginin adı Zeki Sayar'ın önerisi benimsenerek Mimar konur, ilk sayısı da 1931'de yayınlanır..."

Mimar dergisi, yayın hayatına başladığı isimle birlikte yayın hayatını sürdürememiştir. 1930'ların başında, yayınlarda Arapça kelimelerin kullanımı yasaklanmış (Altınar, 2001); Arapça ve Osmanlıca terimlerden kurtulma hareketi sırasında Mimar dergisinin yeni adının ne olacağı konusunda çok tartışılmıştır (Batur, 1985). Mimar

dergisinin kurucuları olan Zeki Sayar, Abidin Mortaş ve Abdullah Ziya Kozanoğlu, bu tartışma sırasında ellerine geçen Fince bir mimarlık dergisinden esinlenerek derginin yeni adını Arkitekt olarak değiştirmişlerdir (Altınar, 2001). Böylece, derginin Mimar olan ismi 1935 yılında eşanlamlısı olan Arkitekt'e dönüştürülmüş ve yayın hayatına bu isimle devam etmiştir (Alsaç, 1984)(Bkz. Şekil 7).

Şekil 7. Mimar dergisinin geçirdiği isim değişikliğinin dergi kapak tasarımındaki etkisi (URL-8, 2013).

Mimar/Arkitekt, dünyanın her yanında çıkan mimarlık dergileri gibi meslek uygulamalarını tanıtan, zaman zaman onları eleştiren, yarışma sonuçlarını ve seçici kurul raporlarını yayınlayan, başka ülkelerde gerçekleştirilen mimarlık çalışmalarını tanıtan, yapı malzemelerine ilişkin bilgi veren, güncel haberler içeren, mimarlıkla ilgili kitap, yasa, yönetmelik gibi şeyleri tanıtan bir dergi olmanın dışında Türk Mimarlık Tarihi açısından kendine özgü bir yer edinmiştir. Türkiye’de çıkan ilk Türk Mimarlık Dergisi olması, derginin çıktığı dönem sayıları çok az olan mimarlar arasında bir iletişim kurma ve ortak sorunların dile getirileceği bir ortam oluşturma işlevini yüklenmiş olması bu yeri edinmesinin başlıca sebeplerini oluşturmaktadır (Alsaç,1984). Dergi, ayrıca, mimarlığa ilişkin sorunların yetkin bir mimarlar örgütünün kurulmasıyla çözümlenebileceğini söyleyerek Türk mimarların kendileri için bir oluşum yaratması adına öncülük etmiştir (Batur, 1985).

Batur (1985), Mimar/Arkitekt dergisinin dünyadaki gelişmelerden mimarlık çevresini haberdar etmenin yanı sıra, o sırada sayıları çok az olan ve Türkiye'deki uygulamalarda yabancı mimarların gerisine itilme durumunda kalan Türk mimarların uygulamalarına öncelik tanımak gibi kendine yurtsever bir misyon edindiğini belirtmiştir.

Derginin yayınladığı yıllar arasında, Türkiye'de yayın hayatını sürdüren sanat dergileri mimarlığı ilgi alanı dışında tutmuştur. Mimar/Arkitekt dergisi ise, tek yönlü olmamış, konuları arasında; mimarlık tarihi, kent ve bölge planlaması, yapı mühendisliği, arkeoloji, belediyecilik, turizm planlaması gibi mimarlıkla yakın ya da uzak ilişkisi olan her konuyu ele alan bir tutum sergilemiştir. Resim, yontu, süsleme, fotoğraf gibi diğer güzel sanatlara ilişkin konuları da sayfalarının içerisinde yer vererek çok yönlü bir dergi olduğunu gözler önüne sermiştir. Bu tutum, Mimar/Arkitekt dergisini izleyen diğer mimarlık dergilerinin de sanat konularına az ya da çok yer vermesine neden olmuştur (Alsaç, 1984).

Mimarlık konularına akılcı ve işlevsel bir bakış açısından yaklaşan Mimar/Arkitekt dergisi, bu yaklaşımının tersine mimarlığı güzel sanatların bir kolu olarak görmüştür (Alsaç, 1984). Fakat, bu derginin yayın hayatı boyunca belli bir yazar kadrosu bulunmamıştır. Dergi, mimarlık mesleği içerisinde yazan ve düşünen mimarların eser, araştırma ve makaleleri ile işlenmiştir. İkinci Dünya Savaşı'nın gerçekleştiği 1940'lı yıllarda Nazi rejiminden kaçan profesörlerin ülkemizde görev alması, Mimar/Arkitekt dergisinin bu sayede Bruno Taut, Martin Wagner, G. Öelsner, Ernest Reuter gibi dünyaca tanınmış otoritelerin mimarlık hakkındaki görüş ve fikirlerini de duyurma olanağı bulmasını sağlamıştır. Zamanla dünyanın her yanından yabancı mimarlık yayınları ile ilişki kuran dergi, fikir ve eser alışverişi yaparak önemli bulduklarını okuyucularına aktarmıştır (Sayar, 1980).

Ulusal düzeyde bir dergi yayınlamak tek bir kişi için oldukça güç bir iş olmuştur. Zeki Sayar, bu işi tüm zorluklara rağmen elli yıl boyunca başarmıştır. Türkiye, 1980'li yıllarda yaşanan ekonomik kriz ve kültürel baskılarla karşılaşınca bu güçlük daha da arttırmıştır. 1970'li yılların sonunda başlayıp 1980'li yılların ilk yarısına dek devam eden ekonomik zorlukların arttığı bu ortam içindeki ülkede, entelektüel üretim neredeyse durma noktasına gelmiştir. (Özdel, 2001). Bahsedilen bu dönem içerisinde Zeki Sayar, Mimar/Arkitekt dergisinin 1931 yılında başladığı yayın hayatına 50. yayın yılı olan 1980 yılında çıkarttığı 380. sayısı ile son vermek zorunda kalmıştır (Alsaç, 1984; Altınar, 2001).

Mimar dergisinin yayın hayatına son verdiği 1980’li yıllardan sonra yayınlanan mimarlık dergileri, önceki dönemlerdeki örneklerden farklı bir amaç ile ortaya çıkmışlardır. Daha önceki dönemlerde yayınlanan mimarlık dergileri, meslek içi örgütlenme sağlayacak bir araç olarak yayınlanmaktayken, 1980 yılı ve sonrasında yayınlanan mimarlık dergileri ise, kullanıcılara yönelik yayınlar olmuşlardır. Buna sebep olarak, mimarların arasındaki mesleki örgütlenmeyi sağlayan Mimarlar Odası isimli bir meslek odasına sahip olmaları söylenebilir. Bunun yanında, mimarlık alanının toplum içinde bir ilgi alanı haline gelmesi de bir başka neden olarak gösterilmektedir.

Türkiye mimarlık yayınları tarihine baktığımızda, günümüz mimarlık yayınlarından Mimarlar Odası’nın 1963 yılında çıkartmaya başladığı ve hala yayın hayatına devam eden *Mimarlık* dergisini saymazsak, *Mimar/Arkitekt* dergisi kadar uzun soluklu yayın dönemine sahip bir mimarlık yayını bulunmamaktadır. Kendisinden sonra, 1940’lı yıllarda ortaya çıkan *Yapı*, *Mimarlık* ve *Eser* dergileri başta ekonomik nedenler olmak üzere diğer nedenlerin de etkisiyle yayın hayatları uzun süreli olamamıştır. Günümüzde yayın hayatına devam eden *Yapı* ve *Mimarlık* dergilerinin ilk sayılarını çıkartmaları ise, 1960 ve 1970’li yılları bulmuştur.

Alsaç’a (1976) göre, Cumhuriyet dönemi içinde ortaya çıkan ve Türkiye’nin ilk mimarlık yayını olan *Mimar/Arkitekt* dergisi, sadece mimarlık düşüncesi tarihi içerisinde değil, aynı zamanda Cumhuriyet dönemi kültür tarihinde yer edinmesi gereken bir dergidir.

Cumhuriyet döneminde Türkiye’deki mimarlık ürünlerinin düzenli bir şekilde yayımlandığı ve en uzun soluklu dergi olma özelliği taşıyan *Mimar/Arkitekt* dergisi bu nedenle çalışma alanı olarak seçilmiştir.

2. YAPILAN ÇALIŞMALAR

2.1. Çalışmanın Yöntemi

Cumhuriyet öncesi ülkemizde “batılılaşma” adı altında yaşanan modernleşme hareketlerinin bir sonucu olarak ortaya çıkan apartman tipi konutların Türkiye’de geçirdiği süreci inceleyen bu çalışma için; öncelikle konuyla ilgili yayınlanmış basılı kaynaklar olan kitaplar, makaleler, süreli dergiler, süreli dergilerde yayınlanmış söyleşiler ve konuya ilişkin tez çalışmaları taranılarak kapsamlı bir literatür araştırması yapılmıştır.

Yapılan çalışmada incelenecek olan apartman konutlarının özgün, nitelikli örnekler olması ve bir şekilde literatürde yer alması gerekliliklerinden hareketle bu örneklerin tespiti için mimarlık yayınlarına yönelinmiştir. Türk mimarlık yayınları içerisinde ilk süreli mimarlık dergisi olan, elli yıllık yayın hayatıyla birlikte dünyada ve ülkemizdeki mimarlık gelişmelerini okuyucularına aktaran ve bu özellikleriyle Türkiye’de mimaride yaşanan sürece ışık tutan Mimar/Arkitekt dergisi bu yayınlar arasından öne çıkmaktadır. Mimar/Arkitekt dergisi içeriğinde yer alan apartman konutları taranarak yeterli sayıda oldukları gözlemlendiğinden çalışmanın bu dergi kapsamında incelenmesi öngörülmüştür.

Yapılan literatür araştırmasından sonra, belirlenen kapsam doğrultusunda Mimar/Arkitekt dergisinde yayınlanan apartman konutları üzerinden yapılan bu çalışmanın yöntemi aşağıda belirtilen dört aşamada ele alınmıştır. Bunlar:

- Örneklem Grubunun Tespiti: Çalışmada kullanılan apartman konutlarının tespitinin yapıldığı, sonrasında tespiti yapılan apartman konutlarının kat planlarının elde edilmesinin ve bu konut yapılarının seçilme nedenlerinin açıklandığı bölümdür.

- Örneklem Grubunun Planlarının CAD Ortamına Aktarılması: Çalışmada kullanılmak üzere elde edilen apartman konutlarına ait kat planlarının CAD ortamına aktarılması sürecinde gerçekleştirilen adımların açıklandığı bölümdür.

- Çalışma Kapsamında İncelenen Mekanların Belirlenmesi: Çalışma kapsamında incelenen apartman konutlarının kat planlarında bulunan mekanların tespiti ve bu mekanların gruplandırılarak çalışmanın amacına uygun bir tablo oluşturulmasının aşamaları anlatıldığı bölümdür.

- **Yapı Kimlik Kartlarının Oluşturulması:** Çalışma kapsamında, daha önceki aşamalarda tespiti yapıp incelenen apartman konutları için bu konutlar hakkında bilgi, dış görsel, kat planı ve konutlarda kullanılan eylem alanlarının büyüklüklerini içeren ortak bir yapı kimlik kartı oluşturulmuştur. Bu bölümde, yapılan çalışmalar kısmında kullanılacak olan yapı kimlik kartlarının oluşturulma süreci aktarılmış ve oluşturulan yapı kimlik kartlarının bölümleri detaylı bir şekilde açıklanmıştır.

2.1.1. Örneklem Grubunun Tespiti

Çalışmada incelenen apartman konutlarının özgün ve nitelikli yapılar olması, bu konutlara ait plan verilerinin okunabilirliği ve bu konutların basılı bir kaynakta yer almış olması gerekliliği öncelikli olarak göz önünde bulundurulmuştur. Bu bakımdan, çalışmanın yönteminde belirtilen nedenlerden dolayı, Türkiye'nin mimarlık sürecine ışık tutan *Mimar/Arkitekt* dergisi ele alınmıştır.

Zeki Sayar Anma Programı (2010-2012) kapsamında, Mimarlar Odası tarafından bir web ortamı yaratılmış; *Mimar/Arkitekt* dergisi için <http://dergi.mo.org.tr/detail.php?id=2> web adresi altında *Arkitekt Veritabanı* oluşturulmuştur. Hazırlanan bu veritabanında dijital olarak pdf uzantılı dökümanlar halinde bulunan *Mimar/Arkitekt* dergisinin yayın sürecindeki tüm sayılarına ulaşılmıştır.

Mimar/Arkitekt dergisi içeriğinde kendine yer edinen bütün apartman konutları (apartmanlar, toplu konutlar, siteler) taranmış, ancak taranan apartman konutlarının tamamı çalışma içerisinde incelenmemiştir.

Çalışmadan çıkartılan apartman tipi konutlar, temel olarak iki sebepten dolayı çalışma kapsamı içerisinde irdelenmemiştir. Bu sebeplerden ilki, bazı apartmanların plan verilerinin okunabilir olmamasıdır. Plan verileri okunabilir olmayan örneklerin çalışma kapsamından çıkarılmasının gerekçeleri ise şunlardır:

- Apartman tipi konutlara ait kat planlarının dergi içeriğinde yer almasına rağmen, söz konusu planlarda iç mekandaki mahal isimlerinin ya tamamı bulunmamakta ya da belirtilen mahal adları plan üzerinden okunamamaktadır.

- Apartmanlara ait kat planları üzerinde mekan isimlerinin bulunmamasının yanında, dergide yer alan ve bu konutlar hakkında bilgi veren yazıların içeriğinde de konutta bulunan mekanlardan bahsedilmemektedir.

• Dergide yer alan bazı apartmanların kat planlarına yer verilmemiştir. Bu konutların sadece ek kat projeleri ve bu projelerine ait ek kat planları bulunmaktadır.

Bu gerekçelerle çalışma kapsamı dışında tutulan apartman tipi konutlar Tablo 1’de verilmiştir:

Tablo 1. Çalışma kapsamı dışında tutulan apartman tipi konutlar

Yapı No	Yapının Adı	Yapının Mimarı	Yapım Yeri	Yayınlandığı Dergi	Yayın Yılı (Sayı)	Sayfa No
1	Bosfor Apartmanı	Mühendis Livas Mimar Sami	Ayazpaşa, İstanbul	Mimar	1932 / 10 (22)	278-281
2	Mühendis İzzet Bey Apartmanı	Mimar Cavit Raşit	Kadıköy, İstanbul	Mimar	1934 / 3 (39)	69-70
3	Şeref Apartmanı	Mimar Cavit Raşit	Nişantaşı, İstanbul	Mimar	1934 / 5 (41)	134-136
4	Mühendis İ. Galip Kira Evi	Mimar Seyfi Erkan	Ayazpaşa, İstanbul	Arkitekt	1935 / 5 (53)	129-140
5	Bir Kira Evi	Mimar H. Adil	Taksim, İstanbul	Arkitekt	1935 / 6 (54)	157-158
6	Bir Kira Evi	Yüksek Mimar Arif Hikmet Holtay	Taksim, İstanbul	Arkitekt	1939 / 1-2 (97-98)	1-4
7	Mühendis Ragıp Kira Evi	Yüksek Mimar Bekir İhsan	Ankara	Arkitekt	1939 / 3-4 (99-100)	49-52
8	İlbay Apartmanı	Yüksek Mimar İstapan Aratan	İstanbul	Arkitekt	1951 / 1-2 (229-230)	13-14
9	Sadıklar Apartmanı	Yüksek Mimar Emin Necip Uzman	Şişli, İstanbul	Arkitekt	1951 / 5-8 (233-236)	94-97

Apartman tipi konutların çalışma kapsamından çıkartılmasının ikinci sebebi, çalışmada tekil/özel kişiliklerin eliyle yaptırılan, müstakil yaşam alanına sahip apartman tipi konutların irdelenmesinin amaçlanmasıdır. Bu sebeple, dubleks apartmanlar, kooperatifler eliyle yapılan siteler ve toplu konutlar çalışma kapsamından çıkarılmıştır (Bkz. Tablo 2):

Tablo 2. Çalışma kapsamı dışında tutulan dubleks apartmanlar, siteler ve toplu konutlar

Yapı No	Yapının Adı	Yapının Mimarı	Yapım Yeri	Yayınlandığı Dergi	Yayın Yılı (Sayı)	Sayfa No
1	Emel Yapı Kooperatifi Blok Apartmanlar	Mimar İlya Ventura	İstanbul	Arkitekt	1965 / 2 (319)	63-64
2	Dubleks Apartmanlar	Mimar Ahmet Oral	Bebek, İstanbul	Arkitekt	1971 / 1 (341)	13-14
3	Türksan Sitesi	Yüksek Mimar Köksal Anadol	Etiler, İstanbul	Arkitekt	1973 / 1 (349)	9-12
4	Türkiye Emlak Bankası Sosyal Konutları	Emlak Kredi Bankası İnşaat ve Proje Müdürlüğü İstanbul Proje Bürosu	Ataköy, İstanbul	Arkitekt	1975 / 2 (358)	53-57
5	Harp Akademileri Subay Yapı Kooperatifi	Mimar Uğur Gündeş, Hüseyin Baban, Vahit Erhan ve Orhan Demiraslan	Zincirlikuyu, İstanbul	Arkitekt	1975 / 2 (358)	58-59
6	Yapı ve Kredi Bankası A.Ş.: Valikonağı Sitesi	Mimar Doğan Tekeli ve Sami Sisa	İstanbul	Arkitekt	1978 / 3 (371)	84-90
7	Petkim İşçi Konut Sitesi	Mimar Dr. Yalçın Tezcan	Aliğa, İzmir	Arkitekt	1979 / 1 (373)	23-25
8	Me-Sa Toplu Konut A.Ş. Konut Uygulamaları	Mesken-Sanayi Toplu Konut A.Ş.	Ankara	Arkitekt	1979 / 2 (374)	47-51
9	Dubleks Apartmanlar	Mimar Ergün Erzöz	İstanbul ve Bursa	Arkitekt	1979 / 4 (376)	126-127

Her iki sebepten dolayı çalışma kapsamından çıkarılan apartman konutları dışında kalan 57 apartman tipi konut çalışma kapsamında incelenmiştir (Bkz. Tablo 3):

Tablo 3. Çalışma kapsamında incelenen apartman tipi konutlar

Yapı No	Yapının Adı	Yapının Mimarı	Yapım Yeri	Yayınlandığı Dergi	Yayın Yılı (Sayı)	Sayfa No
1	Park Apartmanı	Mühendis Ahmet İhsan	Nişantaşı, İstanbul	Mimar	1931 / 7 (7)	220-223
2	Apartman Binası	Mimar Sırrı Arif	Pangaltı, İstanbul	Mimar	1932 / 2 (14)	35-36
3	Işık Apartmanı	Mimar Zühtü	Koska, İstanbul	Mimar	1932 / 2 (14)	37-38
4	Nan Apartmanı	Mimar Ö. Faruk Galip	Nişantaşı, İstanbul	Mimar	1932 / 2 (14)	67-69

Tablo 3'ün devamı

Yapı No	Yapının Adı	Yapının Mimarı	Yapım Yeri	Yayımlandığı Dergi	Yayın Yılı (Sayı)	Sayfa No
5	Hüsnü Bey Apartmanı	Mimar Çubukciyan Mimar Hüsnü	Nişantaşı, İstanbul	Mimar	1932 / 6 (18)	163-167
6	Mühendis Derviş Bey Apartmanı	Mimar Hasan A.	Cihangir, İstanbul	Mimar	1932 / 9 (21)	243-247
7	İstiklal Apartmanı	Mimar Hüsnü Mimar Çubukciyan	Taksim, İstanbul	Mimar	1932 / 11-12 (23-24)	308-310
8	Melek Apartmanı	Mühendis Fikri Mimar Abidin	Nişantaşı, İstanbul	Mimar	1932 / 11-12 (23-24)	311-316
9	Hasan Bey Apartmanı	Mimar Nizamettin Hüsnü	Aksaray, İstanbul	Mimar	1932 / 11-12 (23-24)	322-323
10	Pertev Apartmanı	Mühendis Nihat Vedat	Taksim, İstanbul	Mimar	1933 / 2 (26)	44-46
11	Şevket Bey Apartmanı	Mimar Nazif	Fatih, İstanbul	Mimar	1933 / 3 (27)	76-77
12	Refik Bey Apartmanı	Mimar Refik	Yenişehir, Ankara	Mimar	1933 / 6 (30)	165-170
13	Seza Apartmanı	Mimar Sırrı Arif	Kadıköy, İstanbul	Mimar	1933 / 6 (30)	170-171
14	Agop Efendi Apartmanı	Mimar Kahyaoğlu Nazif	Taksim, İstanbul	Mimar	1933 / 7 (31)	204-205
15	Röntgen Apartmanı	Mimar Zeki Selah	Kadıköy, İstanbul	Mimar	1933 / 8 (32)	231-236
16	Hasan Nuri Bey Apartmanı	Mimar Necmettin	İzmir	Mimar	1933 / 9-10 (33-34)	273-277
17	Ceylan Apartmanı	Mimar Sedat Hakkı	Taksim, İstanbul	Mimar	1933 / 11 (35)	331-346
18	İskeçe Apartmanı	Mimar Abidin	Maçka, İstanbul	Mimar	1934 / 1 (37)	1-5
19	Himaye-i Etfal Cemiyeti Apartmanı	Mimar Hüsnü	Ankara	Mimar	1934 / 3 (39)	71-76
20	Vasıf Bey Apartmanı	Mimar Nazif	Beyazıt, İstanbul	Mimar	1934 / 5 (41)	144
21	Halit Ziya Bey Apartmanı	Prof. Mimar M. Vedat	Çemberlitaş, İstanbul	Mimar	1934 / 8 (44)	226-228
22	Avniye Hf. Kira Evi	Mimar Abidin Mimar Zeki Selah	Kadıköy, İstanbul	Mimar	1934 / 8 (44)	229-230
23	Baha Bey Apartmanı	Mimar Abidin Mortaş	Fatih, İstanbul	Arkitekt	1935 / 5 (53)	141-144
24	Dr. Ziya Kira Evi	Mimar Abidin Mortaş	Kadıköy, İstanbul	Arkitekt	1935 / 10 (58)	281-284
25	Dr. Zeki Kira Evi	Mimar Abidin Mortaş	Kadıköy, İstanbul	Arkitekt	1935 / 10 (58)	281-284
26	Cili Kira Evi	Mimar Zeki Sayar	Taksim, İstanbul	Arkitekt	1936 / 1 (61)	1-8
27	Sabri Tüten Apartmanı	Mimar Adil Denktaş	Ayazpaşa, İstanbul	Arkitekt	1936 / 5-6 (65-66)	133-138

Tablo 3'ün devamı

Yapı No	Yapının Adı	Yapının Mimarı	Yapım Yeri	Yayınlandığı Dergi	Yayın Yılı (Sayı)	Sayfa No
28	İkbal Kira Evi	Mimar Zeki Sayar	Taksim, İstanbul	Arkitekt	1936 / 10-11 (70-71)	297-300
29	B. Osman Kira Evi	Mimar Bekir İhsan	Yenişehir, Ankara	Arkitekt	1937 / 1 (73)	7-8
30	Bir Kira Evi	Mimar Kemal Tetik	İzmir	Arkitekt	1937 / 4 (76)	105-106
31	Fırat Apartmanı	Mimar Şinasi Lugal	Binbirdirek, İstanbul	Arkitekt	1937 / 7 (79)	177-179
32	Kınacı Kira Evi	Mimar B. İhsan Ünal	Yenişehir, Ankara	Arkitekt	1937 / 9 (81)	237
33	Sönmez Kira Evi	Mimar B. İhsan Ünal	Yenişehir, Ankara	Arkitekt	1937 / 9 (81)	238
34	Bir Kira Evi	Mimar B. İhsan Ünal	Yenişehir, Ankara	Arkitekt	1937 / 9 (81)	239
35	Bir Kira Evi	Yüksek Mimar Seyfi Arkan	Taksim, İstanbul	Arkitekt	1939 / 5-6 (101-102)	101-103
36	Bir Kira Evi	Yüksek Mimar Zeki Sayar	Ankara	Arkitekt	1939 / 5-6 (101-102)	104-105
37	Demir Ağ Kira Evi	Yüksek Mimar Zeki Sayar	Maçka, İstanbul	Arkitekt	1940 / 1-2 (109-110)	1-5
38	Göksun Kira Evi	Yüksek Mimar Asım Mutlu	İstanbul	Arkitekt	1940 / 1-2 (109-110)	6-7
39	Bir Kira Evi	Yüksek Mimar Bekir İhsan Ünal	Ankara	Arkitekt	1940 / 3-4 (111-112)	53-54
40	Doğu Apartmanı	Yüksek Mimar Rebi Gorbun Mimar Mustafa Can	Taksim, İstanbul	Arkitekt	1940 / 7-8 (115-116)	145-147
41	Bir Kira Evi	Yüksek Mimar Zeki Sayar	Kadıköy, İstanbul	Arkitekt	1940 / 11-12 (119-120)	241-244
42	Bir Kira Evi	Yüksek Mimar Zeki Sayar	Kadıköy, İstanbul	Arkitekt	1941 / 3-4 (123-124)	57-58
43	Bir Apartman	Yüksek Mimar Emin Necip Uzman	Maçka, İstanbul	Arkitekt	1946 / 3-4 (171-172)	51-55
44	Başaran Apartmanı	Yüksek Mimar Muhittin Binan	Nişantaşı, İstanbul	Arkitekt	1949 / 3-4 (207-208)	50-54
45	Bir Apartman	Yüksek Mimar Mehmet Ali Handan	Suadiye, İstanbul	Arkitekt	1950 / 7-10 (223-226)	142-146
46	Birgiler Apartmanı	Yüksek Mimar Ferzan ve Leyla Baydar	Moda, İstanbul	Arkitekt	1950 / 7-10 (223-226)	153-155
47	Ulusan Apartman	Yüksek Mimar Nizamettin Doğu	Ankara	Arkitekt	1953 / 5-6 (259-260)	89-90
48	M. K. Apartmanı	Yüksek Mimar H. İrfan Bayhan	Harbiye, İstanbul	Arkitekt	1957 / 3 (288)	99-101
49	Bir Apartman	Mimar Mahmut Bir ve Utarit İzgi	Kalamış, İstanbul	Arkitekt	1957 / 3 (288)	104-108

Tablo 3'ün devamı

Yapı No	Yapının Adı	Yapının Mimarı	Yapım Yeri	Yayımlandığı Dergi	Yayın Yılı (Sayı)	Sayfa No
50	Birkan Apartmanı	Yüksek Mimar Haluk Baysal ve Melih Birsal	Bebek, İstanbul	Arkitekt	1959 / 1 (294)	5-10
51	Kervansaray Apartmanı	Mimar Rükneddin Güney	İstanbul	Arkitekt	1960 / 2 (299)	53-54
52	Bir Apartman	Yüksek Mimar Fahri Nişli	İzmir	Arkitekt	1961 / 1 (302)	6-8
53	Bir Apartman	Yüksek Mimar Rana Zıpcı ve Ahmet Akın	İstanbul	Arkitekt	1962 / 2 (307)	53-56
54	Günaydın Apartmanı	Mimar Sabahattin Tanyeri ve Coşkun Kanay	Nişantaşı, İstanbul	Arkitekt	1966 / 2 (322)	65-66
55	Bir Apartman	Mimar Osep B. Sarafoğlu	Yeşilyurt, İstanbul	Arkitekt	1970 / 1 (337)	23-24
56	Tekül Apartmanı	Mimar Mustafa Demirkan ve Ali Muslubaş	İstanbul	Arkitekt	1976 / 1 (361)	18-19
57	Tahincioğlu Apartmanı	Mimar Güner Yavuz	İstanbul	Arkitekt	1976 / 3 (363)	112

Çalışmada incelenen ve Tablo 3'te verilen apartman konutları, eylem alanlarında yaşanan değişim; 1931-1940, 1941-1950, 1951-1960, 1961-1970 ve 1971-1980 yılları arasındaki dönemlerden oluşan on yıllık zaman periyotları içerisinde ele alınmıştır.

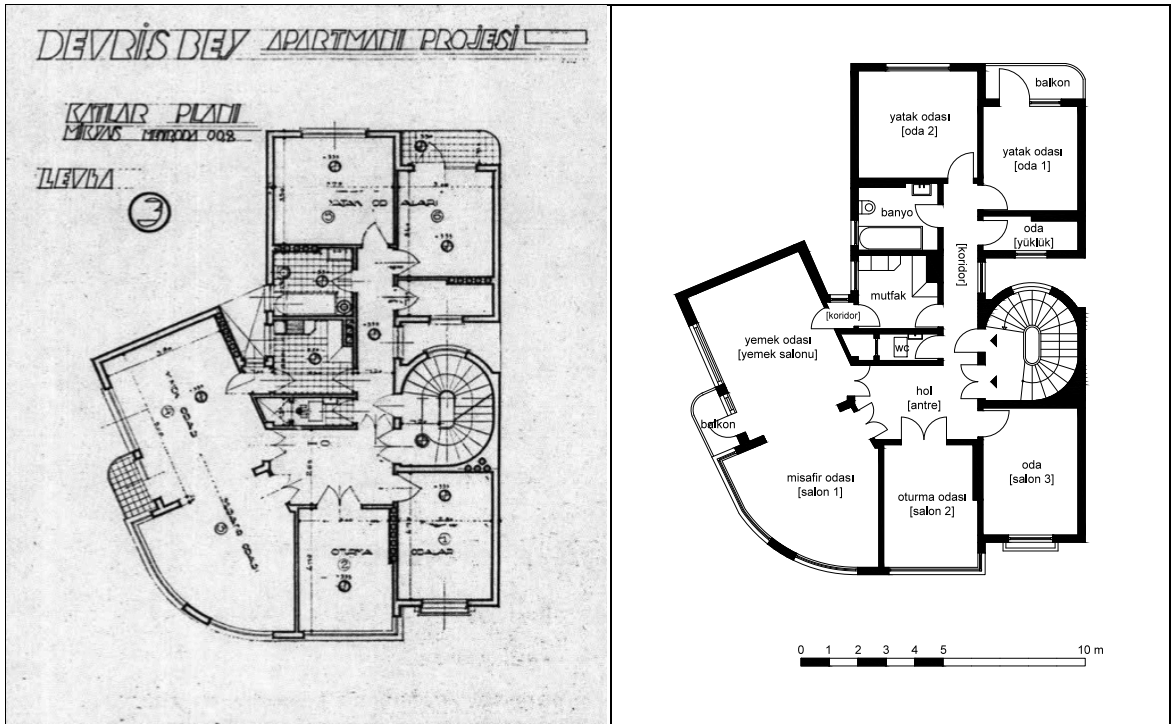
2.1.2. Örneklem Grubunun Planlarının CAD Ortamına Aktarılması

Mimar/Arkitekt dergisinde tespiti yapılan apartman konutlarının kat planlarının bulunduğu sayfalar taranarak, bu konutlara ait kat planlarının dijital verisini elde etmek adına CAD ortamına aktarılmıştır. CAD ortamına aktarılan kat planları, çizgi takibi yöntemiyle üzerlerinden çizgi ile geçilerek taslak planlar hazırlanmıştır. Çizilen kat planlarının ölçekli olmasının gerekliliği nedeniyle, WC kapılarının gerçek ölçüsü 80 cm olacak şekilde planlar oranlı olarak büyütülmüştür. Bu işlem için, WC kapılarının 70 veya 90 cm olabileceği göz önüne alınmış; fakat planların büyütülmesi aşamasındaki bu farklılığın kat planlarında yer alan eylem alanlarının yüzdeleri üzerinde etkisinin önemsiz olduğu gözlemlenmiştir.

Apartman konutlarının kat planları çizilirken özgün planlara sadık kalınmış; sadece banyo, WC ve mutfak mekanlarında bulunan donatılar varsa bu donatılar planlara işlenmiştir. Kapı, pencere açılımları ve detayları özgün plandan okunabildikleri oranda çizimlere aktarılmış; kat planlarında bulunan daire girişleri, siyah dolu üçgen ile birlikte belirtilmiştir.

Çalışma kapsamında incelenen apartman yapılarına ait planlarda, yapının yönü veya yapı nizamıyla ilgili bilgiler bulunmamaktadır. Bu nedenden dolayı, çalışmada kullanılan CAD ortamındaki plan çizimlerinde yapı nizamı belirtilmemiş ve yön işareti kullanılmamıştır. CAD çizimleri tamamlanan apartman konutlarının kat planlarında, planların ölçekli olmaları açısından çizgi ölçek kullanılmıştır.

Mimar/Arkitekt dergisinden taranan bir apartman konutunun plan şeması ile bu plan şemasının CAD ortamına aktarılmasıyla yukarıda belirtilen işlemlerin uygulanmasından sonraki hali aşağıda Şekil 8 içerisinde verilmiştir.

Şekil 8. Kat planlarının CAD ortamına aktarımı: Derviş Bey apartmanı

2.1.3. Çalışma Kapsamında İncelenen Mekanların Belirlenmesi

Arcan ve Evcî'ye (1987) göre barınma eylemlerini kapsayan konut, kullanıcıların yaşantılarını sürdürebilmeleri için yerine getirmeleri gereken etkinliklerin bulunduğu eylem alanlarına sahip mekanlardan oluşmaktadır.

Yapılan çalışmada kullanılan mekanlara üç adımda ulaşılmıştır. İlk adımda, öncelikle çalışma kapsamında incelenen apartman konutlarının kat planlarında yer alan tüm mekanların tespiti yapılmıştır. Daha sonra, tespit edilen bu mekanlar işlevlerine göre Tablo 4'te görüldüğü gibi gruplandırılmıştır:

Tablo 4. Örneklem grubunda bulunan mekanlar

I	II	III	IV	V	VI
Sirkülasyon Alanları	Yaşama Mekanları	Dinlenme Mekanları	Islak Mekanlar	Hizmet Mekanları	Açık-Yarı Açık Mekanlar
Antre Hol Koridor Sofa Servis Holü	Salon Yemek Salonu Yemek Odası Misafir Odası Oturma Odası Büyük Salon Küçük Salon Ek Salon İç Salon Büyük Oda Günlük Oda Oda Büro Çalışma Odası	Yatak Odası Ebeveyn Yatak Odası Çocuk Yatak Odası Misafir Yatak Odası	Mutfak Banyo Duş Wc	Fünyuar Gardrop Vestiyer Hizmetçi Odası Ofis Kiler Yüklük Sandık Odası Giyinme Odası Ütü Odası Çamaşır Odası	Balkon Teras Kapalı Teras Veranda

İkinci adımda, yaşama mekanında yer alan yemek odası/yemek salonu ile ıslak mekanda bulunan mutfak mekanları ve yine yaşama mekanında bulunan çalışma odası/büro mekanlarının, buldukları mekan grubu içerisindeki işlevlerinden farklı işlevlere hizmet ettiklerinden dolayı bu mekanlar için ayrı birer mekan grubu oluşturulmuştur. Yemek odası/yemek salonu ile mutfak, yemek mekanları; çalışma odası/büro ise, çalışma mekanları altındaki yeni mekan gruplarında ele alınmıştır. Islak mekanlardan çıkarılan mutfak mekanı sonrası banyo/duş ve WC mekanları ise, bu mekanlara ait ortak işlevlerinden dolayı temizlenme mekanları olarak yeniden adlandırılarak yeni bir mekan grubuna dönüştürülmüştür. Hizmet mekanlarında içerisinde

yer alan gardrop vestiyer ile sandık odası da yüklük ile aynı işlevi gördüklerinden vestiyer ve yüklük adları altında incelenmiştir. Benzer şekilde, açık ve yarı açık mekanlar içinde görülen kapalı teras, incelenen apartman konutlarında veranda ile aynı işleve sahip olduğundan veranda mekanı adı altında incelenmiştir.

Son adımda, çalışmada kullanılmak üzere sekiz adet mekan grubuna ulaşılmıştır. Daha sonra ulaşılan bu mekanlardan, çalışmada kullanılan ortak bir tablo oluşturulmuştur (Bkz. Tablo 5).

Tablo 5. Yapılan çalışmada kullanılan mekanlar

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
Sirkülasyon Alanları	Yaşama Mekanları	Yemek Mekanları	Dinlenme Mekanları	Çalışma Mekanları	Temizlenme Mekanları	Hizmet Mekanları	Açık-Yarı Açık Mekanlar
Antre Koridor	Salon 1 Salon 2 Salon 3	Yemek Salonu Mutfak	Oda 1 Oda 2 Oda 3 Oda 4 Oda 5	Büro	Banyo 1 Banyo 2 Wc 1 Wc 2	Fümmuar Vestiyer Hizmetçi Odası Ofis Kiler Yüklük Giyinme Odası Ütü Odası Çamaşır Odası	Balkon Teras Veranda

Apartment konutlarında tespit edilen mekanların hangi mekan grubu içinde neden yer almış oldukları sebepleriyle beraber aşağıda açıklanmıştır:

- I. Sirkülasyon Alanları: Konut içerisinde hacimleri birbirini bağlayan ortak alanlardır. Bu çalışma kapsamında incelenen apartman konutlarında antre, hol, koridor, sofa ve servis holü olarak tespit edilen sirkülasyon alanları, “apartment dairesinin ilk girilen bölümü (Hasol, 2002)” şeklinde tanımlanan *antre* ve konuttaki diğer mekanlar arası geçişleri sağlayan *koridor* olarak ele alınmıştır. Hol, sofa ve servis holü, aşağıdaki gerekçelerden dolayı ya antre ya da koridor olarak tanımlanmıştır:

Hol mekanı, bazı örneklerde antre, bazı örneklerde ise koridor mekanının işleviyle hizmet ettiğinden dolayı çalışmada 2, 4, 6, 7, 11, 13, 16, 17, 21, 25, 26, 28, 29, 32, 33, 34, 35, 37, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 50, 51 ve 52 numaralı yapılarda antre mekanı; 21, 30 ve 37 numaralı yapılarda da koridor mekanı olarak irdelenmiştir.

Hasol’un (2002) “evlerde oda kapılarının açıldığı genişçe mekan, hol” olarak tanımladığı; Eldem’e (1984) göre Geleneksel Türk Evi’nde gördüğümüz odaları birbirini

bağlayan bir geçit olan *sofa* mekanı, hol mekanında olduğu gibi incelenen yapı örneklerinin bazılarında antre bazılarında ise koridor mekanı olarak hizmet etmektedir. Sofa mekanı, işlevsel özelliği ve mekansal yeri bakımından çalışmada incelenen 1, 7, 31 ve 41 numaralı yapılarda koridor; 9, 12 ve 45 numaralı yapılarda da antre olarak ele alınmıştır.

Ayrıca, Hasol'un (2002) "servis hacimlerini birbirine bağlayan koridor" olarak tanımladığı, servis hacimleri arası geçişi sağlayan ve çalışmada incelenen 10 numaralı yapıda karşılaşılan *servis holü* de koridor mekanı içerisinde ele alınmıştır.

- II. Yaşama Mekanları: Konut içerisinde yaşayan bireylerin günlük yaşamında gerçekleştirdiği eylemler için düzenlenmiş mekanlardır. Salon ve oturma odası adı verilen mekanlar bu bölümü oluşturmaktadır (Sırmalı, 1975).

Çalışmada incelenen yapılarda tespit edilen ve aynı eylemlere hizmet eden mekanlar olan salon, oturma odası, misafir odası, büyük salon, küçük salon, ek salon, iç salon, büyük oda ve günlük oda adlı mekanlar tek bir mekan adı altında birleştirilerek, bu çalışma içerisinde salon mekanı olarak incelenmiştir. Bir konutta en fazla üç salon mekanına ulaşıldığından, bu mekanlar salon 1, salon 2 ve salon 3 olarak adlandırılmıştır.

- III. Yemek Mekanları: Konutta yemek yeme ve yemek hazırlama eylemlerinin gerçekleştirildiği yemek salonu ve mutfak alanlarından oluşan mekanlardır.

- IV. Dinlenme Mekanları: Yatma-uyuma eylemlerinin gerçekleştirilmesi için gerekli fiziksel ortamın sağlandığı; ebeveyn, çocuk ve misafir yatak odalarından oluşan mekanlardır. İncelenen apartman konutlarında en fazla beş dinlenme mekanına ulaşıldığından, bu mekanlar oda 1, oda 2, oda 3, oda 4 ve oda 5 olarak adlandırılmıştır.

- V. Çalışma Mekanları: Büro ve çalışma odası olarak adlandırılan; çalışma eyleminin gerçekleştirildiği mekanlardır. Bu mekanlar, tez kapsamında büro mekanı olarak adlandırılmıştır.

- VI. Temizlenme Mekanları: İnsanın fiziksel gereksinimlerden biri olan yıkanma-temizlenme eyleminin gerçekleştirildiği mekanlardır. Banyo ve WC hacimlerinden oluşmaktadır. İncelenen apartman konutlarında en fazla iki adet banyo ya da iki adet wc mekanına ulaşıldığından, bu mekanlar banyo 1, banyo 2 ve wc 1, wc 2 olarak adlandırılmıştır.

- VII. Hizmet Mekanları: Konutta sirkülasyon, yaşama, yemek, dinlenme, çalışma ve temizlenme mekanlarının dışında kalan ve bu mekanlara işlev olarak hizmet eden mekanlardır.

Çalışmada incelenen hizmet mekanları, sigara salonu olan fümuar (Hasol, 2002); depolama işlevini karşılayan mekanlar olan vestiyer, kiler, yüklük ve giyinme odası; mutfak ile yemek salonu arasında pişirilmiş yemeklerin servise hazırlandığı bir ara mekan olan ofis (Arcan ve Evcı, 1987); hizmetçi odası, ütü odası ve çamaşır odası mekanlarından oluşmaktadır.

- VIII. Açık-Yarı Açık Mekanlar: Konut iç mekanı ile dış ortamın ilişkisini sağlayan mekanlardır. Balkon, teras ve veranda mekanlarından oluşmaktadır.

Yapılan çalışmada, özgün plandaki mekan isimleri korunmuştur. Çalışmada kullanılan mekanlar, özgün plandaki mekan isimleri ile farklılık gösterdiği durumlarda ise; özgün planda yer alan mekan isimlerinin altına köşeli parantez içerisinde yazılarak ayrıca belirtilmiştir.

2.1.4. Yapı Kimlik Kartlarının Oluşturulması

Çalışma kapsamında incelenecek olan apartman yapılarının kolay okunabilmesi için ortak bir yapı kimlik kartı oluşturulmuştur. Oluşturulan yapı kimlik kartı, yapı hakkında bilgilerin yer aldığı üst kısım ve incelenecek olan yapının özelliklerinin bulunduğu alt kısım olmak üzere iki kısımdan oluşmaktadır (Bkz. Şekil 9).

Üst kısım, kendi içerisinde yapı, yayın ve no bölümlerinden oluşmaktadır:

- Yapı : Bu bölümde, yapı hakkında bilgiler bulunmaktadır. Yapının kullanım biçimi: apartman mı kira evi mi olduğu; adı ve mimar(lar)ın kimler olduğu; nerede ve kaç yılında yapıldığı bilgileri bulunmaktadır. Çalışmada yapım yılı hakkında dergi içeriğinde bilgisi olmayan yapılar, yapım yılı olarak dergide yayınlandıkları tarih baz alınmıştır.

- Yayın : Bu bölümde, yapının yayınlandığı dergi hakkında bilgiler yer almaktadır.

- No : Yapı numarasının bulunduğu bölümdür.

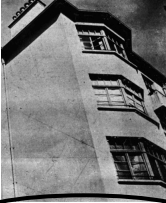
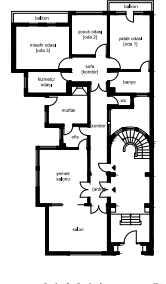
Yapı kimlik kartının alt kısmı ise şu bölümlerden oluşmaktadır:

- Zaman çizelgesi : Yapının yapıldığı/dergide yayınlandığı zaman aralığının belirtildiği bölümdür.

- Eylem alanları : Yapıda kullanılan eylem alanlarının büyüklüklerini m² ve % olarak okunabildiği bu bölümde, yapı içerisinde hangi eylem alanlarının kullanılıp hangilerinin kullanmadıklarını gözlemlenmektedir.

- Dış görsel : Yapının dış cephesinden bir görseli bulundurmaktadır.

- Normal kat planı : Yapının kat planını içeren bölümdür.

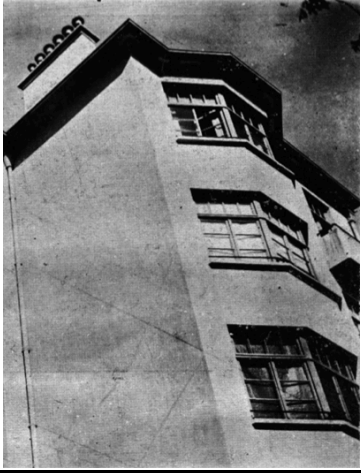
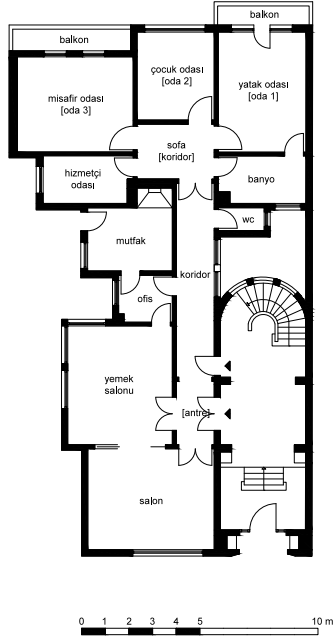
YAPI KİMLİK KARTI		
YAPI	YAYIN	NO
Apartman / Kira evi	Mimar / Arkitekt	1
Ad	Yıl	
Mimar(lar)	Sayı	
Yer, Yıl	Sayfa No	
Park Apartmanı		
Mühendis Ahmet İhsan		
Nişantaşı, İstanbul, 1931		
220-223		
EYLEM ALANLARI	M ²	DIŞ GÖRSEL
Antre	4,28	
Koridor	20,93	
Salon 1	22,84	
Salon 2	-	
Salon 3	-	
Yemek Salonu	22,28	
Mutfak	10,83	
Oda 1	18,87	
Oda 2	12,15	
Oda 3	19,72	
Oda 4	-	
Oda 5	-	
Büro	-	
Banyo 1	7,21	
Banyo 2	-	
Wc 1	1,88	
Wc 2	-	
Fümyuar	-	
Vestiyer	-	
Hizmetçi Odası	7,42	
Ofis	4,43	
Kiler	-	
Yükük	-	
Giyinme Odası	-	
Ütü Odası	-	
Çamaşır Odası	-	
Balkon	7,67	
Teras	-	
Veranda	-	
TOPLAM	160,51	100

Şekil 9. Yapı kimlik kartı ve bölümleri

2.2. Yapı Kimlik Tabloları

Çalışmanın yöntemi doğrultusunda, çalışma kapsamında incelenen 57 apartman konutunun irdelenmesi için oluşturulan yapı kimlik tabloları Tablo 6'dan Tablo 62'ye kadar verilmiştir:

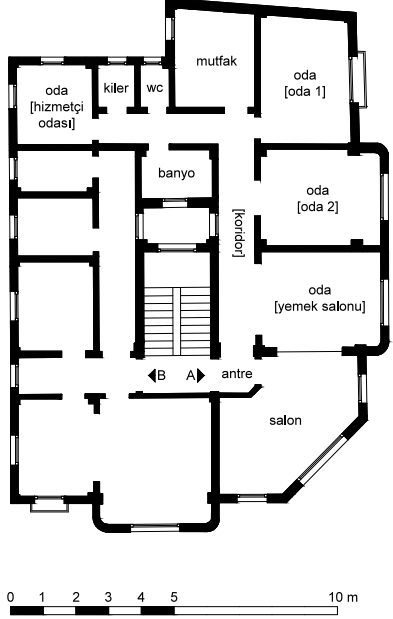
Tablo 6. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Park apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		1
Ad	Park Apartmanı		Yıl	1931	
Mimar(lar)	Mühendis Ahmet İhsan		Sayı	7	
Yer, Yıl	Nişantaşı, İstanbul, 1931		Sayfa No	220-223	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	4,28	3	
1961-1970	II	Koridor	20,93	12	
		Salon 1	22,84	14	
		Salon 2	-	-	
	III	Salon 3	-	-	
		Yemek Salonu	22,28	14	
1951-1960	IV	Mutfak	10,83	7	NORMAL KAT PLANI
		Oda 1	18,87	12	
	Oda 2	12,15	8		
	Oda 3	19,72	12		
	Oda 4	-	-		
1941-1950	V	Oda 5	-	-	
		Büro	-	-	
	VI	Banyo 1	7,21	4	
		Banyo 2	-	-	
Wc 1		1,88	1		
1931-1940	VII	Wc 2	-	-	
		Fümar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	7,42	5	
		Ofis	4,43	3	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
VIII	Ütü Odası	-	-		
	Çamaşır Odası	-	-		
	Balkon	7,67	5		
		Teras	-	-	
		Veranda	-	-	
		TOPLAM	160,51	100	

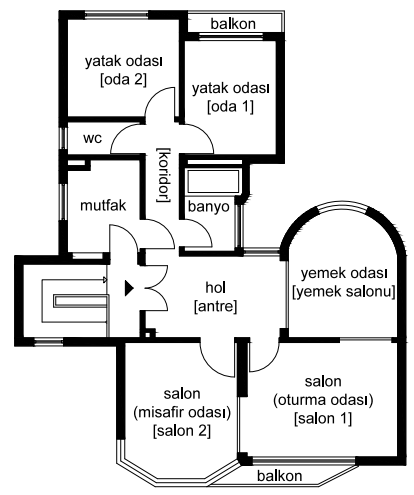
Tablo 7. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Apartman binası

YAPI KİMLİK KARTI						
YAPI			YAYIN		NO	
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt			
Ad	Apartman Binası		Yıl	1931 / 7		
Mimar(lar)	Mimar Sırrı Arif		Sayı	7		
Yer, Yıl	Pangaltı, İstanbul, 1932		Sayfa No	35-36		
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL	
	I	Antre	11,60	10		
		Koridor	9,87	8		
	II	Salon 1	21,10	18		
		Salon 2	-	-		
		Salon 3	-	-		
	III	Yemek Salonu	15,52	13		
		Mutfak	5,84	5		
	1961-1970	IV	Oda 1	14,54		12
			Oda 2	10,35		9
Oda 3			6,07	5		
Oda 4			-	-		
Oda 5			-	-		
1951-1960	V	Büro	11,00	9		
		VI	Banyo 1	4,14	3	
			Banyo 2	-	-	
		Wc 1	1,14	1		
Wc 2	-	-				
1941-1950	VII	Fümar	-	-		
		Vestiyer	-	-		
		Hizmetçi Odası	5,59	5		
		Ofis	-	-		
		Kiler	0,97	1		
		Yüklük	1,25	1		
		Giyinme Odası	-	-		
1931-1940	VIII	Ütü Odası	-	-		
		Çamaşır Odası	-	-		
		Balkon	-	-		
		Teras	-	-		
		Veranda	-	-		
TOPLAM		118,98	100			
NORMAL KAT PLANI						

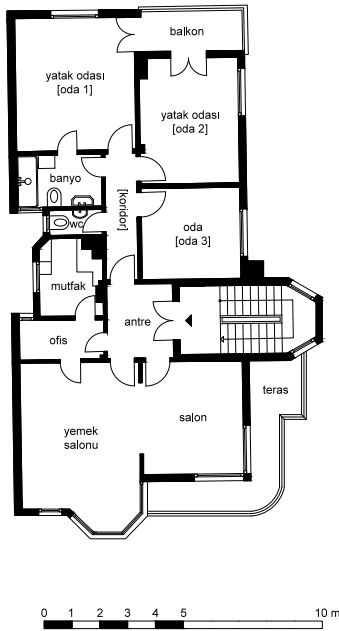
Tablo 8. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Işık apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		3
Ad	Işık Apartmanı		Yıl	1932 / 2	
Mimar(lar)	Mimar Zühtü		Sayı	14	
Yer, Yıl	Koska, İstanbul, 1932		Sayfa No	37-38	
EYLEM ALANLARI				M ²	%
1971-1980	I	Antre	1,23	2	
		Koridor	11,90	15	
	II	Salon 1	13,78	18	
Salon 2		-	-		
Salon 3		-	-		
1961-1970	III	Yemek Salonu	10,72	14	
		Mutfak	7,24	9	
	IV	Oda 1	10,56	13	
Oda 2		10,62	14		
Oda 3		-	-		
Oda 4		-	-		
Oda 5		-	-		
1951-1960	V	Büro	-	-	
	VI	Banyo 1	3,20	4	
		Banyo 2	-	-	
		Wc 1	1,14	2	
Wc 2	-	-			
1941-1950	VII	Fümar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	-	-	
		Ofis	-	-	
		Kiler	1,48	2	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
1931-1940	VIII	Çamaşır Odası	-	-	
		Balkon	-	-	
		Teras	-	-	
		Veranda	-	-	
TOPLAM			77,53	100	
DIŞ GÖRSEL					
					
NORMAL KAT PLANI					
					

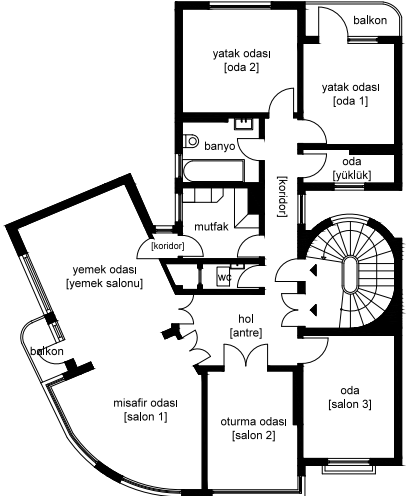
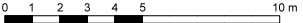
Tablo 9. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Nan apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		
Ad	Nan Apartmanı		Yıl	1932 / 2	
Mimar(lar)	Mimar Ö. Faruk Galip		Sayı	14	
Yer, Yıl	Nişantaşı, İstanbul, 1932		Sayfa No	67-69	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	
	I	Antre	8,21	11	
1961-1970	II	Koridor	3,38	5	
		Salon 1	12,97	18	
		Salon 2	10,71	15	
	III	Salon 3	-	-	
		Yemek Salonu	9,35	13	
1951-1960	IV	Mutfak	4,92	7	
		Oda 1	7,69	10	
		Oda 2	8,02	11	
		Oda 3	-	-	
		Oda 4	-	-	
1941-1950	V	Oda 5	-	-	
		Büro	-	-	
		Banyo 1	3,27	4	
		Banyo 2	-	-	
1931-1940	VI	Wc 1	1,77	2	
		Wc 2	-	-	
	VII	Fümar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	-	-	
		Ofis	-	-	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
	Ütü Odası	-	-		
VIII	Çamaşır Odası	-	-		
	Balkon	2,84	4		
	Teras	-	-		
Veranda		-	-		
TOPLAM		73,13	100		
DIŞ GÖRSEL					
					
NORMAL KAT PLANI					
					
0 1 2 3 4 5 10 m					

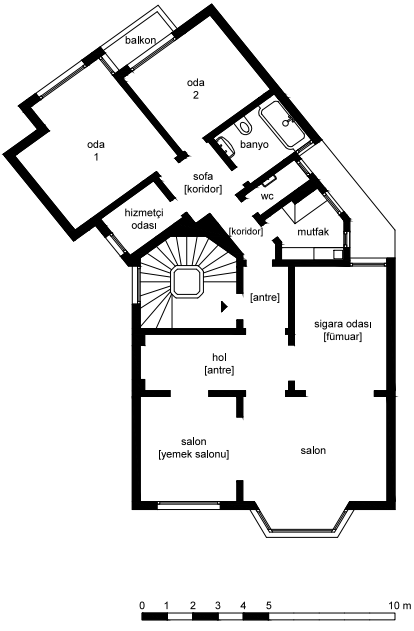
Tablo 10. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Hüsnü Bey apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		5
Ad	Hüsnü Bey Apartmanı		Yıl	1932 / 6	
Mimar(lar)	Mimar Çubukciyan Mimar Hüsnü		Sayı	18	
Yer, Yıl	Nişantaşı, İstanbul, 1932		Sayfa No	163-167	
EYLEM ALANLARI				M ²	%
1971-1980	I	Antre	6,33	6	
		Koridor	5,11	4	
	II	Salon 1	14,58	11	
Salon 2		-	-		
Salon 3		-	-		
1961-1970	III	Yemek Salonu	23,96	18	
		Mutfak	5,71	4	
	IV	Oda 1	20,42	16	
		Oda 2	15,76	12	
		Oda 3	11,61	9	
1951-1960	V	Oda 4	-	-	
		Oda 5	-	-	
	VI	Büro	-	-	
		Banyo 1	5,67	4	
		Banyo 2	-	-	
1941-1950	VII	Wc 1	1,71	1	
		Wc 2	-	-	
		Fümar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	-	-	
		Ofis	4,28	3	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
1931-1940	VIII	Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
		Çamaşır Odası	-	-	
		Balkon	5,43	4	
		Teras	11,03	8	
Veranda	-	-			
TOPLAM			131,60	100	
DIŞ GÖRSEL					
					
NORMAL KAT PLANI					
					

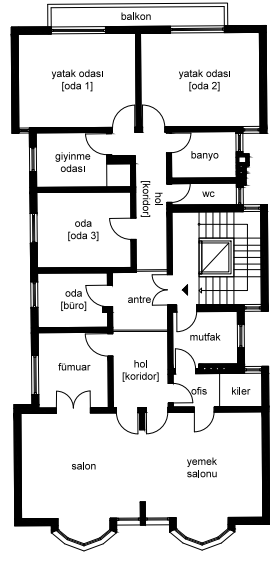
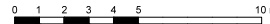
Tablo 11. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Mühendis Derviş Bey apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		6
Ad	Mühendis Derviş Bey Apartmanı		Yıl	1932 / 9	
Mimar(lar)	Mimar Hasan A.		Sayı	21	
Yer, Yıl	Cihangir, İstanbul, 1932		Sayfa No	243-247	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	10,98	8	
1961-1970	II	Koridor	8,55	6	
		Salon 1	21,12	14	
		Salon 2	13,94	10	
	III	Salon 3	14,91	10	
		Yemek Salonu	23,37	16	
1951-1960	IV	Mutfak	6,83	5	NORMAL KAT PLANI
		Oda 1	12,27	8	
	V	Oda 2	15,87	11	
		Oda 3	3,78	3	
		Oda 4	-	-	
1941-1950	VI	Oda 5	-	-	
		Büro	-	-	
		Banyo 1	6,37	4	
		Banyo 2	-	-	
1931-1940	VII	Wc 1	1,93	1	
		Wc 2	-	-	
	VIII	Fümvuar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	-	-	
		Ofis	-	-	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
	Ütü Odası	-	-		
Çamaşır Odası	-	-			
Balkon	6,12	4			
Teras	-	-			
Veranda	-	-			
TOPLAM			146,04	100	

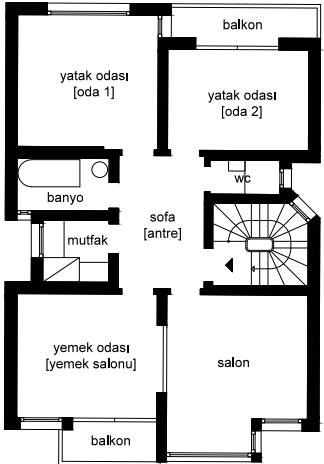
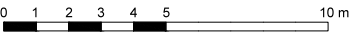
Tablo 12. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: İstiklal apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		7
Ad	İstiklal Apartmanı		Yıl	1932 / 11-12	
Mimar(lar)	Mimar Hüsni Mimar Çubukciyan		Sayı	23-24	
Yer, Yıl	Taksim, İstanbul, 1932		Sayfa No	308-310	
EYLEM ALANLARI			M ²	%	
1971-1980	I	Antre	17,59	11	
		Koridor	9,16	5	
	II	Salon 1	27,18	17	
Salon 2		-	-		
Salon 3		-	-		
1961-1970	III	Yemek Salonu	15,90	10	
		Mutfak	6,25	4	
	IV	Oda 1	23,08	14	
		Oda 2	16,20	10	
		Oda 3	-	-	
1951-1960	V	Oda 4	-	-	
		Oda 5	-	-	
		Büro	-	-	
		VI	Banyo 1	18,87	11
Banyo 2	-		-		
Wc 1	2,49		2		
Wc 2	-		-		
1941-1950	VII	Fümar	18,07	11	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	4,79	3	
		Ofis	-	-	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
1931-1940	VIII	Çamaşır Odası	-	-	
		Balkon	2,67	2	
		Teras	-	-	
		Veranda	-	-	
TOPLAM			162,25	100	
DIŞ GÖRSEL					
					
NORMAL KAT PLANI					
					

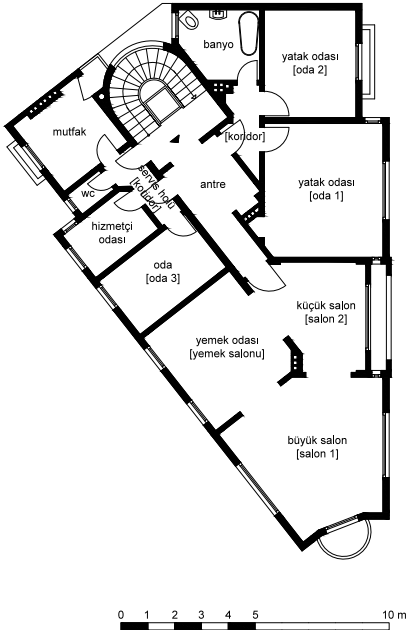
Tablo 13. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Melek apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		8
Ad	Melek Apartmanı		Yıl	1932 / 11-12	
Mimar(lar)	Mühendis Fikri Mimar Abidin		Sayı	23-24	
Yer, Yıl	Nişantaşı, İstanbul, 1932		Sayfa No	311-316	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	5,29	4	
1961-1970	II	Koridor	14,94	9	
		Salon 1	22,27	14	
		Salon 2	-	-	
	III	Salon 3	-	-	
		Yemek Salonu	22,03	14	
1951-1960	IV	Mutfak	5,77	4	NORMAL KAT PLANI
		Oda 1	18,05	11	
	Oda 2	18,28	12		
	Oda 3	11,67	7		
	Oda 4	-	-		
1941-1950	V	Oda 5	-	-	
		Büro	6,21	4	
	VI	Banyo 1	4,91	3	
		Banyo 2	-	-	
1931-1940	VII	Wc 1	2,32	1	
		Wc 2	-	-	
	VIII	Fümuar	8,63	6	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	-	-	
		Ofis	2,54	2	
		Kiler	2,32	1	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	7,17	5	
	Ütü Odası	-	-		
Çamaşır Odası	-	-			
Balkon	5,48	3			
Teras	-	-			
Veranda	-	-			
TOPLAM			157,88	100	

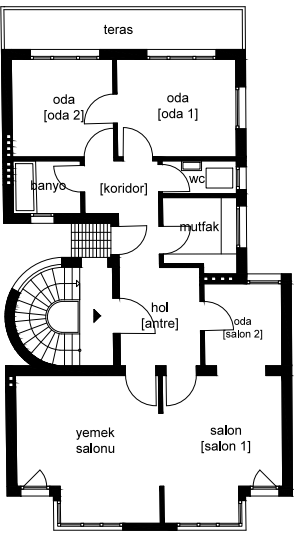
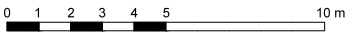
Tablo 14. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Hasan Bey apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI								
YAPI			YAYIN		NO			
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		9			
Ad	Hasan Bey Apartmanı		Yıl	1932 / 11-12				
Mimar(lar)	Mimar Nizamettin Hüsnü		Sayı	23-24				
Yer, Yıl	Aksaray, İstanbul, 1932		Sayfa No	322-323				
EYLEM ALANLARI				M ²	%	DIŞ GÖRSEL		
1971-1980	I	Antre	10,85	11				
		Koridor	-	-				
	II	Salon 1	19,41	20				
Salon 2		-	-					
Salon 3		-	-					
1961-1970	III	Yemek Salonu	16,54	17				
		Mutfak	3,87	4				
	IV	Oda 1	17,79	18				
		Oda 2	13,54	14				
		Oda 3	-	-				
1951-1960	V	Oda 4	-	-				
		Oda 5	-	-				
		Büro	-	-				
		Banyo 1	4,61	5				
1941-1950	VI	Banyo 2	-	-				
		Wc 1	2,26	3				
		Wc 2	-	-				
		Fümar	-	-				
1931-1940	VII	Vestiyer	-	-				
		Hizmetçi Odası	-	-				
		Ofis	-	-				
		Kiler	-	-				
		Yüklük	-	-				
		Giyinme Odası	-	-				
		Ütü Odası	-	-				
		Çamaşır Odası	-	-				
VIII	VIII	Balkon	7,66	8				
		Teras	-	-				
		Veranda	-	-				
TOPLAM			96,53	100				

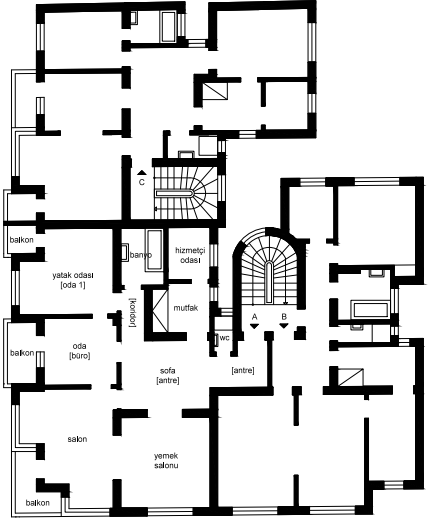
Tablo 15. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Pertev apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		10
Ad	Pertev Apartmanı		Yıl	1933 / 2	
Mimar(lar)	Mühendis Nihat Vedat		Sayı	26	
Yer, Yıl	Taksim, İstanbul, 1933		Sayfa No	44-46	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	9,74	7	
1961-1970	II	Koridor	6,74	4	
		Salon 1	26,26	18	
		Salon 2	13,68	10	
	III	Salon 3	-	-	
		Yemek Salonu	17,75	12	
		Mutfak	9,06	6	
1951-1960	IV	Oda 1	22,38	16	
		Oda 2	13,74	10	
		Oda 3	10,24	7	
		Oda 4	-	-	
		Oda 5	-	-	
1941-1950	V	Büro	-	-	
		VI	Banyo 1	7,25	5
			Banyo 2	-	-
			Wc 1	1,36	1
Wc 2	-		-		
1931-1940	VII	Fümyar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	5,92	4	
		Ofis	-	-	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
		Çamaşır Odası	-	-	
		VIII	Balkon	-	-
Teras	-		-		
Veranda	-		-		
TOPLAM	144,12		100		
					NORMAL KAT PLANI
					

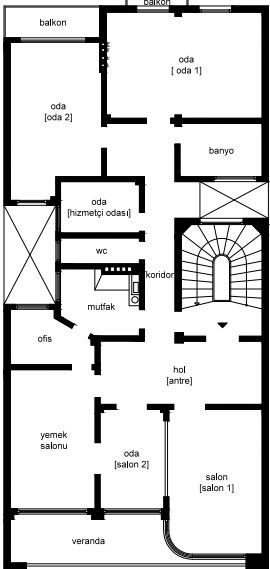
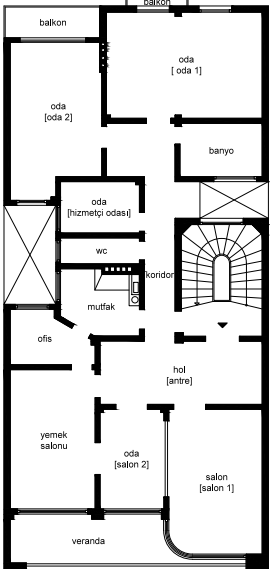
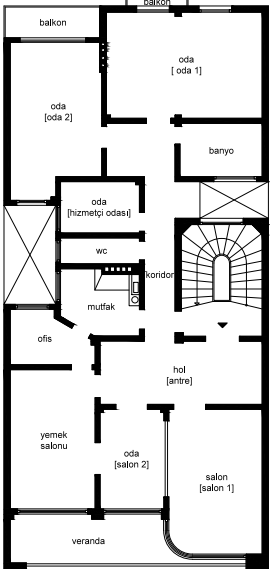
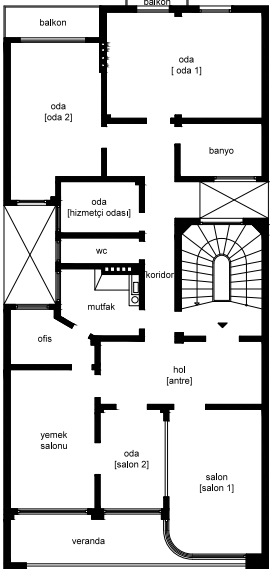
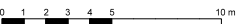
Tablo 16. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Şevket Bey apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI						
YAPI			YAYIN		NO	
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		11	
Ad	Şevket Bey Apartmanı		Yıl	1933 / 3		
Mimar(lar)	Mimar Nazif		Sayı	27		
Yer, Yıl	Fatih, İstanbul, 1933		Sayfa No	76-77		
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL	
	I	Antre	7,86	8		
1961-1970	II	Koridor	6,02	6		
		Salon 1	15,86	17		
		Salon 2	6,29	6		
	III	Salon 3	-	-		
		Yemek Salonu	19,31	20		
		Mutfak	5,17	5		
1951-1960	IV	Oda 1	11,52	12		
		Oda 2	9,72	10		
		Oda 3	-	-		
		Oda 4	-	-		
		Oda 5	-	-		
1941-1950	V	Büro	-	-	NORMAL KAT PLANI	
		VI	Banyo 1	3,53		4
			Banyo 2	-		-
			Wc 1	2,42		2
1931-1940	VII	Wc 2	-	-		
		Fümar	-	-		
		Vestiyer	-	-		
		Hizmetçi Odası	-	-		
		Ofis	-	-		
		Kiler	-	-		
		Yüklük	-	-		
		Giyinme Odası	-	-		
		Ütü Odası	-	-		
		Çamaşır Odası	-	-		
VIII	Balkon	-	-			
	Teras	9,41	10			
	Veranda	-	-			
TOPLAM			97,11	100		

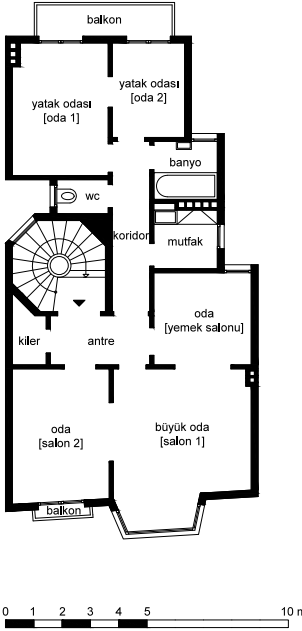
Tablo 17. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Refik Bey apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		12
Ad	Refik Bey Apartmanı		Yıl	1933 / 6	
Mimar(lar)	Mimar Refik		Sayı	30	
Yer, Yıl	Yenişehir, Ankara, 1933		Sayfa No	165-170	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	22,45	17	
1961-1970	II	Koridor	3,23	2	
		Salon 1	23,95	18	
		Salon 2	-	-	
	III	Salon 3	-	-	
		Yemek Salonu	21,40	16	
		Mutfak	7,36	5	
1951-1960	IV	Oda 1	19,49	14	
		Oda 2	-	-	
		Oda 3	-	-	
		Oda 4	-	-	
		Oda 5	-	-	
1941-1950	V	Büro	12,86	9	
		VI	Banyo 1	6,57	5
			Banyo 2	-	-
			Wc 1	1,85	1
Wc 2	-		-		
1931-1940	VII	Fümyar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	5,80	4	
		Ofis	-	-	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
VIII	Balkon	11,67	9		
	Teras	-	-		
	Veranda	-	-		
TOPLAM			136,63	100	NORMAL KAT PLANI
					

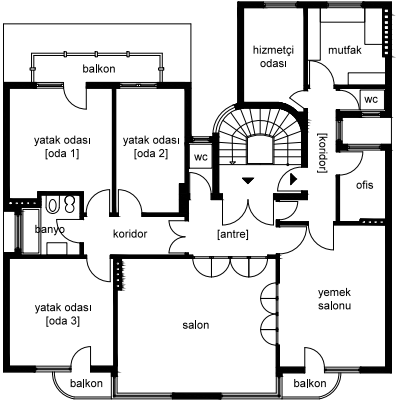
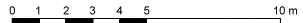
Tablo 18. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Seza apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		13
Ad	Seza Apartmanı		Yıl	1933 / 6	
Mimar(lar)	Mimar Sırrı Arif		Sayı	30	
Yer, Yıl	Kadıköy, İstanbul, 1933		Sayfa No	170-171	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	21,35	9	
1961-1970	II	Koridor	20,00	9	
		Salon 1	27,85	12	
		Salon 2	13,16	6	
	Salon 3	-	-		
	III	Yemek Salonu	24,60	11	
1951-1960	IV	Mutfak	9,91	4	
		Oda 1	34,39	14	
	Oda 2	27,69	12		
	Oda 3	-	-		
	Oda 4	-	-		
1941-1950	V	Oda 5	-	-	
		Büro	-	-	
	VI	Banyo 1	9,07	4	
		Banyo 2	-	-	
1931-1940	VII	Wc 1	4,24	2	
		Wc 2	-	-	
	VIII	Fümyar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	8,00	3	
		Ofis	8,43	4	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
VIII	Giyinme Odası	-	-		
	Ütü Odası	-	-		
	Çamaşır Odası	-	-		
VIII	Balkon	7,09	3		
	Teras	-	-		
	Veranda	16,08	7		
TOPLAM			231,86	100	

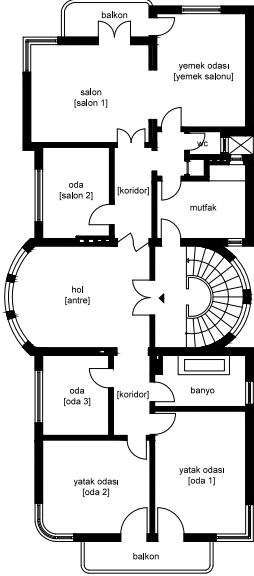
Tablo 19. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Agop Efendi apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		14
Ad	Agop Efendi Apartmanı		Yıl	1933 / 7	
Mimar(lar)	Mimar Kahyaoğlu Nazif		Sayı	31	
Yer, Yıl	Taksim, İstanbul, 1933		Sayfa No	204-205	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	6,12	6	
1961-1970	II	Koridor	7,98	7	
		Salon 1	24,79	23	
		Salon 2	16,09	15	
	Salon 3	-	-		
	III	Yemek Salonu	11,22	10	
1951-1960	IV	Mutfak	4,84	4	
		Oda 1	15,68	14	
	V	Oda 2	8,54	8	
		Oda 3	-	-	
		Oda 4	-	-	
1941-1950	VI	Oda 5	-	-	
		Büro	-	-	
		Banyo 1	4,60	4	
		Banyo 2	-	-	
1931-1940	VII	Wc 1	2,19	2	
		Wc 2	-	-	
	VIII	Fümar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	-	-	
		Ofis	-	-	
		Kiler	2,40	2	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
	Ütü Odası	-	-		
Çamaşır Odası	-	-			
Balkon	5,90	5			
Teras	-	-			
Veranda	-	-			
TOPLAM			110,35	100	NORMAL KAT PLANI
					

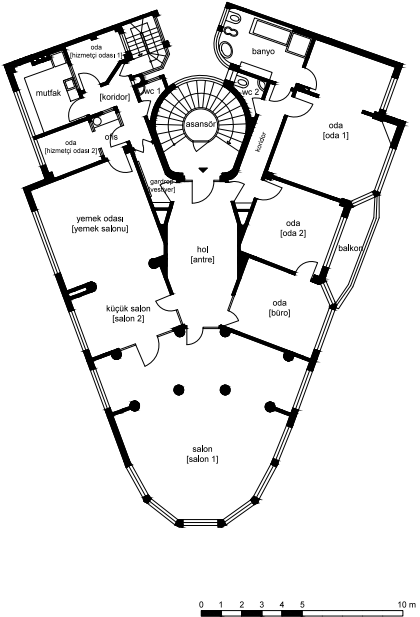
Tablo 20. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Röntgen apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI							
YAPI			YAYIN		NO		
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		15		
Ad	Röntgen Apartmanı		Yıl	1933 / 8			
Mimar(lar)	Mimar Zeki Selah		Sayı	32			
Yer, Yıl	Kadıköy, İstanbul, 1933		Sayfa No	231-236			
EYLEM ALANLARI				M ²	%	DIŞ GÖRSEL	
1971-1980	I	Antre	6,80	5			
		Koridor	11,74	8			
	II	Salon 1	29,71	20			
Salon 2		-	-				
Salon 3		-	-				
1961-1970	III	Yemek Salonu	21,05	14			
		Mutfak	8,25	6			
	IV	Oda 1	16,05	10			
		Oda 2	11,86	8			
		Oda 3	15,72	10			
1951-1960	V	Oda 4	-	-			
		Oda 5	-	-			
	VI	Büro	-	-			
		Banyo 1	4,61	3			
1941-1950	VII	Banyo 2	-	-			
		Wc 1	3,24	2			
		Wc 2	-	-			
		Fümyar	-	-			
	Vestiyer	-	-				
	Hizmetçi Odası	8,17	5				
	Ofis	4,51	3				
	Kiler	-	-				
1931-1940	VIII	Yüklük	-	-			
		Giyinme Odası	-	-			
		Ütü Odası	-	-			
		Çamaşır Odası	-	-			
Balkon	8,25	6					
Teras	-	-					
Veranda	-	-					
TOPLAM			149,96	100			
							

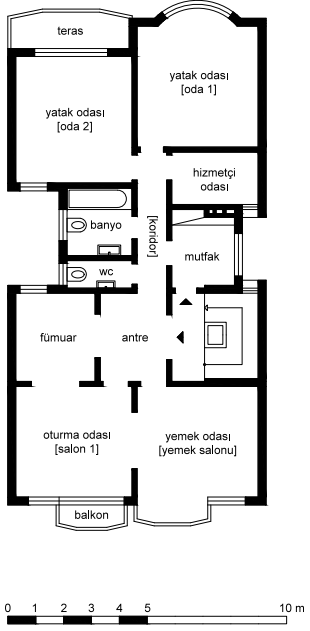
Tablo 21. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Hasan Nuri Bey apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		16
Ad	Hasan Nuri Bey Apartmanı		Yıl	1933 / 9-10	
Mimar(lar)	Mimar Necmettin		Sayı	33-34	
Yer, Yıl	İzmir, 1933		Sayfa No	273-277	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DİŞ GÖRSEL
	I	Antre	28,68	14	
	Koridor	17,00	8		
II	Salon 1	25,40	12		
	Salon 2	13,17	7		
	Salon 3	-	-		
III	Yemek Salonu	22,08	11		
	Mutfak	12,52	6		
1961-1970	IV	Oda 1	24,48	12	
		Oda 2	21,97	11	
		Oda 3	11,58	6	
		Oda 4	-	-	
		Oda 5	-	-	
1951-1960	V	Büro	-	-	
		Banyo 1	9,85	5	
		Banyo 2	-	-	
		Wc 1	1,58	1	
	Wc 2	-	-		
1941-1950	VII	Fümar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	-	-	
		Ofis	-	-	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
1931-1940	VIII	Çamaşır Odası	-	-	
		Balkon	14,13	7	
		Teras	-	-	
		Veranda	-	-	
TOPLAM			202,44	100	NORMAL KAT PLANI

Tablo 22. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Ceylan apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		17
Ad	Ceylan Apartmanı		Yıl	1933 / 11	
Mimar(lar)	Mimar Sedat Hakkı		Sayı	35	
Yer, Yıl	Taksim, İstanbul, 1933		Sayfa No	331-346	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	21,86	9	
	Koridor	13,60	5		
II	Salon 1	62,18	21		
	Salon 2	14,71	6		
	Salon 3	-	-		
III	Yemek Salonu	28,48	11		
	Mutfak	9,52	4		
1961-1970	IV	Oda 1	33,32	13	
		Oda 2	16,66	7	
		Oda 3	-	-	
		Oda 4	-	-	
		Oda 5	-	-	
1951-1960	V	Büro	16,42	7	
		VI	Banyo 1	11,59	5
			Banyo 2	-	-
			Wc 1	1,54	1
Wc 2	2,05	1			
1941-1950	VII	Fümyar	-	-	
		Vestiyer	3,63	1	
		Hizmetçi Odası (1-2)	11,43	5	
		Ofis	2,60	1	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
1931-1940	VIII	Ütü Odası	-	-	
		Çamaşır Odası	-	-	
		Balkon	5,68	3	
		Teras	-	-	
Veranda	-	-			
TOPLAM			255,27	100	NORMAL KAT PLANI

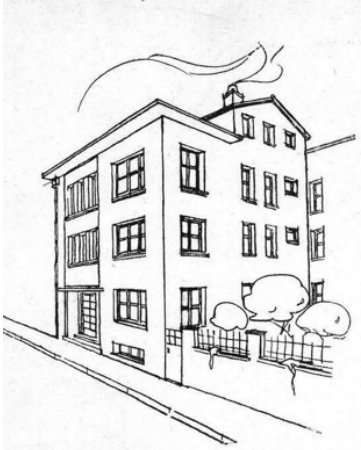
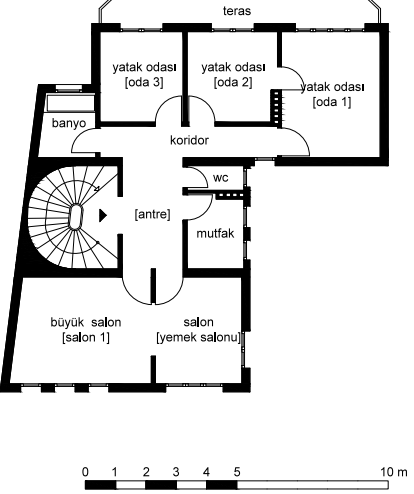
Tablo 23. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: İskeçe apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI							
YAPI			YAYIN		NO		
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		18		
Ad	İskeçe Apartmanı		Yıl	1934 / 1			
Mimar(lar)	Mimar Abidin		Sayı	37			
Yer, Yıl	Maçka, İstanbul, 1934		Sayfa No	1-5			
EYLEM ALANLARI				M ²		%	
1971-1980	I	Antre	7,68	6		NORMAL KAT PLANI	
		Koridor	5,39	4			
	II	Salon 1	16,55	13			
Salon 2		-	-				
Salon 3		-	-				
1961-1970	III	Yemek Salonu	19,50	16			
		Mutfak	5,94	5			
	IV	Oda 1	19,97	16			
		Oda 2	18,96	15			
		Oda 3	-	-			
1951-1960	V	Büro	-	-			
		Büro	-	-			
	VI	Banyo 1	5,64	5			
		Banyo 2	-	-			
1941-1950	VII	Wc 1	2,30	2			
		Wc 2	-	-			
		Fümar	9,02	7			
		Vestiyer	-	-			
		Hizmetçi Odası	5,82	5			
		Ofis	-	-			
		Kiler	-	-			
		Yüklük	-	-			
1931-1940	VIII	Giyinme Odası	-	-			
		Ütü Odası	-	-			
		Çamaşır Odası	-	-			
		Balkon	1,78	1			
		Teras	5,29	5			
Veranda	-	-					
TOPLAM			123,84	100			

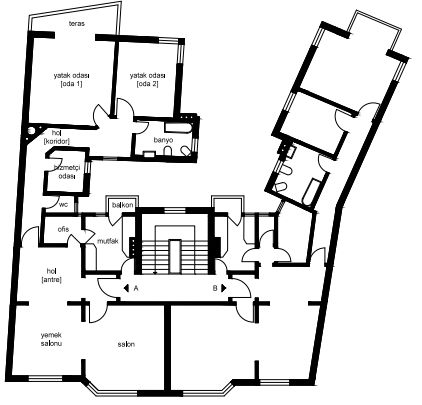
Tablo 24. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Himaye-i Etfal apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		19
Ad	Himaye-i Etfal Apartmanı		Yıl	1934 / 3	
Mimar(lar)	Mimar Hüsnü		Sayı	39	
Yer, Yıl	Ankara, 1934		Sayfa No	71-76	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	9,30	12	
	Koridor	2,35	3		
II	Salon 1	15,47	19		
	Salon 2	-	-		
	Salon 3	-	-		
III	Yemek Salonu	11,31	14		
	Mutfak	5,20	6		
1961-1970	IV	Oda 1	13,33	17	
		Oda 2	11,13	14	
		Oda 3	-	-	
		Oda 4	-	-	
		Oda 5	-	-	
1951-1960	V	Büro	-	-	
		VI	Banyo 1	3,50	4
			Banyo 2	-	-
			Wc 1	1,10	1
Wc 2	-	-			
1941-1950	VII	Fümar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	-	-	
		Ofis	-	-	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
1931-1940	VIII	Çamaşır Odası	-	-	
		Balkon	-	-	
		Teras	7,66	10	
		Veranda	-	-	
TOPLAM			80,35	100	NORMAL KAT PLANI

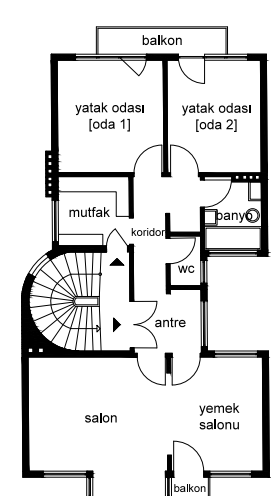
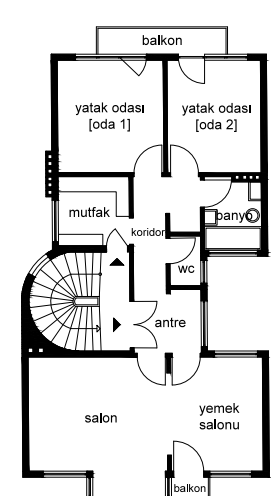
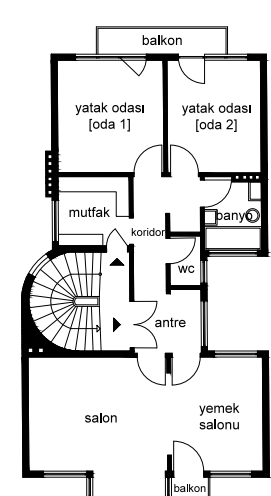
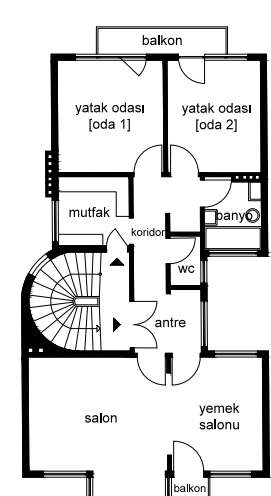
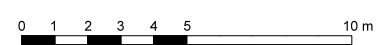
Tablo 25. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Vasıf Bey apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI						
YAPI			YAYIN		NO	
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		20	
Ad	Vasıf Bey Apartmanı		Yıl	1934 / 5		
Mimar(lar)	Mimar Nazif		Sayı	41		
Yer, Yıl	Beyazıt, İstanbul, 1934		Sayfa No	144		
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL	
	I	Antre	7,94	9		
1961-1970		Koridor	6,12	7		
	II	Salon 1	15,82	18		
		Salon 2	-	-		
		Salon 3	-	-		
	III	Yemek Salonu	10,08	11		
		Mutfak	4,52	5		
1951-1960	IV	Oda 1	13,58	16		
		Oda 2	8,70	10		
		Oda 3	8,23	9		
		Oda 4	-	-		
		Oda 5	-	-		
1941-1950	V	Büro	-	-		
	VI	Banyo 1	3,86	4		
		Banyo 2	-	-		
		Wc 1	1,52	2		
1931-1940	VII	Wc 2	-	-		
		Fümar	-	-		
		Vestiyer	-	-		
		Hizmetçi Odası	-	-		
		Ofis	-	-		
		Kiler	-	-		
		Yüklük	-	-		
		Giyinme Odası	-	-		
VIII	Ütü Odası	-	-			
	Çamaşır Odası	-	-			
	Balkon	-	-			
	Teras	7,62	9			
	Veranda	-	-			
TOPLAM			87,99	100		

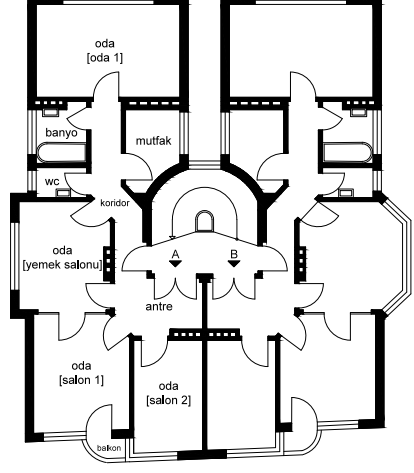
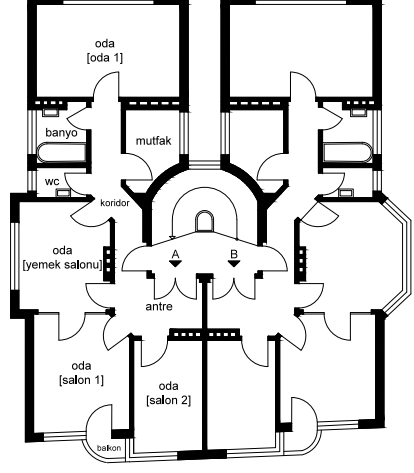
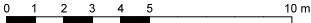
Tablo 26. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Halit Ziya Bey apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI						
YAPI			YAYIN		NO	
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		21	
Ad	Halit Ziya Bey Apartmanı		Yıl	1934 / 8		
Mimar(lar)	Prof. Mimar M. Vedat		Sayı	44		
Yer, Yıl	Çemberlitaş, İstanbul, 1934		Sayfa No	226-228		
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL	
	I	Antre	15,63	10		
1961-1970	II	Koridor	15,72	11		
		Salon 1	23,56	16		
		Salon 2	-	-		
	III	Salon 3	-	-		
		Yemek Salonu	16,92	12		
		Mutfak	9,37	6		
1951-1960	IV	Oda 1	24,48	17		
		Oda 2	15,58	10		
		Oda 3	-	-		
		Oda 4	-	-		
		Oda 5	-	-		
1941-1950	V	Büro	-	-		
		VI	Banyo 1	7,00	5	
			Banyo 2	-	-	
			Wc 1	1,84	1	
1931-1940	VII	Wc 2	-	-		
		Fümyar	-	-		
		Vestiyer	-	-		
		Hizmetçi Odası	5,36	4		
		Ofis	3,68	3		
		Kiler	-	-		
		Yüklük	-	-		
		Giyinme Odası	-	-		
VIII	VIII	Ütü Odası	-	-		
		Çamaşır Odası	-	-		
		Balkon	1,42	1		
		Teras	6,52	4		
Veranda			-	-		
TOPLAM			147,08	100		

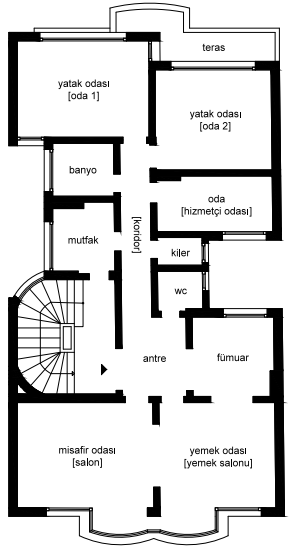
Tablo 27. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Avniye Hanımefendi kira evi

YAPI KİMLİK KARTI						
YAPI			YAYIN		NO	
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		22	
Ad	Avniye Hanımefendi Kira Evi		Yıl	1934 / 8		
Mimar(lar)	Mimar Abidin Mimar Zeki Selah		Sayı	44		
Yer, Yıl	Kadıköy, İstanbul, 1934		Sayfa No	229-230		
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL	
	I	Antre	3,82	5		
1961-1970	II	Koridor	5,23	8		
		Salon 1	16,21	23		
		Salon 2	-	-		
	III	Salon 3	-	-		
		Yemek Salonu	9,64	14		
		Mutfak	4,53	7		
1951-1960	IV	Oda 1	10,98	16		
		Oda 2	9,68	14		
		Oda 3	-	-		
		Oda 4	-	-		
		Oda 5	-	-		
1941-1950	V	Büro	-	-		
		VI	Banyo 1	3,73		5
			Banyo 2	-		-
			Wc 1	1,41		2
1931-1940	VII	Wc 2	-	-		
		Fümar	-	-		
		Vestiyer	-	-		
		Hizmetçi Odası	-	-		
		Ofis	-	-		
		Kiler	-	-		
		Yüklük	-	-		
		Giyinme Odası	-	-		
		Ütü Odası	-	-		
		Çamaşır Odası	-	-		
VIII	Balkon	3,93	6			
	Teras	-	-			
	Veranda	-	-			
TOPLAM			69,16	100		

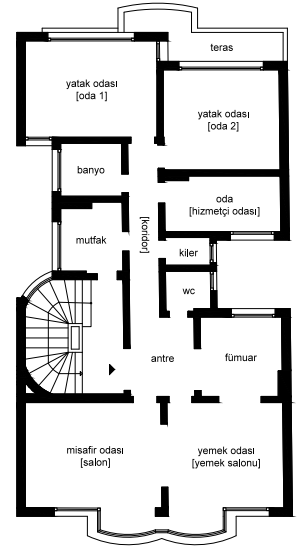
Tablo 28. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Baha Bey apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		23
Ad	Baha Bey Apartmanı		Yıl	1935 / 5	
Mimar(lar)	Mimar Abidin Mortaş		Sayı	53	
Yer, Yıl	Fatih, İstanbul, 1935		Sayfa No	141-144	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	5,73	8	
1961-1970	II	Koridor	6,98	9	
		Salon 1	13,59	18	
		Salon 2	9,68	13	
	III	Salon 3	-	-	
		Yemek Salonu	11,69	16	
1951-1960	IV	Mutfak	4,83	6	
		Oda 1	16,46	22	
		Oda 2	-	-	
		Oda 3	-	-	
		Oda 4	-	-	
1941-1950	V	Oda 5	-	-	
		Büro	-	-	
		Banyo 1	3,55	5	
		Banyo 2	-	-	
1931-1940	VI	Wc 1	1,86	2	
		Wc 2	-	-	
	VII	Fümuar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	-	-	
		Ofis	-	-	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
	Ütü Odası	-	-		
VIII	Çamaşır Odası	-	-		
	Balkon	0,78	1		
	Teras	-	-		
		Veranda	-	-	
		TOPLAM	75,15	100	

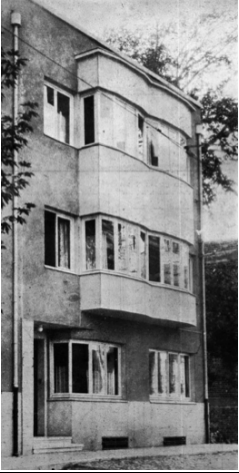
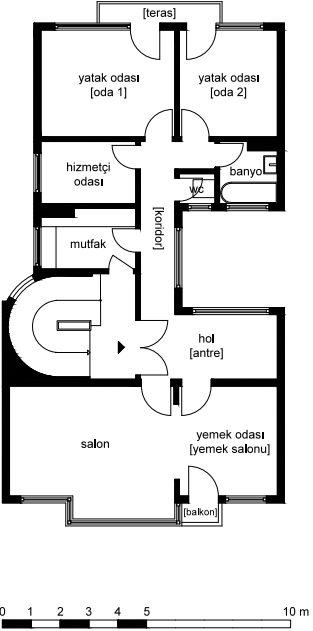
Tablo 29. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Dr. Ziya kira evi

YAPI KİMLİK KARTI						
YAPI			YAYIN		NO	
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		24	
Ad	Dr. Ziya Kira Evi		Yıl	1935 / 10		
Mimar(lar)	Mimar Abidin Mortaş		Sayı	58		
Yer, Yıl	Kadıköy, İstanbul, 1935		Sayfa No	281-284		
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL	
	I	Antre	8,53	6		
1961-1970	II	Koridor	8,74	6		
		Salon 1	26,48	17		
		Salon 2	-	-		
	III	Salon 3	-	-		
		Yemek Salonu	22,80	15		
		Mutfak	6,90	4		
1951-1960	IV	Oda 1	21,18	14		
		Oda 2	19,38	13		
		Oda 3	-	-		
		Oda 4	-	-		
		Oda 5	-	-		
1941-1950	V	Büro	-	-		
		VI	Banyo 1	5,40		3
			Banyo 2	-		-
			Wc 1	2,93		2
Wc 2	-	-				
1931-1940	VII	Fümuar	10,64	7		
		Vestiyer	-	-		
		Hizmetçi Odası	10,57	7		
		Ofis	-	-		
		Kiler	2,08	1		
		Yüklük	-	-		
		Giyinme Odası	-	-		
		Ütü Odası	-	-		
VIII	VIII	Çamaşır Odası	-	-		
		Balkon	-	-		
		Teras	8,04	5		
Veranda		-	-			
TOPLAM			153,67	100		

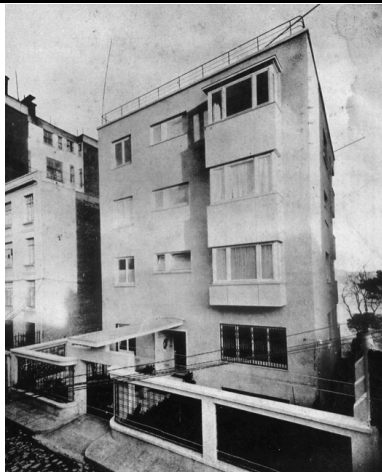
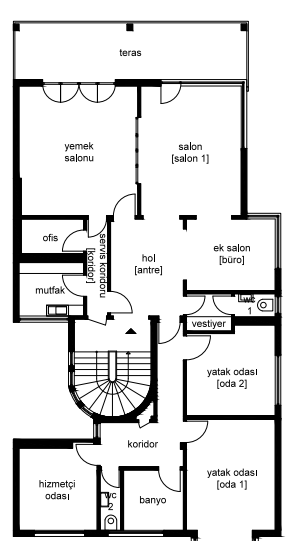
NORMAL KAT PLANI

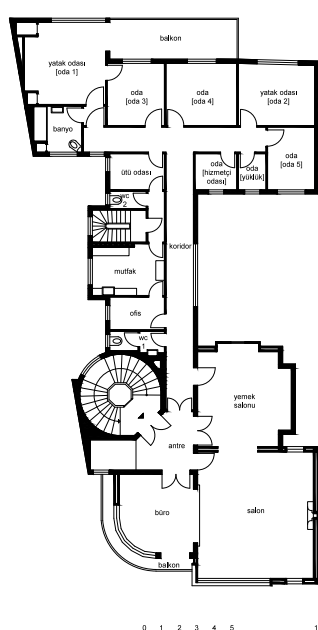
Tablo 30. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Dr. Zeki kira evi

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		25
Ad	Dr. Zeki Kira Evi		Yıl	1935 / 10	
Mimar(lar)	Mimar Abidin Mortaş		Sayı	58	
Yer, Yıl	Kadıköy, İstanbul, 1935		Sayfa No	281-284	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	10,65	10	
		Koridor	8,50	8	
II	Salon 1	24,65	22		
	Salon 2	-	-		
	Salon 3	-	-		
III	Yemek Salonu	13,00	12		
	Mutfak	6,58	6		
1961-1970	IV	Oda 1	17,22	16	
		Oda 2	12,53	11	
		Oda 3	-	-	
		Oda 4	-	-	
		Oda 5	-	-	
1951-1960	V	Büro	-	-	
		VI	Banyo 1	4,00	4
			Banyo 2	-	-
			Wc 1	1,28	1
Wc 2	-	-			
1941-1950	VII	Fümuar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	7,11	7	
		Ofis	-	-	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
1931-1940	VIII	Çamaşır Odası	-	-	
		Balkon	0,86	1	
		Teras	2,80	2	
		Veranda	-	-	
TOPLAM			109,18	100	NORMAL KAT PLANI
					

Tablo 31. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Cili kira evi

YAPI KİMLİK KARTI						
YAPI			YAYIN		NO	
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		26	
Ad	Cili Kira Evi		Yıl	1936 / 1		
Mimar(lar)	Mimar Zeki Sayar		Sayı	61		
Yer, Yıl	Taksim, İstanbul, 1936		Sayfa No	1-8		
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL	
	I	Antre	12,39	8		
1961-1970	II	Koridor	14,79	7		
		Salon 1	23,12	13		
		Salon 2	-	-		
	III	Salon 3	-	-		
		Yemek Salonu	27,18	15		
		Mutfak	6,12	3		
1951-1960	IV	Oda 1	19,14	11		
		Oda 2	13,60	8		
		Oda 3	-	-		
		Oda 4	-	-		
		Oda 5	-	-		
1941-1950	V	Büro	11,28	6		
		VI	Banyo 1	6,41		4
			Banyo 2	-		-
			Wc 1	1,68		1
1931-1940	VII	Wc 2	2,20	1		
		Fümuar	-	-		
		Vestiyer	3,00	2		
		Hizmetçi Odası	11,63	6		
		Ofis	3,82	2		
		Kiler	-	-		
		Yüklük	-	-		
		Giyinme Odası	-	-		
VIII	VIII	Ütü Odası	-	-		
		Çamaşır Odası	-	-		
		Balkon	-	-		
		Teras	23,35	13		
Veranda			-	-		
TOPLAM			179,72	100	0 1 2 3 4 5 10 m	

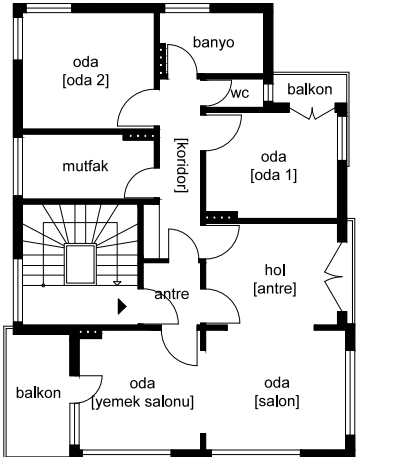
Tablo 32. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Sabri Tüten apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		27
Ad	Sabri Tüten Apartmanı		Yıl	1936 / 5-6	
Mimar(lar)	Mimar Adil Denктаş		Sayı	65-66	
Yer, Yıl	Ayazpaşa, İstanbul, 1936		Sayfa No	133-138	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	9,72	3	
1961-1970	II	Koridor	38,27	13	
		Salon 1	48,21	17	
		Salon 2	-	-	
	III	Salon 3	-	-	
		Yemek Salonu	29,00	10	
1951-1960	IV	Mutfak	11,77	4	
		Oda 1	22,08	8	
		Oda 2	15,38	5	
		Oda 3	11,70	4	
		Oda 4	14,49	5	
1941-1950	V	Oda 5	9,72	3	
		Büro	18,20	7	
		VI	Banyo 1	7,30	3
			Banyo 2	-	-
1931-1940	VII	Wc 1	3,67	1	
		Wc 2	2,06	1	
		Fümmuar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	4,95	2	
		Ofis	5,87	2	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	3,27	1	
		Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	6,48	3	
VIII	VIII	Çamaşır Odası	-	-	
		Balkon	21,85	8	
		Teras	-	-	
		Veranda	-	-	
TOPLAM			283,99	100	NORMAL KAT PLANI

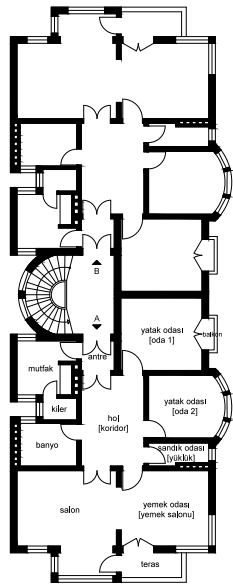
Tablo 33. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: İkbal kira evi

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		28
Ad	İkbal Kira Evi		Yıl	1936 / 10-11	
Mimar(lar)	Mimar Zeki Sayar		Sayı	70-71	
Yer, Yıl	Kadıköy, İstanbul, 1936		Sayfa No	297-300	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DİŞ GÖRSEL
	I	Antre	10,66	9	
	Koridor	4,95	4		
II	Salon 1	17,05	15		
	Salon 2	-	-		
	Salon 3	-	-		
III	Yemek Salonu	16,28	14		
	Mutfak	5,57	5		
IV	Oda 1	15,71	13		
	Oda 2	15,02	13		
	Oda 3	10,15	8		
	Oda 4	-	-		
	Oda 5	-	-		
1961-1970	V	Büro	-	-	
	VI	Banyo 1	5,38	4	
		Banyo 2	-	-	
		Wc 1	2,66	2	
		Wc 2	-	-	
1951-1960	VII	Fümar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	-	-	
		Ofis	2,98	2	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
		Çamaşır Odası	-	-	
1941-1950	VIII	Balkon	-	-	
		Teras	13,69	11	
		Veranda	-	-	
1931-1940	TOPLAM		120,10	100	
					NORMAL KAT PLANI

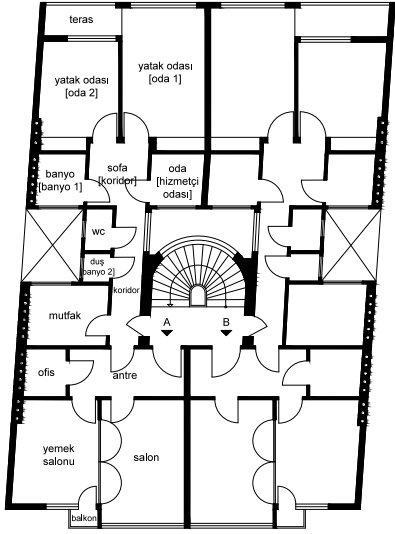
Tablo 34. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: B. Osman kira evi

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		29
Ad	B. Osman Kira Evi		Yıl	1937 / 1	
Mimar(lar)	Mimar Bekir İhsan		Sayı	73	
Yer, Yıl	Yenişehir, Ankara, 1937		Sayfa No	7-8	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	12,56	15	
1961-1970	II	Koridor	6,18	7	
		Salon 1	12,38	15	
		Salon 2	-	-	
	III	Salon 3	-	-	
		Yemek Salonu	10,61	13	
1951-1960	IV	Mutfak	6,19	7	
		Oda 1	10,16	13	
	V	Oda 2	11,33	14	
		Oda 3	-	-	
		Oda 4	-	-	
1941-1950	VI	Oda 5	-	-	
		Büro	-	-	
		Banyo 1	4,58	6	
		Banyo 2	-	-	
1931-1940	VII	Wc 1	1,22	1	
		Wc 2	-	-	
	VIII	Fümmuar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	-	-	
		Ofis	-	-	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
	Ütü Odası	-	-		
Çamaşır Odası	-	-			
Balkon	7,37	9			
Teras	-	-			
Veranda	-	-			
TOPLAM			82,58	100	NORMAL KAT PLANI
					

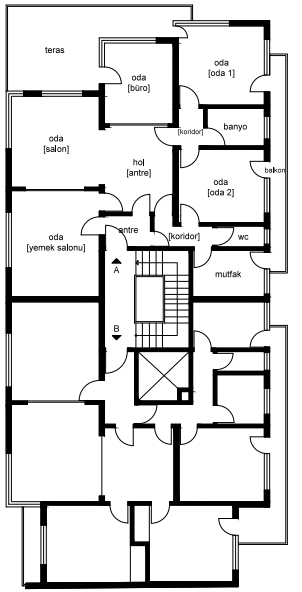
Tablo 35. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Bir kira evi

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		30
Ad	Bir Kira Evi		Yıl	1937 / 4	
Mimar(lar)	Mimar Kemal Tetik		Sayı	76	
Yer, Yıl	İzmir, 1937		Sayfa No	105-106	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	2,46	2	
1961-1970	II	Koridor	14,34	14	
		Salon 1	18,90	18	
		Salon 2	-	-	
	III	Salon 3	-	-	
		Yemek Salonu	16,66	16	
		Mutfak	7,56	8	
1951-1960	IV	Oda 1	14,83	15	
		Oda 2	11,52	11	
		Oda 3	-	-	
		Oda 4	-	-	
		Oda 5	-	-	
1941-1950	V	Büro	-	-	
		VI	Banyo 1	6,09	6
			Banyo 2	-	-
			Wc 1	-	-
Wc 2	-		-		
1931-1940	VII	Fümyar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	-	-	
		Ofis	-	-	
		Kiler	1,84	2	
		Yüklük	3,24	3	
		Giyinme Odası	-	-	
	VIII	Ütü Odası	-	-	
		Çamaşır Odası	-	-	
		Balkon	0,98	1	
		Teras	3,76	4	
		Veranda	-	-	
TOPLAM			102,18	100	

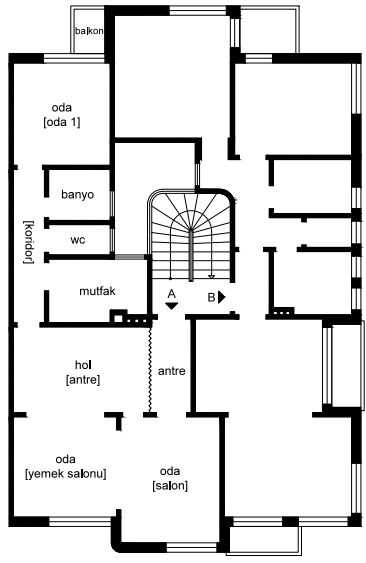
Tablo 36. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Fırat apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		31
Ad	Fırat Apartmanı		Yıl	1937 / 7	
Mimar(lar)	Mimar Şinasi Lügäl		Sayı	79	
Yer, Yıl	Binbirdirek, İstanbul, 1937		Sayfa No	177-179	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	8,38	8	
1961-1970	II	Koridor	11,89	12	
		Salon 1	15,62	15	
		Salon 2	-	-	
	III	Salon 3	-	-	
		Yemek Salonu	13,05	13	
		Mutfak	7,34	7	
1951-1960	IV	Oda 1	17,35	17	
		Oda 2	12,54	12	
		Oda 3	-	-	
		Oda 4	-	-	
		Oda 5	-	-	
1941-1950	V	Büro	-	-	
		VI	Banyo 1	3,84	4
			Banyo 2	1,17	1
			Wc 1	1,70	2
Wc 2	-		-		
1931-1940	VII	Fümuar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	4,18	4	
		Ofis	3,04	3	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
VIII	Çamaşır Odası	-	-		
	Balkon	0,73	1		
	Teras	3,46	3		
		Veranda	-	-	
TOPLAM			104,29	100	

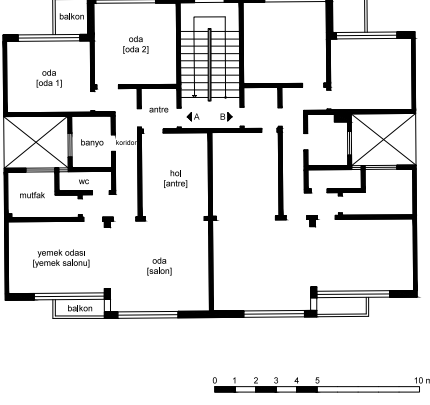
Tablo 37. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Kınacı kira evi

YAPI KİMLİK KARTI						
YAPI			YAYIN		NO 32	
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt			
Ad	Kınacı Kira Evi		Yıl	1937 / 9		
Mimar(lar)	Mimar B. İhsan Ünal		Sayı	81		
Yer, Yıl	Yenişehir, Ankara, 1937		Sayfa No	237		
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M²	%	DIŞ GÖRSEL 	
	I	Antre	16,57	11		
		Koridor	5,47	4		
	II	Salon 1	18,22	12		
		Salon 2	-	-		
		Salon 3	-	-		
	III	Yemek Salonu	21,22	14		
		Mutfak	7,57	5		
	1961-1970	IV	Oda 1	15,53		10
			Oda 2	14,38		10
Oda 3			-	-		
Oda 4			-	-		
Oda 5			-	-		
1951-1960	V	Büro	12,63	8		
		VI	Banyo 1	4,88	3	
			Banyo 2	-	-	
			Wc 1	2,26	2	
Wc 2	-	-				
1941-1950	VII	Fümmuar	-	-		
		Vestiyer	-	-		
		Hizmetçi Odası	-	-		
		Ofis	-	-		
		Kiler	-	-		
		Yüklük	-	-		
		Giyinme Odası	-	-		
		Ütü Odası	-	-		
1931-1940	VIII	Balkon	7,98	5		
		Teras	23,60	16		
		Veranda	-	-		
		TOPLAM	150,31	100		
NORMAL KAT PLANI						
						

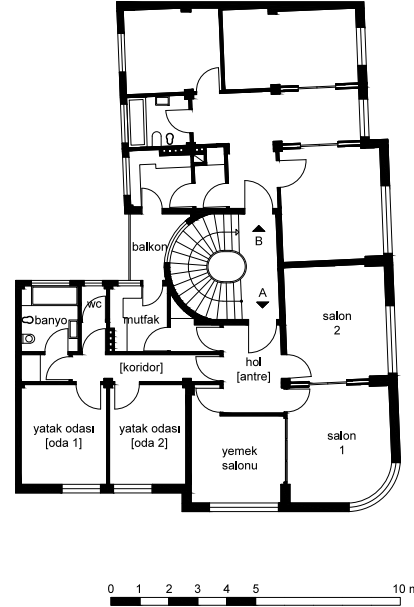
Tablo 38. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Sönmez kira evi

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		33
Ad	Sönmez Kira Evi		Yıl	1937 / 9	
Mimar(lar)	Mimar B. İhsan Ünal		Sayı	81	
Yer, Yıl	Yenişehir, Ankara, 1937		Sayfa No	239	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	18,44	24	
1961-1970	II	Koridor	5,64	7	
		Salon 1	14,84	19	
		Salon 2	-	-	
	III	Salon 3	-	-	
		Yemek Salonu	12,25	16	
1951-1960	IV	Mutfak	7,00	9	
		Oda 1	11,75	15	
		Oda 2	-	-	
		Oda 3	-	-	
		Oda 4	-	-	
1941-1950	V	Oda 5	-	-	
		Büro	-	-	
		VI	Banyo 1	3,72	5
			Banyo 2	-	-
1931-1940	VII	Wc 1	2,22	3	
		Wc 2	-	-	
		Fümar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	-	-	
		Ofis	-	-	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
VIII	VIII	Çamaşır Odası	-	-	
		Balkon	1,63	2	
		Teras	-	-	
		Veranda	-	-	
TOPLAM			77,49	100	NORMAL KAT PLANI
					
					0 1 2 3 4 5 10 m

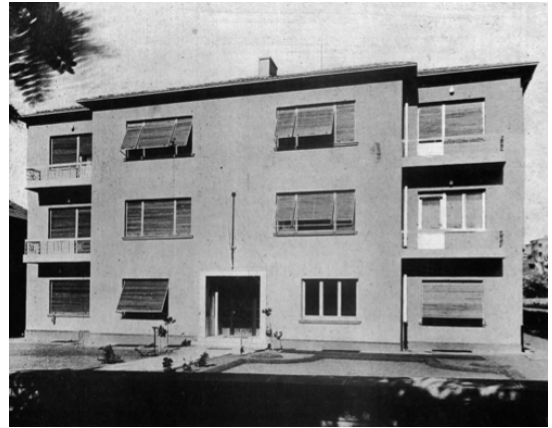
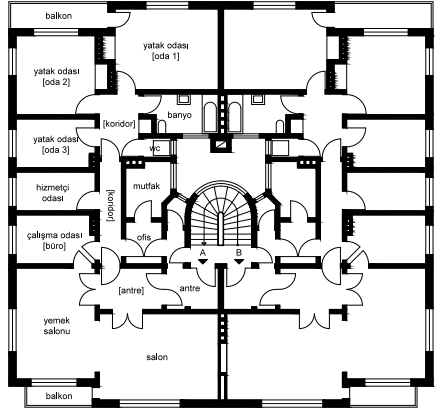
Tablo 39. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Bir kira evi

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		34
Ad	Bir Kira Evi		Yıl	1937 / 9	
Mimar(lar)	Mimar B. İhsan Ünal		Sayı	81	
Yer, Yıl	Yenişehir, Ankara, 1937		Sayfa No	239	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	17,07	15	
1961-1970	II	Koridor	9,85	9	
		Salon 1	21,36	19	
		Salon 2	-	-	
	III	Salon 3	-	-	
		Yemek Salonu	16,51	14	
1951-1960	IV	Mutfak	6,39	6	
		Oda 1	14,25	13	
	V	Oda 2	16,05	14	
		Oda 3	-	-	
		Oda 4	-	-	
1941-1950	VI	Oda 5	-	-	
		Büro	-	-	
		Banyo 1	4,90	4	
		Banyo 2	-	-	
1931-1940	VII	Wc 1	2,44	2	
		Wc 2	-	-	
		Fümuar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	-	-	
		Ofis	-	-	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
VIII	VIII	Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
		Çamaşır Odası	-	-	
		Balkon	4,63	4	
		Teras	-	-	
		Veranda	-	-	
		TOPLAM	113,45	100	
					NORMAL KAT PLANI
					

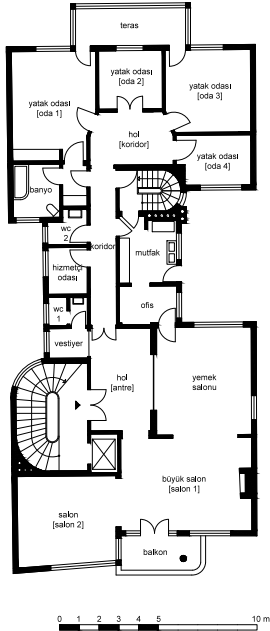
Tablo 40. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Bir kira evi

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		35
Ad	Bir Kira Evi		Yıl	1939 / 5-6	
Mimar(lar)	Yüksek Mimar Seyfi Arkan		Sayı	101-102	
Yer, Yıl	Taksim, İstanbul, 1939		Sayfa No	101-103	
EYLEM ALANLARI				DIŞ GÖRSEL	
1971-1980	I	Antre	8,04	9	
		Koridor	4,77	6	
	II	Salon 1	13,85	16	
Salon 2		13,66	16		
Salon 3		-	-		
1961-1970	III	Yemek Salonu	10,59	12	
		Mutfak	4,48	5	
	IV	Oda 1	10,22	12	
		Oda 2	9,10	11	
		Oda 3	-	-	
1951-1960	V	Oda 4	-	-	
		Oda 5	-	-	
		Büro	-	-	
		VI	Banyo 1	6,13	7
Banyo 2			-	-	
Wc 1	2,00		2		
1941-1950	VII	Wc 2	-	-	
		Fümar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	-	-	
		Ofis	-	-	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
1931-1940	VIII	Ütü Odası	-	-	
		Çamaşır Odası	-	-	
		Balkon	3,36	4	
		Teras	-	-	
		Veranda	-	-	
		TOPLAM	86,20	100	

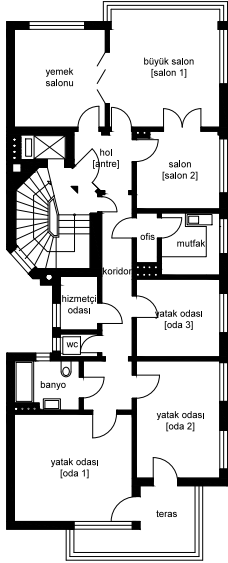
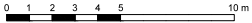
Tablo 41. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Bir kira evi

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		36
Ad	Bir Kira Evi		Yıl	1939 / 5-6	
Mimar(lar)	Yüksek Mimar Zeki Sayar		Sayı	101-102	
Yer, Yıl	Ankara, 1939		Sayfa No	104-105	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	10,66	8	
1961-1970		Koridor	10,48	7	
	II	Salon 1	22,24	16	
		Salon 2	-	-	
		Salon 3	-	-	
	III	Yemek Salonu	19,02	13	
		Mutfak	4,90	3	
	IV	Oda 1	18,75	13	
		Oda 2	14,28	10	
		Oda 3	8,21	6	
		Oda 4	-	-	
Oda 5		-	-		
1951-1960	V	Büro	8,15	6	NORMAL KAT PLANI
	VI	Banyo 1	5,96	4	
		Banyo 2	-	-	
		Wc 1	1,16	1	
Wc 2		-	-		
1941-1950	VII	Fümuar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	6,63	5	
		Ofis	3,31	2	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
1931-1940	VIII	Balkon	8,00	6	
		Teras	-	-	
		Veranda	-	-	
TOPLAM			141,75	100	

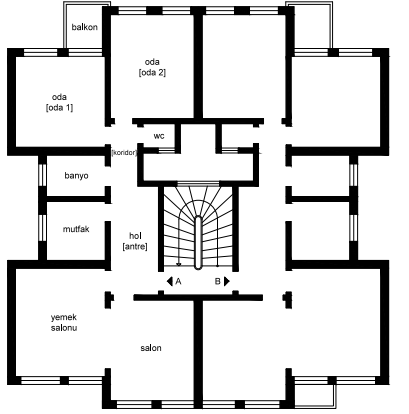
Tablo 42. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Demir Ağ kira evi

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		37
Ad	Demir Ağ Kira Evi		Yıl	1940 / 1-2	
Mimar(lar)	Yüksek Mimar Zeki Sayar		Sayı	109-110	
Yer, Yıl	Maçka, İstanbul, 1940		Sayfa No	1-5	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	15,85	7	
1961-1970	II	Koridor	21,49	9	
		Salon 1	30,07	13	
		Salon 2	22,28	10	
	III	Salon 3	-	-	
		Yemek Salonu	26,18	12	
1951-1960	IV	Mutfak	9,43	4	
		Oda 1	22,55	10	
		Oda 2	9,49	4	
		Oda 3	17,76	8	
		Oda 4	9,11	4	
1941-1950	V	Oda 5	-	-	
		Büro	-	-	
		VI	Banyo 1	6,37	3
			Banyo 2	-	-
1931-1940	VII	Wc 1	2,83	1	
		Wc 2	3,07	1	
		Fümyuar	-	-	
		Vestiyer	2,92	1	
		Hizmetçi Odası	4,68	2	
		Ofis	5,56	3	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
1931-1940	VIII	Çamaşır Odası	-	-	
		Balkon	6,97	3	
		Teras	10,53	5	
		Veranda	-	-	
TOPLAM			227,14	100	NORMAL KAT PLANI
					

Tablo 43. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Göksun kira evi

YAPI KİMLİK KARTI						
YAPI			YAYIN		NO	
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		38	
Ad	Göksun Kira Evi		Yıl	1940 / 1-2		
Mimar(lar)	Yüksek Mimar Asım Mutlu		Sayı	109-110		
Yer, Yıl	İstanbul, 1940		Sayfa No	6-7		
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL	
	I	Antre	6,04	4		
1961-1970	II	Koridor	14,48	9		
		Salon 1	25,15	16		
		Salon 2	12,38	8		
	III	Salon 3	-	-		
		Yemek Salonu	17,23	11		
1951-1960	IV	Mutfak	7,04	4	NORMAL KAT PLANI	
		Oda 1	24,48	14		
		Oda 2	18,95	12		
		Oda 3	12,55	8		
		Oda 4	-	-		
1941-1950	V	Oda 5	-	-		
		Büro	-	-		
		VI	Banyo 1	5,86		4
			Banyo 2	-		-
Wc 1	1,66		1			
1931-1940	VII	Wc 2	-	-		
		Fümuar	-	-		
		Vestiyer	-	-		
		Hizmetçi Odası	3,89	2		
		Ofis	2,04	1		
		Kiler	-	-		
		Yüklük	-	-		
		Giyinme Odası	-	-		
VIII	VIII	Ütü Odası	-	-		
		Çamaşır Odası	-	-		
		Balkon	-	-		
		Teras	10,09	6		
		Veranda	-	-		
		TOPLAM	161,84	100		

Tablo 44. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Bir kira evi

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		39
Ad	Bir Kira Evi		Yıl	1940 / 3-4	
Mimar(lar)	Yüksek Mimar Bekir İhsan Ünal		Sayı	111-112	
Yer, Yıl	Ankara, 1940		Sayfa No	53-54	
EYLEM ALANLARI				M ²	%
1971-1980	I	Antre	11,77	10	
		Koridor	3,91	3	
	II	Salon 1	19,03	17	
		Salon 2	-	-	
		Salon 3	-	-	
1961-1970	III	Yemek Salonu	21,88	19	
		Mutfak	7,80	7	
	IV	Oda 1	18,36	17	
		Oda 2	19,68	17	
		Oda 3	-	-	
1951-1960	V	Büro	-	-	
		Banyo 1	5,48	5	
	VI	Banyo 2	-	-	
		Wc 1	1,79	2	
		Wc 2	-	-	
1941-1950	VII	Fümyar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	-	-	
		Ofis	-	-	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
1931-1940	VIII	Çamaşır Odası	-	-	
		Balkon	3,50	3	
		Teras	-	-	
		Veranda	-	-	
TOPLAM			113,20	100	
DIŞ GÖRSEL					
					
NORMAL KAT PLANI					
					

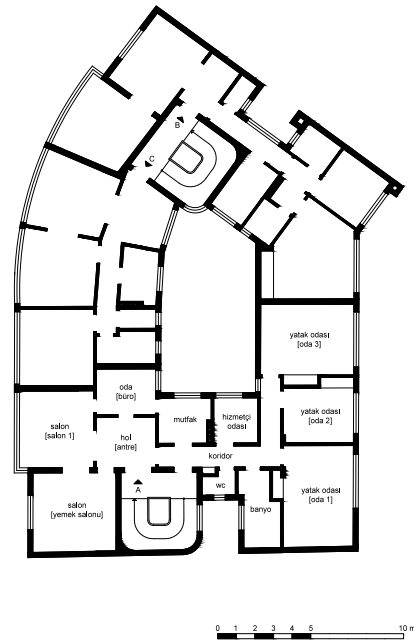
Tablo 45. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Doğu apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		40
Ad	Doğu Apartmanı		Yıl	1940 / 7-8	
Mimar(lar)	Yüksek Mimar Rebii Gorbon Mimar Mustafa Can		Sayı	115-116	
Yer, Yıl	Taksim, İstanbul, 1940		Sayfa No	145-147	
EYLEM ALANLARI				M ²	%
1971-1980	I	Antre	8,59	6	
		Koridor	11,51	8	
	II	Salon 1	16,53	12	
		Salon 2	-	-	
		Salon 3	-	-	
1961-1970	III	Yemek Salonu	18,99	13	
		Mutfak	6,63	5	
	IV	Oda 1	21,63	15	
		Oda 2	12,15	9	
		Oda 3	20,15	14	
1951-1960	V	Oda 4	-	-	
		Oda 5	-	-	
	VI	Büro	7,89	6	
		Banyo 1	7,73	6	
		Banyo 2	-	-	
1941-1950	VII	Wc 1	2,11	2	
		Wc 2	-	-	
		Fümuar	-	-	
	VIII	Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	5,75	4	
1931-1940	VIII	Ofis	-	-	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
	VIII	Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
VIII	Çamaşır Odası	-	-		
	Balkon	-	-		
	Teras	-	-		
VIII	Veranda	-	-		
	TOPLAM	139,66	100		

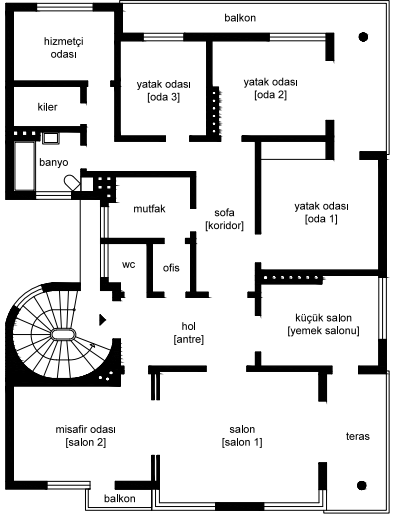
DIŞ GÖRSEL

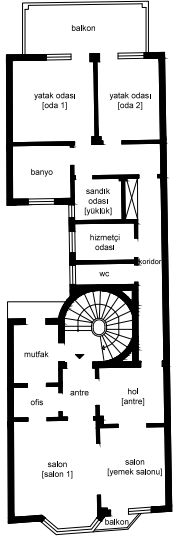
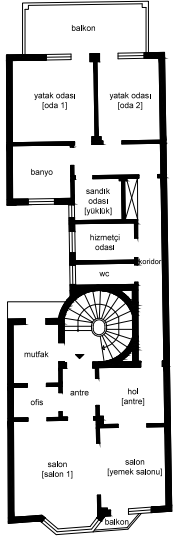
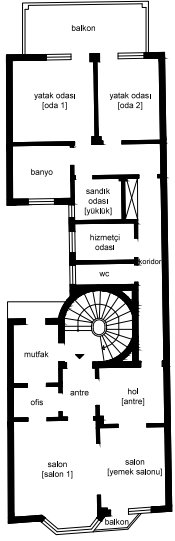
NORMAL KAT PLANI

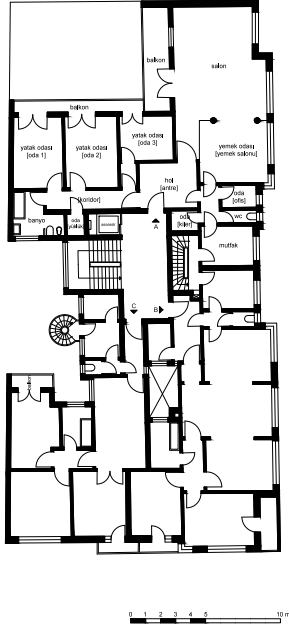
Tablo 46. 1931-1940 Yılları arası apartman konutları: Bir kira evi

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		41
Ad	Bir Kira Evi		Yıl	1940 / 11-12	
Mimar(lar)	Yüksek Mimar Zeki Sayar		Sayı	119-120	
Yer, Yıl	Kadıköy, İstanbul, 1940		Sayfa No	241-244	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	13,90	6	
1961-1970	II	Koridor	21,12	9	
		Salon 1	31,80	15	
		Salon 2	20,58	9	
	Salon 3	-	-		
	III	Yemek Salonu	15,46	7	
1951-1960	IV	Mutfak	7,40	3	
		Oda 1	21,63	10	
	V	Oda 2	16,00	7	
		Oda 3	12,50	6	
		Oda 4	-	-	
1941-1950	VI	Oda 5	-	-	
		Büro	-	-	
		Banyo 1	6,05	3	
		Banyo 2	-	-	
1931-1940	VII	Wc 1	2,92	1	
		Wc 2	-	-	
	VIII	Fümar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	10,80	5	
		Ofis	2,81	1	
		Kiler	4,14	2	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
	Ütü Odası	-	-		
Çamaşır Odası	-	-			
Balkon	23,22	10			
Teras	12,38	6			
Veranda	-	-			
TOPLAM			222,71	100	NORMAL KAT PLANI
					

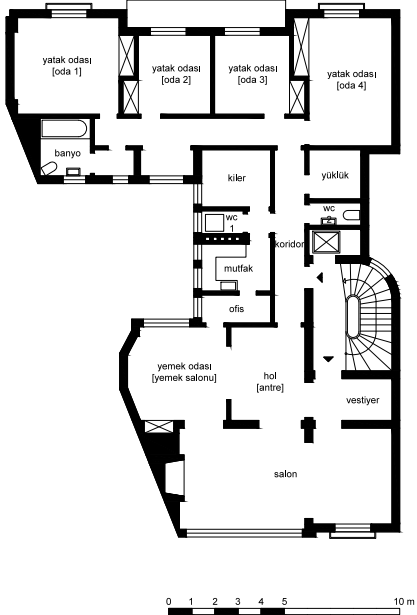
Tablo 47. 1941-1950 Yılları arası apartman konutları: Bir kira evi

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		42
Ad	Bir Kira Evi		Yıl	1942 / 3-4	
Mimar(lar)	Yüksek Mimar Zeki Sayar		Sayı	123-124	
Yer, Yıl	Kadıköy, İstanbul, 1941		Sayfa No	57-58	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	14,15	9	
1961-1970	II	Koridor	20,24	14	
		Salon 1	21,97	15	
		Salon 2	-	-	
	III	Salon 3	-	-	
		Yemek Salonu	13,76	9	
		Mutfak	7,00	5	
1951-1960	IV	Oda 1	17,17	12	
		Oda 2	13,13	9	
		Oda 3	-	-	
		Oda 4	-	-	
		Oda 5	-	-	
1941-1950	V	Büro	-	-	
		Banyo 1	8,08	5	
		Banyo 2	-	-	
		Wc 1	3,25	2	
1931-1940	VI	Wc 2	-	-	
		Fümuar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	5,76	4	
		Ofis	3,67	2	
		Kiler	-	-	
	VII	Yüklük	5,10	3	
		Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
		Çamaşır Odası	-	-	
VIII	Balkon	16,61	11		
	Teras	-	-		
	Veranda	-	-		
TOPLAM			149,89	100	

Tablo 48. 1941-1950 Yılları arası apartman konutları: Bir apartman

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		43
Ad	Bir Apartman		Yıl	1946 / 3-4	
Mimar(lar)	Yüksek Mimar Emin Necip Uzman		Sayı	171-172	
Yer, Yıl	Maçka, İstanbul, 1946		Sayfa No	51-55	
EYLEM ALANLARI				DIŞ GÖRSEL	
1971-1980	I	Antre	11,71	7	
		Koridor	10,79	6	
	II	Salon 1	47,88	27	
		Salon 2	-	-	
		Salon 3	-	-	
1961-1970	III	Yemek Salonu	18,68	10	
		Mutfak	9,20	5	
	IV	Oda 1	15,71	9	
		Oda 2	16,58	9	
		Oda 3	12,32	7	
Oda 4		-	-		
1951-1960	V	Büro	-	-	
		Banyo 1	8,20	5	
	VI	Banyo 2	-	-	
		Wc 1	2,00	1	
		Wc 2	-	-	
1941-1950	VII	Fümvuar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	-	-	
		Ofis	3,37	2	
		Kiler	2,43	1	
		Yüklük	1,66	1	
		Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
1931-1940	VIII	Balkon	18,50	10	
		Teras	-	-	
		Veranda	-	-	
TOPLAM			179,03	100	

Tablo 49. 1941-1950 Yılları arası apartman konutları: Başaran apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		44
Ad	Başaran Apartmanı		Yıl	1949 / 3-4	
Mimar(lar)	Yüksek Mimar Muhittin Binan		Sayı	207-208	
Yer, Yıl	Nişantaşı, İstanbul, 1949		Sayfa No	50-54	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	13,02	7	
1961-1970	II	Koridor	24,95	13	
		Salon 1	38,82	20	
		Salon 2	-	-	
	III	Salon 3	-	-	
		Yemek Salonu	16,65	9	
1951-1960	IV	Mutfak	6,35	3	
		Oda 1	20,04	10	
	V	Oda 2	11,69	6	
		Oda 3	12,08	6	
		Oda 4	21,69	11	
1941-1950	VI	Oda 5	-	-	
		Büro	-	-	
	VII	Banyo 1	5,46	3	
		Banyo 2	-	-	
		Wc 1	1,78	1	
1931-1940	VIII	Wc 2	2,21	1	
		Fümar	-	-	
		Vestiyer	3,92	2	
		Hizmetçi Odası	-	-	
		Ofis	3,61	2	
		Kiler	7,39	4	
		Yüklük	4,79	2	
		Giyinme Odası	-	-	
Ütü Odası	-	-			
Çamaşır Odası	-	-			
Balkon	-	-			
Teras	-	-			
Veranda	-	-			
TOPLAM			194,45	100	NORMAL KAT PLANI
					

Tablo 50. 1941-1950 Yılları arası apartman konutları: Bir apartman

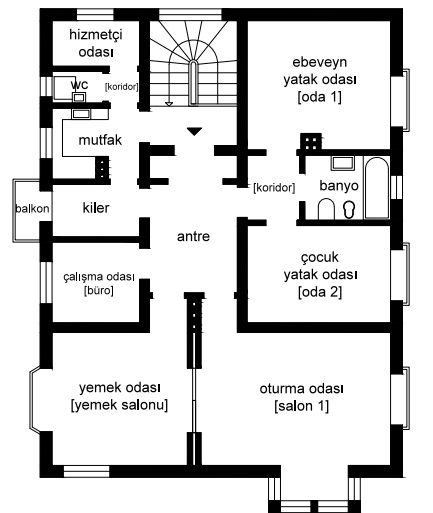
YAPI KİMLİK KARTI						
YAPI			YAYIN		NO	
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		45	
Ad	Bir Apartman		Yıl	1950 / 7-10		
Mimar(lar)	Yüksek Mimar Mehmet Ali Handan		Sayı	223-226		
Yer, Yıl	Suadiye, İstanbul, 1950		Sayfa No	142-146		
EYLEM ALANLARI				M ²	%	DİŞ GÖRSEL
1971-1980	I	Antre	27,78	21		
		Koridor	3,93	3		
	II	Salon 1	22,48	17		
Salon 2		-	-			
Salon 3		-	-			
1961-1970	III	Yemek Salonu	18,69	14		
		Mutfak	7,20	5		
	IV	Oda 1	16,33	12		
		Oda 2	16,26	12		
		Oda 3	-	-		
1951-1960	V	Büro	-	-		
		Banyo 1	4,73	4		
	VI	Banyo 2	-	-		
		Wc 1	3,00	2		
		Wc 2	-	-		
1941-1950	VII	Fümar	-	-		
		Vestiyer	-	-		
		Hizmetçi Odası	-	-		
		Ofis	-	-		
		Kiler	-	-		
		Yüklük	-	-		
		Giyinme Odası	-	-		
		Ütü Odası	-	-		
1931-1940	VIII	Balkon	13,62	10		
		Teras	-	-		
		Veranda	-	-		
		TOPLAM	134,02	100		
					NORMAL KAT PLANI	

Tablo 51. 1941-1950 Yılları arası apartman konutları: Birgiler apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI							
YAPI			YAYIN		NO		
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		46		
Ad	Birgiler Apartmanı		Yıl	1950 / 7-10			
Mimar(lar)	Yüksek Mimar Ferzan ve Leyla Baydar		Sayı	223-226			
Yer, Yıl	Moda, İstanbul, 1950		Sayfa No	153-155			
EYLEM ALANLARI				M ²	%	DIŞ GÖRSEL	
1971-1980	I	Antre	10,03	9		NORMAL KAT PLANI	
		Koridor	2,83	3			
	II	Salon 1	24,20	23			
		Salon 2	-	-			
		Salon 3	-	-			
1961-1970	III	Yemek Salonu	15,96	15			
		Mutfak	4,90	5			
	IV	Oda 1	15,08	14			
		Oda 2	11,56	11			
		Oda 3	-	-			
1951-1960	V	Büro	5,85	5			
		Banyo 1	4,61	4			
	VI	Banyo 2	-	-			
		Wc 1	1,33	1			
		Wc 2	-	-			
1941-1950	VII	Fümar	-	-			
		Vestiyer	-	-			
		Hizmetçi Odası	3,30	3			
		Ofis	-	-			
		Kiler	3,80	4			
		Yüklük	-	-			
		Giyinme Odası	-	-			
		Ütü Odası	-	-			
1931-1940	VIII	Balkon	3,40	3			
		Teras	-	-			
		Veranda	-	-			
		TOPLAM	106,85	100			

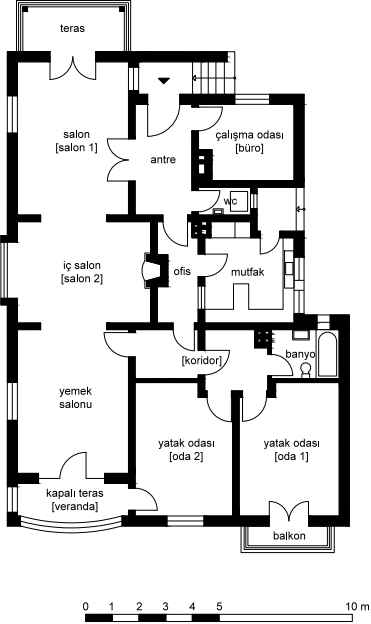

NORMAL KAT PLANI

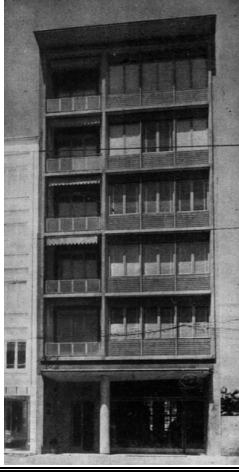
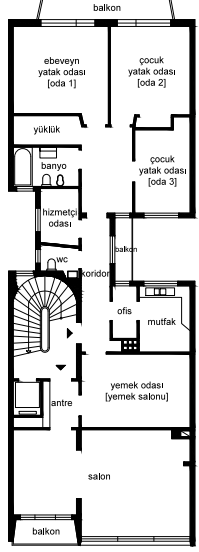

0 1 2 3 4 5 10 m

Tablo 52. 1951-1960 Yılları arası apartman konutları: Ulusan apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		47
Ad	Ulusan Apartmanı		Yıl	1953 / 5-6	
Mimar(lar)	Yüksek Mimar Nizamettin Doğu		Sayı	259-260	
Yer, Yıl	Ankara, 1953		Sayfa No	89-90	
EYLEM ALANLARI				M ²	%
1971-1980	I	Antre	8,86	5	
		Koridor	9,46	6	
	II	Salon 1	24,00	14	
Salon 2		19,50	12		
Salon 3		-	-		
1961-1970	III	Yemek Salonu	22,53	13	
		Mutfak	11,61	7	
	IV	Oda 1	18,04	11	
		Oda 2	17,60	11	
		Oda 3	-	-	
1951-1960	V	Büro	9,69	6	
		Banyo 1	4,68	3	
	VI	Banyo 2	-	-	
		Wc 1	2,04	1	
		Wc 2	-	-	
1941-1950	VII	Fümuar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	-	-	
		Ofis	5,20	3	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
1931-1940	VIII	Çamaşır Odası	-	-	
		Balkon	2,20	1	
		Teras	6,43	4	
		Veranda	5,61	3	
TOPLAM			167,45	100	
DIŞ GÖRSEL					
					
NORMAL KAT PLANI					
					

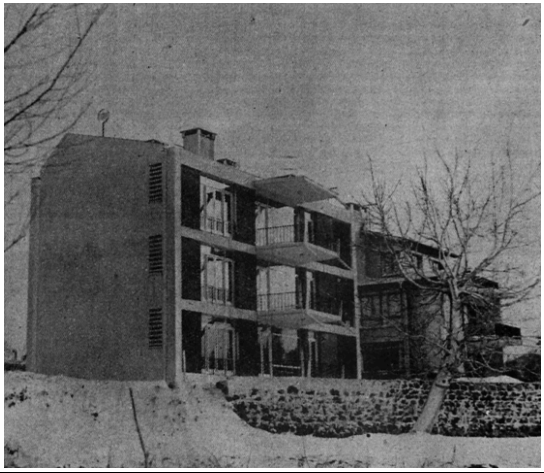
Tablo 53. 1951-1960 Yılları arası apartman konutları: M. K. apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		48
Ad	M. K. Apartmanı		Yıl	1957 / 3	
Mimar(lar)	Yüksek Mimar H. İrfan Bayhan		Sayı	288	
Yer, Yıl	Harbiye, İstanbul, 1954		Sayfa No	99-101	
EYLEM ALANLARI				DIŞ GÖRSEL	
1971-1980	I	Antre	3,94	3	
		Koridor	16,66	11	
	II	Salon 1	33,72	23	
		Salon 2	-	-	
		Salon 3	-	-	
1961-1970	III	Yemek Salonu	15,80	11	
		Mutfak	6,76	5	
	IV	Oda 1	16,91	11	
		Oda 2	15,26	10	
		Oda 3	9,53	7	
1951-1960	V	Oda 4	-	-	
		Oda 5	-	-	
	VI	Büro	-	-	
		Banyo 1	5,10	4	
		Banyo 2	-	-	
1941-1950	VII	Wc 1	2,11	1	
		Wc 2	-	-	
		Fümvuar	-	-	
	VIII	Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	4,29	3	
Ofis		2,58	2		
1931-1940	VIII	Kiler	-	-	
		Yüklük	3,94	3	
		Giyinme Odası	-	-	
	VIII	Ütü Odası	-	-	
		Çamaşır Odası	-	-	
TOPLAM		145,47	100		

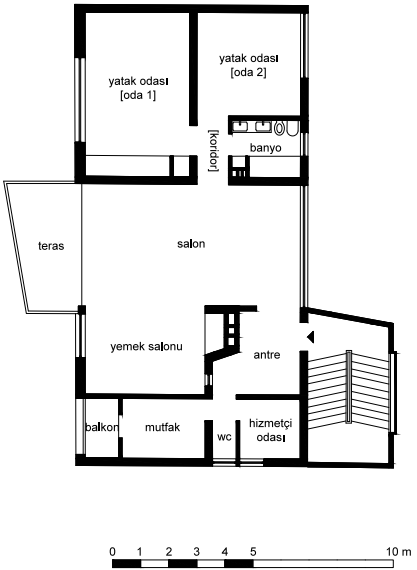
Tablo 54. 1951-1960 Yılları arası apartman konutları: Bir apartman

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		49
Ad	Bir Apartman		Yıl	1957 / 3	
Mimar(lar)	Mimar Mahmut Bir Mimar Utarit İzgi		Sayı	288	
Yer, Yıl	Kalamış, İstanbul, 1957		Sayfa No	104-108	
EYLEM ALANLARI				M ²	%
1971-1980	I	Antre	7,82	6	
		Koridor	2,75	2	
	II	Salon 1	33,76	27	
		Salon 2	-	-	
		Salon 3	-	-	
1961-1970	III	Yemek Salonu	14,35	12	
		Mutfak	6,30	5	
	IV	Oda 1	21,80	18	
		Oda 2	13,60	11	
		Oda 3	-	-	
1951-1960	V	Büro	-	-	
		Banyo 1	4,78	4	
	VI	Banyo 2	-	-	
		Wc 1	1,15	1	
		Wc 2	-	-	
1941-1950	VII	Fümar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	4,59	4	
		Ofis	-	-	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
1931-1940	VIII	Balkon	2,54	2	
		Teras	10,40	8	
		Veranda	-	-	
		TOPLAM	123,84	100	

DIŞ GÖRSEL

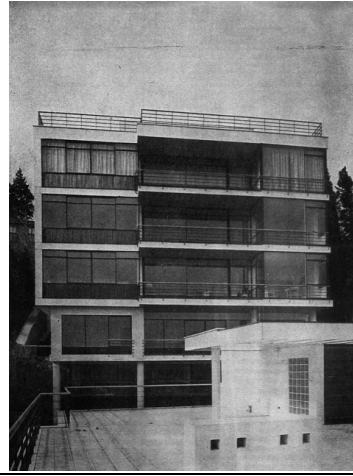
NORMAL KAT PLANI

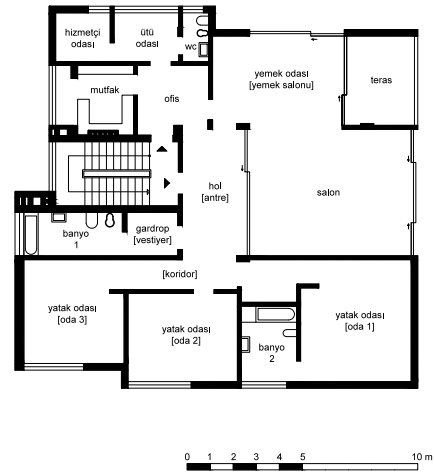
Tablo 55. 1951-1960 Yılları arası apartman konutları: Birkan apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI						
YAPI			YAYIN		NO	
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		50	
Ad	Birkan Apartmanı		Yıl	1959 / 1		
Mimar(lar)	Yüksek Mimar Haluk Baysal Yüksek Mimar Melih Birsal		Sayı	294		
Yer, Yıl	Bebek, İstanbul, 1959		Sayfa No	5-10		
EYLEM ALANLARI				M ²		%
1971-1980	I	Antre	15,47	7		
		Koridor	6,95	3		
	II	Salon 1	39,82	19		
		Salon 2	-	-		
		Salon 3	-	-		
1961-1970	III	Yemek Salonu	23,37	11		
		Mutfak	9,40	4		
	IV	Oda 1	24,44	12		
		Oda 2	18,17	9		
		Oda 3	18,70	9		
1951-1960	V	Oda 4	-	-		
		Oda 5	-	-		
	VI	Büro	-	-		
		Banyo 1	8,08	4		
		Banyo 2	7,89	4		
Wc 1		2,40	1			
1941-1950	VII	Wc 2	-	-		
		Fümyar	-	-		
		Vestiyer	4,18	2		
		Hizmetçi Odası	5,00	2		
		Ofis	8,69	4		
		Kiler	-	-		
		Yüklük	-	-		
		Giyinme Odası	-	-		
		Ütü Odası	5,94	3		
		Çamaşır Odası	-	-		
1931-1940	VIII	Balkon	-	-		
		Teras	11,82	6		
		Veranda	-	-		
		TOPLAM	210,32	100		

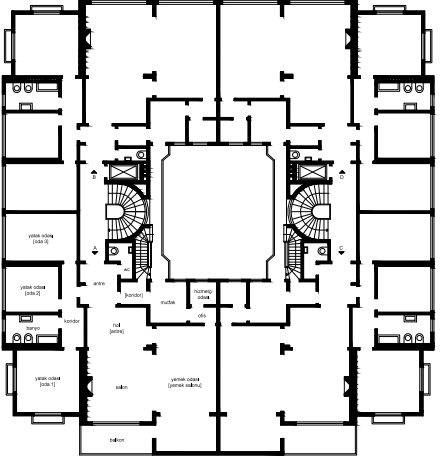
DIŞ GÖRSEL

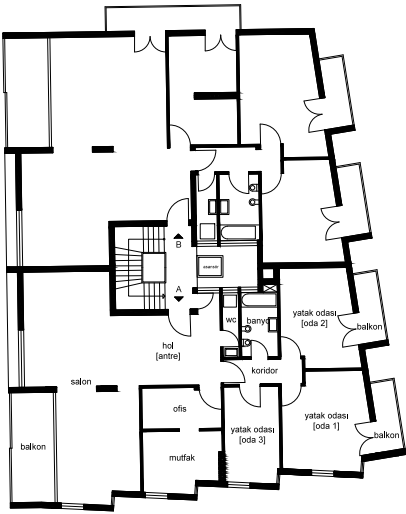
NORMAL KAT PLANI

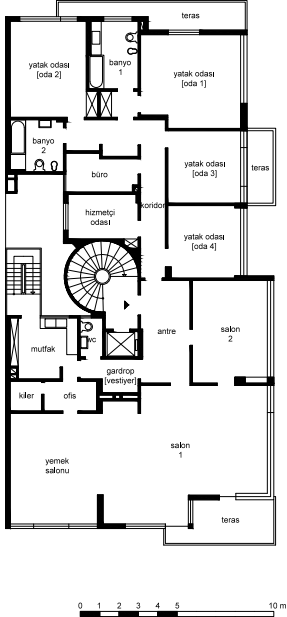
Tablo 56. 1951-1960 Yılları arası apartman konutları: Kervansaray apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		51
Ad	Kervansaray Apartmanı		Yıl	1960 / 2	
Mimar(lar)	Mimar Rükneddin Güney		Sayı	299	
Yer, Yıl	İstanbul, 1960		Sayfa No	53-54	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	29,97	12	
1961-1970	II	Koridor	16,04	6	
		Salon 1	33,31	13	
		Salon 2	-	-	
	III	Salon 3	-	-	
		Yemek Salonu	54,84	22	
		Mutfak	11,10	4	
IV	Oda 1	28,43	11		
	Oda 2	17,58	7		
	Oda 3	24,69	10		
	Oda 4	-	-		
	Oda 5	-	-		
1951-1960	V	Büro	-	-	NORMAL KAT PLANI
	VI	Banyo 1	11,06	4	
		Banyo 2	-	-	
		Wc 1	4,90	2	
1941-1950	VII	Wc 2	-	-	
		Fümuar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	4,43	2	
		Ofis	3,14	1	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
1931-1940	VIII	Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
		Çamaşır Odası	-	-	
		Balkon	14,69	6	
		Teras	-	-	
		Veranda	-	-	
		TOPLAM	254,18	100	

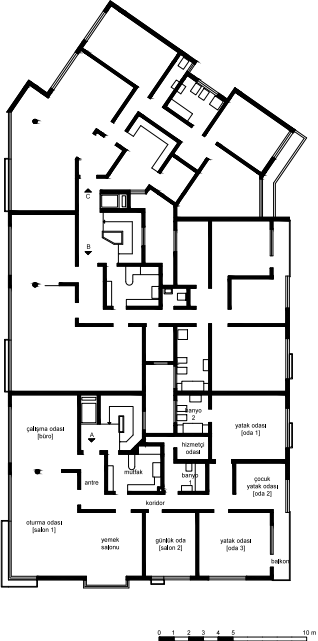
Tablo 57. 1961-1970 Yılları arası apartman konutları: Bir apartman

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		52
Ad	Bir Apartman		Yıl	1961 / 1	
Mimar(lar)	Yüksek Mimar Fahri Nişli		Sayı	302	
Yer, Yıl	İzmir, 1961		Sayfa No	6-8	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	19,37	12	
		Koridor	4,60	3	
II	Salon 1	46,30	28		
	Salon 2	-	-		
	Salon 3	-	-		
III	Yemek Salonu	-	-		
	Mutfak	10,60	6		
IV	Oda 1	19,33	12		
	Oda 2	16,82	10		
	Oda 3	12,43	8		
	Oda 4	-	-		
	Oda 5	-	-		
1961-1970	V	Büro	-	-	NORMAL KAT PLANI
	VI	Banyo 1	5,82	4	
		Banyo 2	-	-	
		Wc 1	2,45	1	
Wc 2	-	-			
1951-1960	VII	Fümar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	-	-	
		Ofis	7,67	5	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
Ütü Odası	-	-			
Çamaşır Odası	-	-			
1941-1950	VIII	Balkon	18,64	11	
		Teras	-	-	
		Veranda	-	-	
		TOPLAM	164,03	100	

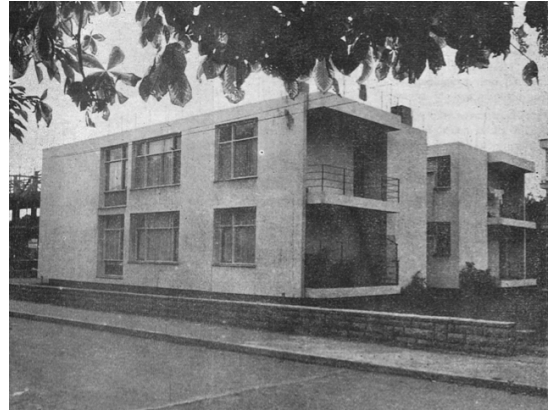
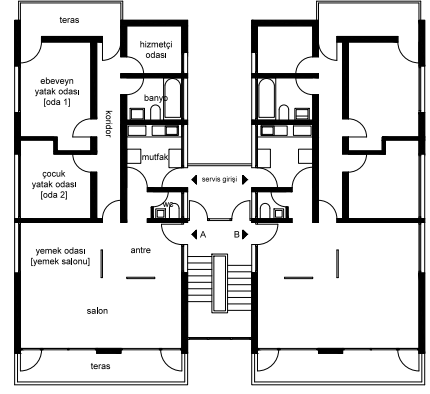
Tablo 58. 1961-1970 Yılları arası apartman konutları: Bir apartman

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		53
Ad	Bir Apartman		Yıl	1962 / 2	
Mimar(lar)	Yüksek Mimar Rana Zipcı Yüksek Mimar Ahmet Akın		Sayı	307	
Yer, Yıl	İstanbul, 1962		Sayfa No	53-56	
EYLEM ALANLARI				M ²	%
1971-1980	I	Antre	13,42	5	
		Koridor	17,13	6	
	II	Salon 1	53,31	19	
		Salon 2	20,43	7	
		Salon 3	-	-	
1961-1970	III	Yemek Salonu	26,55	9	
		Mutfak	10,00	4	
	IV	Oda 1	24,15	9	
		Oda 2	20,38	7	
		Oda 3	14,10	5	
1951-1960	V	Oda 4	13,88	5	
		Oda 5	-	-	
	VI	Büro	6,91	2	
		Banyo 1	8,77	3	
		Banyo 2	7,29	3	
Wc 1		2,37	1		
1941-1950	VII	Wc 2	-	-	
		Fümmuar	-	-	
		Vestiyer	3,25	1	
		Hizmetçi Odası	8,66	3	
		Ofis	4,19	1	
		Kiler	2,49	1	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
		Çamaşır Odası	-	-	
1931-1940	VIII	Balkon	-	-	
		Teras	26,51	9	
		Veranda	-	-	
		TOPLAM	283,79	100	
DIŞ GÖRSEL					
					
NORMAL KAT PLANI					
					

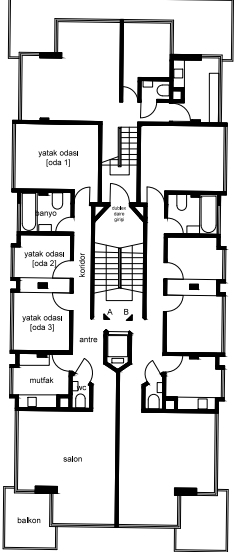
Tablo 59. 1961-1970 Yılları arası apartman konutları: Günaydın apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		54
Ad	Günaydın Apartmanı		Yıl	1966 / 2	
Mimar(lar)	Mimar Sabahattin Tanyeri Mimar Coşkun Kanay		Sayı	322	
Yer, Yıl	Nişantaşı, İstanbul, 1965		Sayfa No	65-66	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	6,20	3	
1961-1970	II	Koridor	12,61	6	
		Salon 1	32,10	16	
		Salon 2	14,94	8	
	III	Salon 3	-	-	
		Yemek Salonu	20,64	11	
	IV	Mutfak	10,00	5	
		Oda 1	22,12	11	
		Oda 2	10,77	5	
		Oda 3	21,10	11	
		Oda 4	-	-	
1951-1960	V	Oda 5	-	-	NORMAL KAT PLANI
		Büro	23,19	12	
	VI	Banyo 1	5,44	3	
		Banyo 2	5,70	3	
Wc 1		-	-		
1941-1950	VII	Wc 2	-	-	
		Fümar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	3,44	2	
		Ofis	-	-	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
1931-1940	VIII	Ütü Odası	-	-	
		Çamaşır Odası	-	-	
		Balkon	7,85	4	
		Teras	-	-	
Veranda			-	-	
TOPLAM			196,10	100	

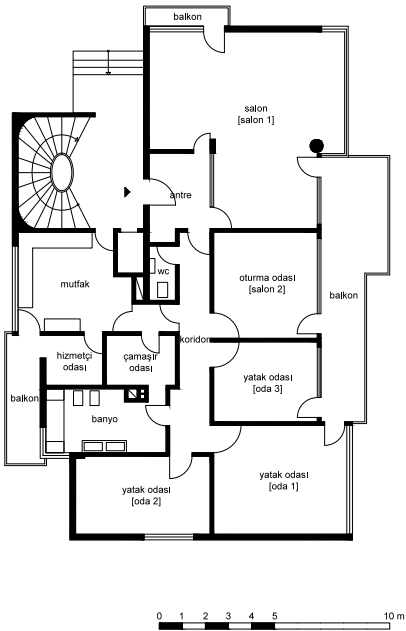
Tablo 60. 1961-1970 Yılları arası apartman konutları: Bir apartman

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		55
Ad	Bir Apartman		Yıl	1970 / 1	
Mimar(lar)	Mimar Osep B. Sarafoğlu		Sayı	337	
Yer, Yıl	Yeşilyurt, İstanbul, 1970		Sayfa No	23-24	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	9,80	8	
		Koridor	9,56	8	
II	Salon 1	25,30	21		
	Salon 2	-	-		
	Salon 3	-	-		
III	Yemek Salonu	10,00	8		
	Mutfak	7,82	6		
IV	Oda 1	16,00	13		
	Oda 2	11,23	9		
	Oda 3	-	-		
	Oda 4	-	-		
	Oda 5	-	-		
1961-1970	V	Büro	-	-	NORMAL KAT PLANI
	VI	Banyo 1	5,25	5	
		Banyo 2	-	-	
		Wc 1	1,73	1	
Wc 2	-	-			
1951-1960	VII	Fümuar		-	-
		Vestiye		-	-
	Hizmetçi Odası	5,90		5	
	Ofis	-		-	
	Kiler	-		-	
	Yüklük	-		-	
	Giyinme Odası	-		-	
1941-1950	VIII	Ütü Odası		-	-
		Çamaşır Odası		-	-
		Balkon	-	-	
		Teras	19,76	16	
1931-1940	VIII	Veranda	-	-	
		TOPLAM		122,35	100

Tablo 61. 1971-1980 Yılları arası apartman konutları: Tekül apartmanı

YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		56
Ad	Tekül Apartmanı		Yıl	1976 / 1	
Mimar(lar)	Mimar Mustafa Demirkan Mimar Ali Muslubaş		Sayı	361	
Yer, Yıl	İstanbul, 1976		Sayfa No	18-19	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	7,40	8	
		Koridor	5,57	6	
	II	Salon 1	26,72	28	
		Salon 2	-	-	
		Salon 3	-	-	
	III	Yemek Salonu	-	-	
		Mutfak	7,40	8	
1961-1970		Oda 1	15,85	16	
		Oda 2	7,40	8	
	IV	Oda 3	10,00	11	
		Oda 4	-	-	
		Oda 5	-	-	
1951-1960	V	Büro	-	-	NORMAL KAT PLANI
		Banyo 1	5,48	6	
		Banyo 2	-	-	
	VI	Wc 1	1,38	1	
		Wc 2	-	-	
1941-1950		Fümuar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	-	-	
		Ofis	-	-	
	VII	Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
		Çamaşır Odası	-	-	
1931-1940		Balkon	7,22	8	
	VIII	Teras	-	-	
		Veranda	-	-	
TOPLAM			94,42	100	

Tablo 62. 1971-1980 Yılları arası apartman konutları: Tahincioğlu apartmanı

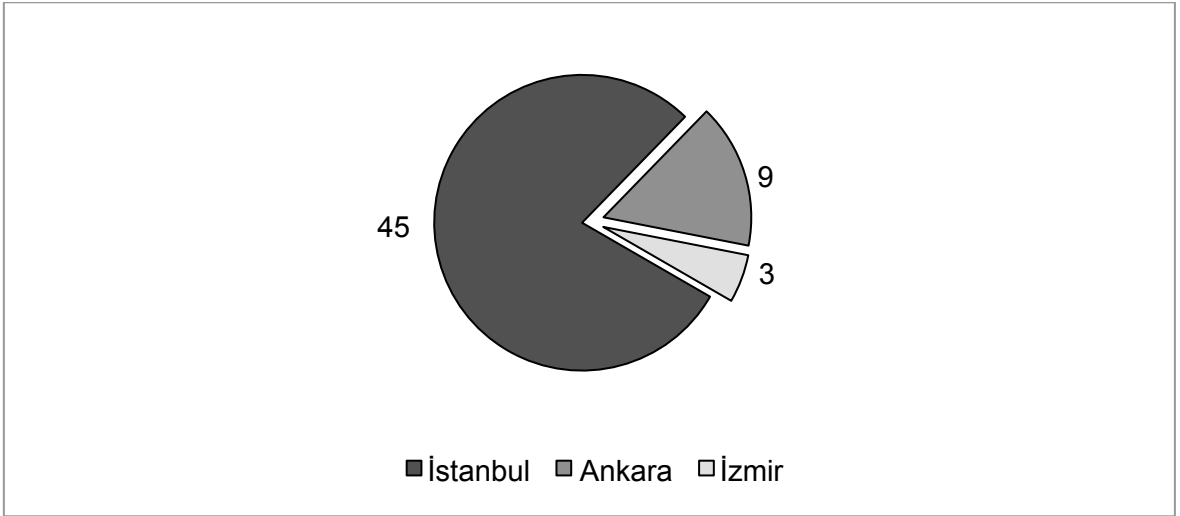
YAPI KİMLİK KARTI					
YAPI			YAYIN		NO
Apartman / Kira evi			Mimar / Arkitekt		57
Ad	Tahincioğlu Apartmanı		Yıl	1976 / 3	
Mimar(lar)	Mimar Güner Yavuz		Sayı	363	
Yer, Yıl	İstanbul, 1976		Sayfa No	112	
1971-1980	EYLEM ALANLARI		M ²	%	DIŞ GÖRSEL
	I	Antre	9,36	4	
		Koridor	16,45	7	
II	Salon 1	58,88	22		
	Salon 2	20,76	8		
	Salon 3	-	-		
III	Yemek Salonu	-	-		
	Mutfak	19,76	8		
1961-1970	IV	Oda 1	27,34	11	
		Oda 2	19,52	8	
		Oda 3	15,62	6	
		Oda 4	-	-	
		Oda 5	-	-	
1951-1960	V	Büro	-	-	
		VI	Banyo 1	13,89	6
			Banyo 2	-	-
			Wc 1	2,70	1
Wc 2	-	-			
1941-1950	VII	Fümyar	-	-	
		Vestiyer	-	-	
		Hizmetçi Odası	5,35	2	
		Ofis	-	-	
		Kiler	-	-	
		Yüklük	-	-	
		Giyinme Odası	-	-	
		Ütü Odası	-	-	
1931-1940	VIII	Çamaşır Odası	6,53	3	
		Balkon	35,36	14	
		Teras	-	-	
		Veranda	-	-	
TOPLAM			251,52	100	NORMAL KAT PLANI

3. BULGULAR VE İRDELEME

Çalışma alanı kapsamında incelenen 57 apartman konutuyla ilgili olarak, apartman tipi konutların buldukları yere, kullanım tiplerine ve apartman tipi konutlarda kullanılan mekanlara ait bulgular elde edilmiş, elde edilen bulgular bu başlıklar altında irdelenmiştir.

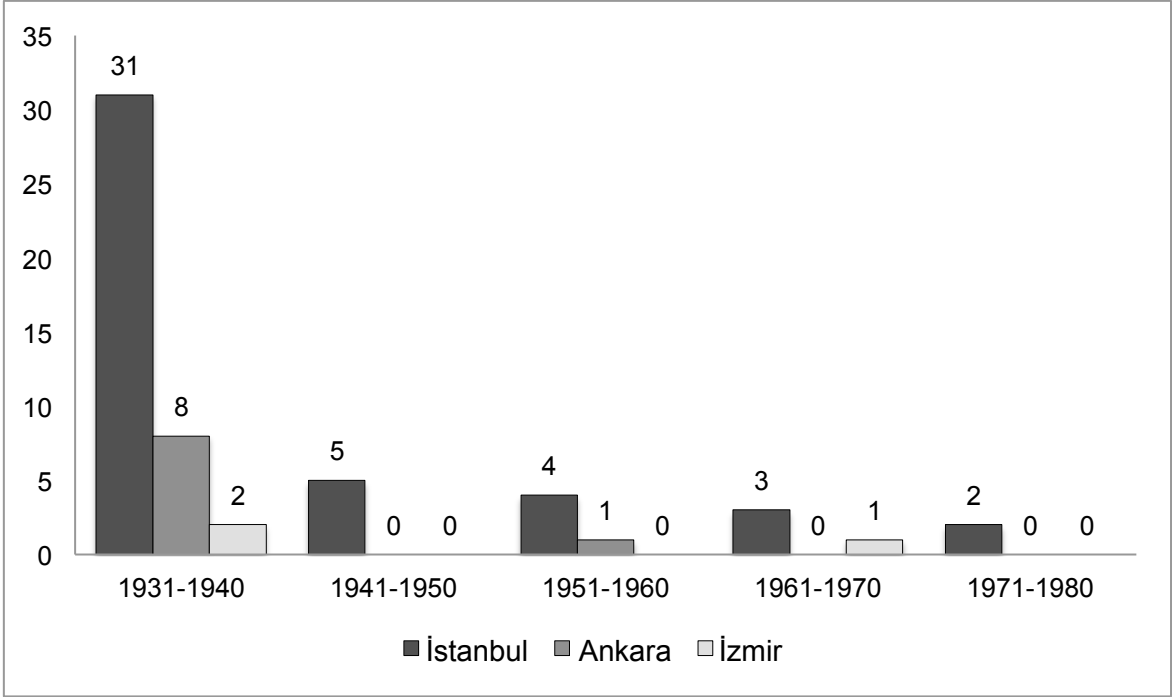
3.1. Buldukları Yere Ait Bulgular ve İrdeleme

Yapılan çalışma kapsamında 57 adet apartman konutu incelenmiş ve bu apartman konutlarının çoğunlukla İstanbul şehrinde inşa edildiği görülmüştür. İstanbul dışında, apartman konutlarının bulunduğu iller olarak Ankara ve İzmir şehirleriyle karşılaşılmaktadır (Bkz. Şekil 10).

Şekil 10. Örneklem grubu apartmanlarının buldukları illere göre sayısal dağılımı

İstanbul'da 1931-1976 yılları arasında geniş bir zaman dilimine yayılarak inşa edilen apartman konutlarının, Ankara'da 1933-1953, İzmir'de 1933-1961 yılları arasında yapıldıkları gözlemlenmektedir (Bkz. Şekil 11).

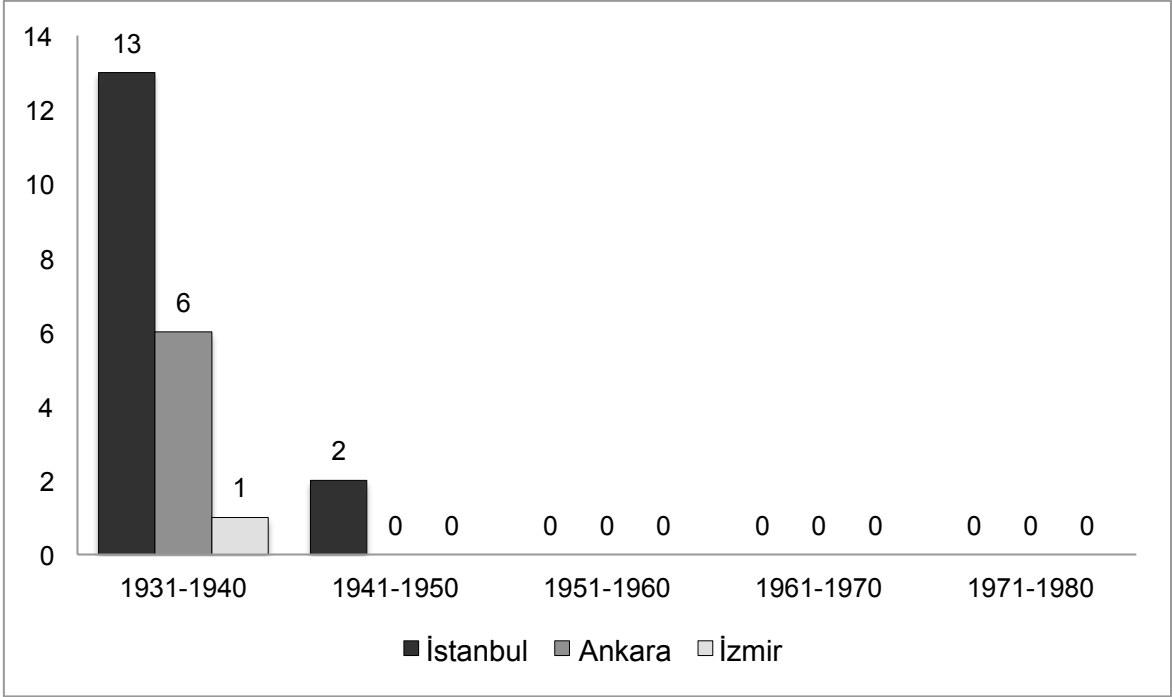

Şekil 11. Örnekleme grubu apartmanlarının buldukları illerde yıllara göre dağılımı

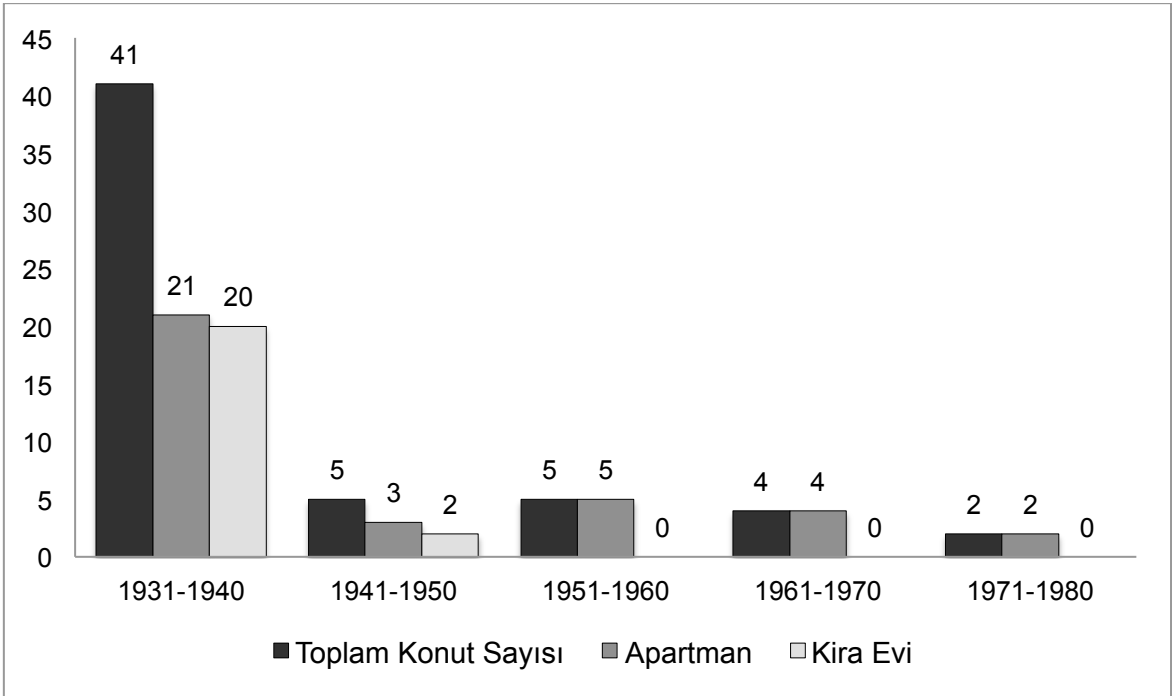
3.2. Kullanım Tiplerine Ait Bulgular ve İrdeleme

Yapılan çalışmada incelenen 57 apartman konutunun 22'sini sahibine gelir kazandırmak amacıyla kiracıya verilen apartman konutları olan kira evleri oluşturmaktadır. Kira evlerinin illere göre dağılımına bakıldığında; İstanbul'da 15, Ankara'da 6 ve İzmir'de ise 1 adet kira evinin bulunduğu görülmektedir (Bkz. Şekil 12). Kira evi olarak kullanılan apartman konutlarıyla dergide ilk defa 1934 yılında Kadıköy/İstanbul'da karşılaşılmış (Yapı 22); apartman konutlarında kira evi kullanımı son olarak 1941 yılında yine Kadıköy/İstanbul'da gözlemlenmiştir (Yapı 42).

Kira evlerinin yıllara göre dağılımına bakıldığında, 1931-1940 yılları arasında 41 apartman konutunun 20'sinin kira evi olduğu tespit edilmiştir. 1941-1950 yılları arasındaki 5 konuttan 2'si kira eviyken; 1941 yılından sonra kira evi olarak inşa edilen apartman konutuna rastlanmamaktadır (Bkz. Şekil 13).

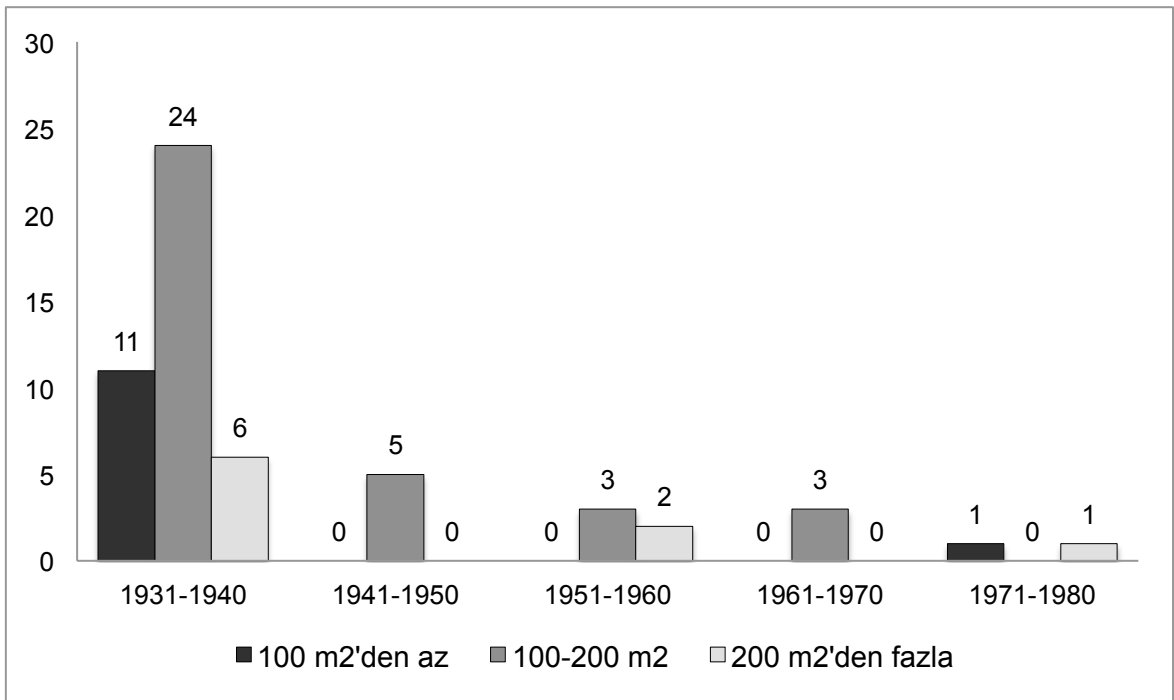
Şekil 12. Örneklem grubunda kira evi kullanımının illere göre sayısal dağılımı

Şekil 13. Örneklem grubu apartmanlarının kullanım türü ve yapım yıllarına göre sayısal dağılımı

3.3. Mekanlara Ait Bulgular ve İrdeleme

Yapılan çalışmada, apartman konutlarında kullanılan mekanların toplam büyüklüklerine bakıldığında; 100 m² ve daha az eylem alanına sahip konut sayısının 11, 100-200 m² arası eylem alanına sahip konut sayısının 36, 200 m² ve daha fazla eylem alanına sahip konut sayısının ise 10 olduğu gözlemlenmiştir. Bu konutlardan, 100 m² ve daha az eylem alanına sahip apartman konutlarının 1932-1939 yılları arasında yapıldığı tespit edilmiştir (Bkz. Şekil 14).

Şekil 14. Örneklem grubu apartmanlarının konut büyüklüklerinin yıllara göre dağılımı

Çalışmada incelenen apartman konutları, 2.1.3. *Çalışma Kapsamında İncelenen Mekanlar* bölümünde belirtildiği şekliyle sekiz mekan grubu üzerinden irdelenmiştir. Örneklem grubunda tespit edilen mekan gruplarının ve bu mekan gruplarına ait alt mekanların sayısal verileri Tablo 63, Tablo 64 ve Tablo 65'te verilmiştir. Belirtilen bu tablolar doğrultusunda elde edilen bulgular aşağıdaki gibidir:

- I. Sirkülasyon Alanları: İncelenen apartman konutlarındaki sirkülasyon alanları, tüm eylem alanlarının % 8'i (Yapı 49) ile % 31'i (Yapı 33) arasında bir alan kapladığı tespit edilmiştir. Bu değişimin, 1931-1940 yılları arasındaki konutlarda % 10-31,

1941-1950 yılları arasındaki konutlarda % 12-24, 1951-1960 yılları arasındaki konutlarda % 8-18, 1961-1970 yılları arasındaki konutlarda % 9-16 ve 1971-1980 yılları arasındaki konutlarda % 11-14 aralığında yaşandığı gözlemlenmektedir.

İncelenen apartman konutlarında sirkülasyon alanları, *antre* ve *koridor* adlı iki mekandan oluşmaktadır. Sirkülasyon alanları içinde incelenen bu iki mekana ait bulgular aşağıdaki gibidir:

Antre, konutta bulunan tüm eylem alanlarının % 2'si (Yapı 3 ve 30) ile % 24'ü (Yapı 33) arasında bir alan kapladığı tespit edilmiştir. Bu değişimin, 1931-1940 yılları arasındaki konutlarda % 2-24, 1941-1950 yılları arasındaki konutlarda % 7-21, 1951-1960 yılları arasındaki konutlarda % 3-12, 1961-1970 yılları arasındaki konutlarda % 3-12 ve 1971-1980 yılları arasındaki konutlarda % 4-8 aralığında yaşandığı gözlemlenmektedir.

İncelenen konutlar içerisinde, Yapı 12, 16, 29, 33, 34 ve 45'te bulunan antre mekanı, diğer konutlar ile kıyaslandığında daha büyük eylem alanlarına sahip olarak dikkat çekmektedir. Yapı 12'ye bakıldığında antre mekanı, konut planında konuta girdiğimiz ilk mekan olmanın yanında sofa olarak adlandırılmış ve Geleneksel Türk Evi'nde bulunan sofa mekanının işlevi gibi orta bir alandan odalara dağılımı sağlamıştır. Antre mekanı, Yapı 16'da, geniş bir alana yayılarak odalara ulaşımı sağlayan koridorlara geçişi sağlarken; Yapı 29, 33 ve 34'te salon ve koridor bağlantısını sağlayan orta bir mekan görevini de üstlenmiştir. Yapı 45'te bulunan antre mekanı ise, yine sofa adıyla konutta kendine yer edinmiş; fakat Yapı 12'den farklı olarak, odalara ulaşımı sağlayan koridorlara bir geçiş niteliğine sahip bir orta alan olarak kullanılmıştır.

Koridor olarak tanımlanan mekanlara baktığımızda, bu mekanların konutta bulunan tüm eylem alanları içerisinde % 2 (Yapı 12 ve 49) ile % 15 (Yapı 3) arasında bir alan kapladığı görülmektedir. Bu değişimin, 1931-1940 yılları arasındaki konutlarda % 2-15, 1941-1950 yılları arasındaki konutlarda % 3-14, 1951-1960 yılları arasındaki konutlarda % 2-11, 1961-1970 yılları arasındaki konutlarda % 3-8 ve 1971-1980 yılları arasındaki konutlarda % 6-7 aralığında yaşandığı gözlemlenmektedir.

İncelenen apartman konutları içerisinde, Yapı 9'da herhangi bir koridor mekanı oluşumuna rastlanmamıştır. Sözü edilen apartman konutunda, tüm mekanlara antre (sofa) üzerinden erişilebilen bir plan kurgusunun bulunduğu gözlemlenmektedir.

Koridor mekanı hakkında yukarıda bahsedilen bulguların yanında, eylem alanı büyüklüğü olarak % 11 ile % 15 arasında bir eylem alanına sahip koridor mekanları olan Yapı 1, 3, 21, 27, 30, 31, 42, 44 ve 48 dikkat çekmektedir. Bu yapılar incelendiğinde, farklı

koridor biçimlenmelerine sahip oldukları gözlemlenmektedir. Yapı 1, 3, 21, 31, 42, 44 ve 48, “L” şeklinde bir koridor biçimlenmesine sahipken; Yapı 27 ise, “T” şeklinde bir koridor biçimlenmesinin olduğu tespit edilmiştir. Bunların konutlarında içerisinde yer almayan Yapı 30’da ise özel bir koridor biçimlenmesi görülmemektedir.

- II. Yaşama Mekanları: İncelenen apartman konutlarındaki yaşama mekanları, tüm eylem alanlarının % 11’i (Yapı 5) ile % 38’i (Yapı 14) arasında bir alan kapladığı tespit edilmiştir. Bu değişimin, 1931-1940 yılları arasındaki konutlarda % 11-38, 1941-1950 yılları arasındaki konutlarda % 15-27, 1951-1960 yılları arasındaki konutlarda % 13-27, 1961-1970 yılları arasındaki konutlarda % 21-28 ve 1971-1980 yılları arasındaki konutlarda % 28-30 aralığında yaşandığı gözlemlenmektedir.

Yaşama mekanlarına ait bulgular için şunlar söylenilebilir:

İncelenen apartman konutlarında yaşama mekanları, sadece *salon* mekanından oluşmaktadır. *Salon* mekanı, tüm apartman konutlarında yer alırken; bu mekanın sayısı en fazla üç olmakta ve bu durum sadece Yapı 6’da görülmektedir. İki adet salon mekanı bulunan yapılar ise, Yapı 4, 10, 11, 13, 14, 16, 17, 23, 35, 37, 38, 41, 47, 53, 54 ve 57 olarak karşımıza çıkmaktadır. Bunun yanında, 1941-1950 yılları arasında birden fazla salon mekanı bulunan apartman konutuna rastlanmamaktadır.

Tek salon mekanına sahip apartman konutlarında, bu mekanın, % 11 (Yapı 5) ile % 28 (Yapı 52 ve 56) aralığında bir eylem alanına sahip olduğu görülmektedir. İki adet salon mekanı bulunan yapılarda bu oran, % 19 (Yapı 16) ile % 38 (Yapı 14) aralığında değişirken; üç adet salon mekanına sahip tek apartman konutu olan Yapı 6’daki salon mekanları ise, tüm konutta bulunan eylem alanlarının % 34’ü kadar bir alana sahip olduğu görülmektedir.

Salon mekanı, apartman konutlarındaki eylem alanı büyüklüğü bakımından en büyük alana sahip mekan olarak karşımıza çıkmaktadır.

- III. Yemek Mekanları: İncelenen apartman konutlarındaki yemek mekanları, tüm eylem alanlarının % 6’sı (Yapı 52) ile % 26’sı (Yapı 39 ve 51) arasında bir alan kapladığı tespit edilmiştir. Bu değişimin, 1931-1940 yılları arasındaki konutlarda % 11-38, 1941-1950 yılları arasındaki konutlarda % 12-20, 1951-1960 yılları arasındaki konutlarda % 15-26, 1961-1970 yılları arasındaki konutlarda % 6-14 aralığında yaşandığı; 1971-1980 yılları arasındaki konutlarda ise % 8 olarak gözlemlenmiştir.

İncelenen apartman konutlarında, yemek mekanlarının büyüklüğünün % 6 olduğu Yapı 52, % 8 olduğu Yapı 56 ve 57 ile % 10 olduğu Yapı 41 sahip oldukları yemek

mekanlarının eylem alanı büyüklüklerinin diğer konutlara göre daha az olması dikkat çekmektedir.

Yapı 52 (İzmir, 1961), 56 (İstanbul, 1976) ve 57 (İstanbul, 1976)'de bulunan yemek mekanlarına bakıldığında, sadece mutfak mekanı ile karşılaşılmış; yemek salonunun bulunmadığı bu apartman konutlarında, yemek salonunun salon içerisinde çözümlendiği tespit edilmiştir.

Yemek mekanları olarak incelenen *yemek salonu* ve *mutfak* mekanlarına ait bulgular için şunlar söylenilebilir:

İncelenen apartman konutlarında yemek mekanları, yemek yeme işlevinin gerçekleştiği *yemek salonu* ve yemek hazırlama işlevinin gerçekleştirildiği *mutfak* mekanlarından oluşmaktadır.

Yemek salonu, konutta bulunan tüm eylem alanlarının % 7'si (Yapı 41) ile % 22'si (Yapı 51) aralığında bir alan kapladığı tespit edilmiştir. Bu değişim, 1931-1940 yılları arasındaki konutlarda % 7-20, 1941-1950 yılları arasındaki konutlarda % 9-15, 1951-1960 yılları arasındaki konutlarda % 11-22, 1961-1970 yılları arasındaki konutlarda % 8-11 aralığında değiştiği gözlemlenmektedir. 1971-1980 yılları arasındaki apartman konutlarında ise, yemek salonuna rastlanmamıştır.

Yemek salonu bulunmayan apartman konutları olarak Yapı 52, 56 ve 57 karşımıza çıkmaktadır. Bu konutlarda, salon mekanının konuttaki tüm eylem alanlarının % 22-28 aralığında bir alana sahip olması neticesinde yemek salonunun salon mekanı içinde, yemek salonu adı altında ayrı bir mekan olgusu yaratılmadan, bir bütün olarak çözümlendiğini görmekteyiz. Yemek salonunun salon mekanı içerisinde çözümlendiği bir mekan kurgusuna ilk olarak, 1961 yılında İzmir'deki bir apartman konutunda rastlamaktayız (Yapı 52).

Yemek salonunun konuttaki en büyük mekan olan salondan daha fazla bir alan kapladığı örnek olarak, Yapı 51 dikkat çekmektedir. Yapı 51'in kat planı incelendiğinde, yemek salonunun balkonla doğrudan ilişkili olmasından dolayı bu mekan ile arasında ayrı bir tampon mekan oluşturduğu ve bu mekanın da yemek salonu içerisinde yer aldığı gözlemlenmektedir.

Mutfak mekanı, konutta bulunan tüm eylem alanlarının % 3'ü (Yapı 26, 36, 41 ve 44) ile % 9'u (Yapı 3 ve 33) arasında bir alan kapladığı tespit edilmiştir. Bu değişimin, 1931-1940 yılları arasındaki konutlarda % 3-9, 1941-1950 yılları arasındaki konutlarda % 3-5, 1951-1960 yılları arasındaki konutlarda % 4-7, 1961-1970 yılları arasındaki

konutlarda % 4-6 aralığında yaşandığı; 1971-1980 yılları arasındaki konutlarda % 8 olduğu gözlemlenmektedir.

- IV. Dinlenme Mekanları: İncelenen apartman konutlarındaki dinlenme mekanları, tüm eylem alanlarının % 14'ü (Yapı 2) ile % 38'i (Yapı 40) arasında bir alan kapladığı tespit edilmiştir. Bu değişimin, 1931-1940 yılları arasındaki konutlarda % 14-38, 1941-1950 yılları arasındaki konutlarda % 21-33, 1951-1960 yılları arasındaki konutlarda % 22-30, 1961-1970 yılları arasındaki konutlarda % 22-30 ve 1971-1980 yılları arasındaki konutlarda % 25-35 aralığında yaşandığı gözlemlenmektedir.

İncelenen apartman konutlarında bulunan dinlenme mekanlarının sahip oldukları eylem alanı büyüklüklerinin % 14 olduğu Yapı 12 ile % 15 olduğu Yapı 33, dinlenme mekanlarının büyüklüklerinin diğer konutlara göre az olması sebebiyle dikkat çekmektedir. Bu konutlar incelendiğinde tek yatak odasına sahip oldukları görülmektedir.

Dinlenme mekanları olarak incelenen *yatak odası* mekanlarına ait bulgular için şunlar söylenilebilir:

Dinlenme mekanları içerisinde yatak odalarına bakıldığında, çalışma kapsamında incelenen ilk apartman konutu olan Yapı 1 içerisinde; ebeveyn, misafir ve çocuk yatak odası olarak özelleştiği görülmektedir.

Çalışmada incelenen apartman konutlarında yatak odası mekanlarının sayısı, bir ile beş arasında değişmektedir. Bir yatak odasına sahip apartman konutları olarak, Yapı 12, 23 ve 33 karşımıza çıkarken; dört yatak odasına sahip olan Yapı 37, 44 ve 53'ün yanında beş yatak odalı tek apartman konutu olarak Yapı 27 ile karşılaşılmaktadır.

- V. Çalışma Mekanları: İncelenen apartman konutlarındaki çalışma mekanları, tüm eylem alanlarının % 2'si (Yapı 53) ile % 12'si (Yapı 54) arasında bir alan kapladığı tespit edilmiştir. Bu değişimin, 1931-1940 yılları arasındaki konutlarda % 4-9, 1941-1950 yılları arasındaki konutlarda % 5, 1951-1960 yılları arasındaki konutlarda % 6, 1961-1970 yılları arasındaki konutlarda % 2-12 aralığında yaşandığı gözlemlenmektedir. 1971-1980 yılları arasındaki konutlarda ise, çalışma mekanına rastlanmamaktadır.

Çalışma mekanları olarak incelenen *büro* mekanlarına ait bulgular için şunlar söylenilebilir:

İncelenen apartman konutlarında *büro* mekanından oluşan çalışma mekanları; çalışmada incelenen 57 apartman konutunun yalnızca 13 tanesinde bulunmaktadır (Bkz. Yapı 2, 8, 12, 17, 26, 27, 32, 36, 40, 46, 47, 53 ve 54).

Büro mekanı, 1931-1940 yılları arasında incelenen 41 apartman konutunun 9'unda; 1941-1950 yılları arasında incelenen 5 apartman konutunun 1'inde; 1951-1960 yılları arasında incelenen 5 apartman konutunun 1'inde; 1961-1970 yılları arasında incelenen 4 apartman konutunun 2'sinde yer almaktayken; 1971-1980 yılları arasında incelenen 2 apartman konutunda ise bulunmamaktadır. Büro mekanın bulunduğu apartman konutlarının kullanım tiplerine baktığımızda ise; hem apartman hem de kira evi kullanımı içerisinde bu mekanın karşımıza çıktığı görülmektedir.

Büro mekanı hakkında elde edilen bulgulara bakıldığında, bu mekan ile ilgili herhangi bir kesin yargıda bulunulamamaktadır. Yalnızca büro mekanının, 100 m² ve üzeri eylem alanlarına sahip apartman konutlarında kullanıldıklarını söylenebilir.

- VI. Temizlenme Mekanları: İncelenen apartman konutlarındaki temizlenme mekanları, tüm eylem alanlarının % 4'ü (Yapı 2) ile % 13'ü (Yapı 7) arasında bir alan kapladığı tespit edilmiştir. Bu değişimin, 1931-1940 yılları arasındaki konutlarda % 4-13, 1941-1950 yılları arasındaki konutlarda % 7-5, 1951-1960 yılları arasındaki konutlarda % 4-9, 1961-1970 yılları arasındaki konutlarda % 5-7 aralığında yaşandığı; 1971-1980 yılları arasındaki konutlarda % 7 olduğu gözlemlenmektedir.

İncelenen apartman konutlarında, temizlenme mekanlarının büyüklüğünün % 13 olduğu Yapı 7, temizlenme mekanlarının sahip olduğu eylem alanı büyüklüğünün diğer konutlara göre fazla olması sebebiyle dikkat çekmektedir.

Temizlenme mekanları içinde incelenen *banyo* ve *WC* mekanlarına ait bulgular aşağıdaki gibidir:

Banyo mekanını ele aldığımızda, genellikle konutlarda tek banyo kullanımına rastlarken; 4 apartman konutunda da iki ayrı banyo mekanı kullanımı gözlemlenmekteyiz (Yapı 31, 50, 53 ve 54). Yapı 31'de bulunan banyo mekanlarından ikincil bir banyo kullanımı sadece duş işlevine hizmet etmek için yaratılan bir mekan örgütlenmesi olarak karşımıza çıkarken; genel olarak kullanılan birincil banyo mekanı, dinlenme mekanları ve hizmetçi odasına yakın bir konumda yer alarak bu mekanlara hizmet vermektedir. Yapı 50'de bulunan birincil banyo mekanı, yine dinlenme mekanlarına hizmet ederken; ikincil bir banyo mekanı oluşumuna ise bu kez ebeveyn yatak odası içerisinde rastlamaktayız. Aynı mekan örgütlenmesine, ilerleyen yıllardaki apartman konutları olan 1962 yılında yapılmış Yapı 53 ve 1966 yılında yapılmış olan Yapı 54'te de gözlemlenmektedir.

Banyo mekanlarında yaşanan büyüklük değişimlerini ele aldığımızda; banyo mekanının konutta kullanılan tüm eylem alanları içerisinde % 3 ile % 11 arasında bir alan kapladığını görmekteyiz. Bu bulgu içerisinde, Yapı 7'ye ait banyo mekanının konutta sahip olduğu eylem alanı büyüklüğünün % 11 olması dikkat çekmektedir.

Temizlenme mekanları içerisinde *WC* mekanına baktığımızda, konutta kullanılan eylem alanı büyüklüğü olarak % 1 ile % 3 (Yapı 9 ve 33) arasında bir alana sahip olduğu gözlemlenmektedir.

Çalışmada incelenen apartman konutlarından, Yapı 30 ve 54'te *WC* mekanının bulunmadığı dikkat çekmektedir. Bu iki apartman konutuna bakıldığında, tuvalet gereksiniminin banyo mekanı içerisinde çözüldüğü saptanmıştır.

WC mekanı hakkındaki bu bulguların yanında, 5 apartman konutunda iki ayrı *wc* mekanı kullanımıyla karşılaşmaktayız (Bkz. Yapı 17, 26, 27, 37 ve 44). Yapı 17'de bulunan *WC* mekanlarının biri dinlenme mekanlarına hizmet ederken; bir diğeri ise mutfak ve hizmetçi odalarının bulunduğu koridorda yer alarak bu mekanlara hizmet etmektedir. Yapı 26'da bulunan *WC* mekanlarından, biri yine dinlenme mekanlarına ve hizmetçi odasına hizmet etmekteyken; diğer *WC* mekanı, antre ile ulaşılabilir bir konumda bulunarak salona hizmet edecek şekilde konumlandırılmıştır. Yapı 27 ve 37'de iki adet *WC* mekanı bulunmasını, bu mekanların birinin yaşama mekanlarına bir diğerin ise dinlenme mekanlarına yakın olarak konumlandırılmalarıyla açıklayabiliriz. Bu durum, Yapı 44'te biraz daha farklı olmakla birlikte, birbirleriyle karşılıklı olarak konumlanan iki *wc* mekanının kullanım tercihi bakımından alaturka ve alafranga olarak birbirinden farklılaşmasıyla izah edilebilmektedir.

İncelenen apartman konutlarına bakıldığında, banyo mekanlarının kullanıcıların *wc* ihtiyacını da karşılayabildiği çözümler olduğu görülmüştür.

- VII. Hizmet Mekanları: İncelenen apartman konutlarındaki hizmet mekanları, tüm eylem alanlarının % 2'si (Yapı 14) ile % 15'i (Yapı 24) arasında bir alan kapladığı tespit edilmiştir. Bu değişimin, 1931-1940 yılları arasındaki konutlarda % 2-15, 1941-1950 yılları arasındaki konutlarda % 4-10, 1951-1960 yılları arasındaki konutlarda % 3-11, 1961-1970 yılları arasındaki konutlarda % 2-5 aralığında yaşandığı; 1971-1980 yılları arasındaki konutlarda % 5 olduğu gözlemlenmektedir.

İncelenen apartman konutlarında, hizmet mekanlarının büyüklüğünün % 15 olduğu Yapı 24 ile %14 olduğu Yapı 7 ve 8, eylem alanlarının büyüklüklerinin diğer konutlara göre fazla olması sebebiyle; hizmet mekanlarının büyüklüğünün % 2 olduğu Yapı 14, 28

ve 54 ile % 3 olduğu Yapı 5, 38 ve 51, eylem alanlarının büyüklüklerinin diğer konutlara göre az olması sebebiyle dikkat çekmektedir.

Hizmet mekanları içinde incelenen *fümuar (sigara salonu)*, *vestiyer*, *hizmetçi odası*, *ofis*, *kiler*, *yüklük*, *giyinme odası*, *ütü odası* ve *çamaşır odası* mekanlarına ait bulgular aşağıdaki gibidir:

İnsanların sigara içme ihtiyacını karşılamaları için konutlarda oluşturulan, salon ile doğrudan ilişkili ayrı bir oda olarak bulunan *fümuar* mekanı, yapılan çalışmada incelenen apartman konutları içerisinde sadece 4 apartman konutunda bulunmaktadır (Yapı 7, 8, 18 ve 24).

Fümuar mekanı, apartman konutlarında kullanılan tüm eylem alanları içerisinde % 6-11 arasında değişen bir eylem alanına sahip olan ve ilk olarak Yapı 7 ve 8 ile birlikte 1932 yılında İstanbul'da yapılan apartman konutlarında; son olarak da, 1935 yılında İstanbul'da inşa edilen ve kira evi olarak kullanılan bir apartman konutu olan Dr. Ziya Kira Evi'nde görülmektedir.

Vestiyer mekanı, bulunduğu apartman konutları içerisinde antreden ulaşılabilen ayrı bir mekan olarak çözümlenmektedir. Bu konutlarda kullanılan eylem alanlarının % 1-2 arasında bir büyüklüğe sahip olan vestiyer mekanı, incelenen apartman konutları içerisinde 6 apartman konutunda bulunmaktadır (Yapı 17, 26, 37, 44, 50 ve 53).

Yapılan çalışmada, vestiyer mekanına sahip ilk apartman konutuna Yapı 17 ile 1933 yılında İstanbul'da yapılan Ceylan Apartmanı'dır. Vestiyer mekanına sahip en son görülen apartman konutuna ise; Yapı 53 ile 1962 yılında İstanbul'da inşa edilen bir apartman konutudur.

Vestiyer işlevinin bir mekan olarak çözümlendiği apartman konutlarının 150 m²'den fazla eylem alanına sahip olduğu gözlemlenmektedir.

Hizmetçi odası, çalışmada incelenen apartman konutlarında bulunan tüm eylem alanlarının % 2-7 aralığında bir eylem alanına sahip olduğu gözlemlenmektedir. Bu değişim, 1931-1940 yılları arasındaki konutlarda % 2-7, 1941-1950 yılları arasındaki konutlarda % 3-4, 1951-1960 yılları arasındaki konutlarda % 2-4, 1961-1970 yılları arasındaki konutlarda % 2-5, 1971-1980 yılları arasındaki konutlarda % 2 olarak değiştiiği gözlemlenmektedir.

Hizmetçi odası, çalışmada incelenen 57 apartman konutunun 26'sında bulunmamaktadır. Bu durumun, ne apartman konutunun sahip olduğu eylem alanlarının m² değerisiyle, ne apartman konutunun yapıldığı yıl ile, ne de apartman konutlarının kira evi ya

da apartman olarak kullanılmalarıyla ilişkili olmadığı saptanmıştır. Bunun yanında, iki adet hizmetçi odasına sahip tek apartman konutu olarak Yapı 17 ile karşılaşılmaktadır. Yapı 17'nin sahip olduğu toplam eylem alanı büyüklüğünün 255 m² olması, bu durumun konut büyüklüğünün fazla olmasıyla izah edilebildiğini göstermektedir.

Mutfak ile doğrudan ilişki olan *ofis* mekanı, konutta bulunan tüm eylem alanlarının % 1'i ile % 5'i (Yapı 52) aralığında bir alan kapladığı tespit edilmiştir. Bu değişim, 1931-1940 yılları arasındaki konutlarda % 1-4, 1941-1950 yılları arasındaki konutlarda % 2, 1951-1960 yılları arasındaki konutlarda % 1-4, 1961-1970 yılları arasındaki konutlarda % 1-5 olarak değişirken; 1971-1980 yılları arasındaki konutlarda ofis mekanı bulunmamaktadır.

Kiler mekanı, çalışmada incelenen apartman konutları içerisinde 11 tanesinde bulunmaktadır. Bu mekanın, apartman konutlarında kullanılan tüm eylem alanları içerisinde % 1 ile % 4 arasında bir alana sahip olduğu gözlemlenmektedir.

Yapı 44 ve 46'da bulunan kiler mekanları, % 4 ile sahip oldukları eylem alanı büyüklüğü bakımından dikkat çekmektedir. Bu konutlardaki kiler mekanları incelendiğinde, bu mekanların mutfak ve WC ile olan yakın konumları sebebiyle istenildiği takdirde hizmetçi odasına dönüştürülebilecek nitelikte eylem alanları oldukları gözlemlenmektedir. Dolayısıyla, bu iki apartman konutunda yatılı olmayan bir hizmetçi olgusundan bahsetmek mümkündür.

Yüklük mekanına, incelenen apartman konutları içerisinde 7 tanesinde rastlanmaktadır. Bu mekanın, sahip olduğu eylem alanı büyüklüğü olarak % 1-3 aralığında bir eylem alanı kapladığı gözlemlenmektedir. İlk olarak Yapı 2 ile 1931 yılında İstanbul'da inşa edilen bir apartman konutunda karşılaşılan yüklük mekanı, son olarak Yapı 48 ile 1957 yılında, yine İstanbul'da yapılan bir apartman konutunda görülmektedir.

Giyinme odası, incelenen apartman konutları içerisinde sadece 1932 yılında İstanbul'da inşa edilen Yapı 8'de bulunmaktadır. Bu mekan, apartman konutunda kullanılan tüm eylem alanı içerisinde % 5 büyüklüğünde bir alana sahiptir.

Ütü odası, çalışmada incelenen iki apartman konutu olan Yapı 27 (İstanbul, 1936) ve Yapı 50'de (İstanbul, 1959) görülmektedir. Bu mekan, bulunduğu apartman konutlarında kullanılan tüm eylem alanları içerisinde % 3 büyüklüğünde bir alan kaplamaktadır.

Çamaşır odası, yalnızca çalışmada incelenen son apartman konutu olan Yapı 57'de (İstanbul, 1976) % 3'lük bir eylem alanına sahip olarak gözlenmektedir.

- VIII. Açık-Yarı Açık Mekanlar: İncelenen apartman konutlarındaki açık-yarı açık mekanlar, tüm eylem alanlarının % 1'i (Yapı 23) ile % 21'i (Yapı 32) arasında bir alan kapladığı tespit edilmiştir. Bu değişimin, 1931-1940 yılları arasındaki konutlarda % 1-21, 1941-1950 yılları arasındaki konutlarda % 3-11, 1951-1960 yılları arasındaki konutlarda % 6-10, 1961-1970 yılları arasındaki konutlarda % 4-16 ve 1971-1980 yılları arasındaki konutlarda % 8-14 aralığında yaşandığı gözlemlenmektedir.

İncelenen apartman konutlarında, açık-yarı açık mekanların büyüklüğünün % 21 olduğu Yapı 32 ile % 16 olduğu Yapı 41 ve 55, eylem alanlarının büyüklüklerinin diğer konutlara göre fazla olması sebebiyle dikkat çekmektedir. Bunun yanında, bazı apartman konutlarında (Yapı 2, 3, 10, 40 ve 44) açık-yarı açık mekanların bulunmadıkları görülmektedir.

Açık-yarı açık mekanlar olarak incelenen *balkon*, *teras* ve *veranda* mekanlarına ait bulgular için şunlar söylenilebilir:

Açık-yarı açık mekanlarda, balkondan farklılaşan mekanlar olarak *teras*, Yapı 5(1932); *veranda*, Yapı 13(1933) ile birlikte apartman konutlarında görülmeye başlanmıştır.

Balkon mekanı, tüm apartman konutlarında yer almamış; eylem alanı olarak % 1 ile % 14 arasında bir büyüklüğe sahip olarak apartman konutlarında karşılaşılmıştır.

Teras mekanı, incelenen apartman konutlarından 21'inde bulunmakta ve eylem alanı olarak % 2 ile % 16 arasında değişen bir büyüklüğe olduğu gözlenmiştir.

Veranda mekanı ise, incelenen apartman konutları içerisinde iki apartman konutunda tespit edilmiştir. Bu mekan, sahip olduğu eylem alanı bakımından % 3 (Yapı 47) ve % 7 (Yapı 13) büyüklüklerinde görülmektedir.

Tablo 63. Örneklem grubunda tespit edilen mekan gruplarının büyüklükleri ve yüzdeleri

Yapının Yapım Yılı	Yapı No	EYLEM ALANLARI																	
		I		II		III		IV		V		VI		VII		VIII		Toplam	
		Sirkülasyon Alanları		Yaşama Mekanları		Yemek Mekanları		Dinlenme Mekanları		Çalışma Mekanları		Temizlenme Mekanları		Hizmet Mekanları		Açık - Yarı Açık Mekanlar			
		M ²	%	M ²	%	M ²	%	M ²	%	M ²	%	M ²	%	M ²	%	M ²	%	M ²	%
1931-1940	1	25,21	15	22,84	14	33,11	21	50,72	32	-	-	9,09	5	11,85	8	7,67	5	160,51	100
	2	21,47	18	21,10	18	21,36	18	30,96	26	11,00	9	5,28	4	7,81	7	-	-	118,98	100
	3	13,13	17	13,78	18	17,96	23	21,18	27	-	-	4,34	6	7,14	9	-	-	77,53	100
	4	11,59	16	23,68	33	14,27	20	15,71	21	-	-	5,04	6	-	-	2,84	4	73,13	100
	5	11,44	10	14,58	11	29,67	22	47,79	37	-	-	7,38	5	4,28	3	16,46	12	131,60	100
	6	19,53	14	31,92	34	30,20	21	30,96	22	-	-	8,30	5	-	-	6,12	4	146,04	100
	7	26,75	16	27,18	17	22,15	14	39,28	24	-	-	21,36	13	22,86	14	2,67	2	162,25	100
	8	20,23	13	22,27	14	27,78	18	48,00	30	6,21	4	7,23	4	20,66	14	5,48	3	157,88	100
	9	10,85	11	19,41	20	20,41	21	31,33	32	-	-	6,87	8	-	-	7,66	8	96,53	100
	10	16,48	11	39,94	28	26,81	18	46,36	33	-	-	8,61	6	5,92	4	-	-	144,12	100
	11	13,88	14	22,15	23	24,48	25	21,24	22	-	-	5,95	6	-	-	9,41	10	97,11	100
	12	25,68	19	23,95	18	28,76	21	19,49	14	12,86	9	8,42	6	5,80	4	11,67	9	136,63	100
	13	41,35	18	41,01	18	34,51	15	62,08	26	-	-	13,31	6	16,43	7	23,17	10	231,86	100
	14	14,10	13	40,88	38	16,06	14	24,22	22	-	-	6,79	6	2,40	2	5,90	5	110,35	100
	15	18,54	13	29,71	20	29,30	20	43,63	28	-	-	7,85	5	12,68	8	8,25	6	149,96	100
	16	45,68	22	38,57	19	34,60	17	58,03	29	-	-	11,43	6	-	-	14,13	7	202,44	100
	17	35,46	14	76,89	27	38,00	15	49,98	20	16,42	7	15,18	7	17,66	7	5,68	3	255,27	100
	18	13,07	10	16,55	13	25,44	21	38,93	31	-	-	7,94	7	14,84	12	7,07	6	123,84	100
	19	11,65	15	15,47	19	16,51	20	24,46	31	-	-	4,60	5	-	-	7,66	10	80,35	100
	20	14,06	16	15,82	18	14,60	16	30,51	35	-	-	5,38	6	-	-	7,62	9	87,99	100
	21	31,35	21	23,56	16	26,29	18	40,06	27	-	-	8,84	6	9,04	7	7,94	5	147,08	100
	22	9,05	13	16,21	23	14,17	21	20,66	30	-	-	5,14	7	-	-	3,93	6	69,16	100
	23	12,71	17	23,27	31	16,52	22	16,46	22	-	-	5,41	7	-	-	0,78	1	75,15	100
	24	17,27	12	26,48	17	29,70	19	40,56	27	-	-	8,33	5	23,29	15	8,04	5	153,67	100
	25	19,15	18	24,65	22	19,58	18	29,75	27	-	-	5,28	5	7,11	7	3,66	3	109,18	100
	26	27,18	15	23,12	13	33,31	18	32,74	19	11,28	6	10,29	6	18,45	10	23,35	13	179,72	100
	27	47,99	16	48,21	17	40,77	14	73,37	25	18,20	7	13,03	5	20,57	8	21,85	8	283,99	100
	28	15,61	13	17,05	15	21,85	19	40,88	34	-	-	8,04	6	2,98	2	13,69	11	120,10	100
	29	18,74	22	12,38	15	16,80	20	21,49	27	-	-	5,80	7	-	-	7,37	9	82,58	100
	30	16,80	16	18,90	18	24,22	24	26,35	26	-	-	6,09	6	5,08	5	4,74	5	102,18	100
	31	20,27	20	15,62	15	20,39	20	29,89	27	-	-	6,71	7	7,22	7	4,19	4	104,29	100
	32	22,04	15	18,22	12	28,79	19	29,91	20	12,63	8	7,14	5	-	-	31,58	21	150,31	100
	33	24,08	31	14,84	19	19,25	25	11,75	15	-	-	5,94	8	-	-	1,63	2	77,49	100
	34	26,92	24	21,36	19	22,90	20	30,30	27	-	-	7,34	6	-	-	4,63	4	113,45	100
	35	12,81	15	27,51	32	15,07	17	19,32	23	-	-	8,13	9	-	-	3,36	4	86,20	100
	36	21,14	15	22,24	16	23,92	16	41,24	29	8,15	6	7,12	5	9,94	7	8,00	6	141,75	100
	37	37,34	16	52,35	23	35,61	16	58,91	26	-	-	12,27	5	13,16	5	17,50	8	227,14	100
	38	20,52	13	37,53	24	24,27	15	55,98	34	-	-	7,52	5	5,93	3	10,09	6	161,84	100
39	15,68	13	19,03	17	29,68	26	38,04	34	-	-	7,27	7	-	-	3,50	3	113,20	100	
40	20,10	14	16,53	12	25,62	18	53,93	38	7,89	6	9,84	8	5,75	4	-	-	139,66	100	
41	35,02	15	53,38	24	22,86	10	50,13	23	-	-	8,97	4	17,75	8	35,60	16	222,71	100	
42	34,39	23	21,97	15	20,76	14	30,30	21	-	-	11,33	7	14,53	9	16,61	11	149,89	100	
43	22,50	13	47,88	27	27,88	15	44,61	25	-	-	10,20	6	7,46	4	18,50	10	179,03	100	
44	37,97	20	38,82	20	23,00	12	65,50	33	-	-	9,45	5	19,71	10	-	-	194,45	100	
45	31,71	24	22,48	17	25,89	19	32,59	24	-	-	7,73	6	-	-	13,62	10	134,02	100	
46	12,86	12	24,20	23	20,86	20	26,64	25	5,85	5	5,94	5	7,10	7	3,40	3	106,85	100	
47	18,32	11	43,50	26	34,14	20	35,64	22	9,69	6	6,72	4	5,20	3	14,24	8	167,45	100	
48	20,60	14	33,72	23	22,56	16	41,70	28	-	-	7,21	5	10,81	8	8,87	6	145,47	100	
49	10,57	8	33,76	27	20,65	17	35,40	29	-	-	5,93	5	4,59	4	12,94	10	123,84	100	
50	22,42	10	39,82	19	32,77	15	61,31	30	-	-	18,37	9	23,81	11	11,82	6	210,32	100	
51	46,01	18	33,31	13	65,94	26	70,70	28	-	-	15,96	6	7,57	3	14,69	6	254,18	100	
52	23,97	15	46,30	28	10,60	6	48,58	30	-	-	8,27	5	7,67	5	18,64	11	164,01	100	
53	30,55	11	73,74	26	36,55	13	72,51	26	6,91	2	18,43	7	18,59	6	26,51	9	283,79	100	
54	18,81	9	47,04	24	30,64	16	54,99	27	23,19	12	11,14	6	3,44	2	7,85	4	196,10	100	
55	19,36	16	25,30	21	17,82	14	27,23	22	-	-	6,98	6	5,90	5	19,76	16	122,35	100	
56	12,97	14	26,72	28	7,40	8	33,25	35	-	-	6,86	7	-	-	7,22	8	94,42	100	
57	25,82	11	79,64	30	19,76	8	62,48	25	-	-	16,59	7	11,88	5	35,36	14	251,52	100	

Tablo 64. Örneklem grubunda tespit edilen mekanların büyüklükleri: I-II-III-IV

Yapının Yapım Yılı	Yapı No	EYLEM ALANLARI											
		I		II			III		IV				
		Sirkülasyon Alanları		Yaşama Mekanları			Yemek Mekanları		Dinlenme Mekanları				
		% Antre	% Koridor	% Salon 1	% Salon 2	% Salon 3	% Yemek Salonu	% Mutfak	% Oda 1	% Oda 2	% Oda 3	% Oda 4	% Oda 5
1931-1940	1	3	12	14	-	-	14	7	12	8	12	-	-
	2	10	8	18	-	-	13	5	12	9	5	-	-
	3	2	15	18	-	-	14	9	13	14	-	-	-
	4	11	5	18	15	-	13	7	10	11	-	-	-
	5	6	4	11	-	-	18	4	16	12	9	-	-
	6	8	6	14	10	10	16	5	8	11	3	-	-
	7	11	5	17	-	-	10	4	14	10	-	-	-
	8	4	9	14	-	-	14	4	11	12	7	-	-
	9	11	-	20	-	-	17	4	18	14	-	-	-
	10	7	4	18	10	-	12	6	16	10	7	-	-
	11	8	6	17	6	-	20	5	12	10	-	-	-
	12	17	2	18	-	-	16	5	14	-	-	-	-
	13	9	9	12	6	-	11	4	14	12	-	-	-
	14	6	7	23	15	-	10	4	14	8	-	-	-
	15	5	4	20	-	-	14	6	10	8	10	-	-
	16	14	8	12	7	-	11	6	12	11	6	-	-
	17	9	5	21	6	-	11	4	13	7	-	-	-
	18	6	4	13	-	-	16	5	16	15	-	-	-
	19	12	3	19	-	-	14	6	17	14	-	-	-
	20	9	7	18	-	-	11	5	16	10	9	-	-
	21	10	11	16	-	-	12	6	17	10	-	-	-
	22	5	8	23	-	-	14	7	16	14	-	-	-
	23	8	9	18	13	-	16	6	22	-	-	-	-
	24	6	6	17	-	-	15	4	14	13	-	-	-
	25	10	8	22	-	-	12	6	16	11	-	-	-
	26	8	7	13	-	-	15	3	11	8	-	-	-
	27	3	13	17	-	-	10	4	8	5	4	5	3
	28	9	4	15	-	-	14	5	13	13	8	-	-
	29	15	7	15	-	-	13	7	13	14	-	-	-
	30	2	14	18	-	-	16	8	15	11	-	-	-
	31	8	12	15	-	-	13	7	17	12	-	-	-
	32	11	4	12	-	-	14	5	10	10	-	-	-
	33	24	7	19	-	-	16	9	15	-	-	-	-
	34	15	9	19	-	-	14	6	13	14	-	-	-
35	9	6	16	16	-	12	5	12	11	-	-	-	
36	8	7	16	-	-	13	3	13	10	6	-	-	
37	7	9	13	10	-	12	4	10	4	8	4	-	
38	4	9	16	8	-	11	4	14	12	8	-	-	
39	10	3	17	-	-	19	7	17	17	-	-	-	
40	6	8	12	-	-	13	5	15	9	14	-	-	
41	6	9	15	9	-	7	3	10	7	6	-	-	
42	9	14	15	-	-	9	5	12	9	-	-	-	
43	7	6	27	-	-	10	5	9	9	7	-	-	
44	7	13	20	-	-	9	3	10	6	6	11	-	
45	21	3	17	-	-	14	5	12	12	-	-	-	
46	9	3	23	-	-	15	5	14	11	-	-	-	
47	5	6	14	12	-	13	7	11	11	-	-	-	
48	3	11	23	-	-	11	5	11	10	7	-	-	
49	6	2	27	-	-	12	5	18	11	-	-	-	
50	7	3	19	-	-	11	4	12	9	9	-	-	
51	12	6	13	-	-	22	4	11	7	10	-	-	
52	12	3	28	-	-	-	6	12	10	8	-	-	
53	5	6	19	7	-	9	4	9	7	5	5	-	
54	3	6	16	8	-	11	5	11	5	11	-	-	
55	8	8	21	-	-	8	6	13	9	-	-	-	
56	8	6	28	-	-	-	8	16	8	11	-	-	
57	4	7	22	8	-	-	8	11	8	6	-	-	

Tablo 65. Örneklem grubunda tespit edilen mekanların büyüklükleri: V-VI-VII-VIII

Yapının Yapım Yılı	Yapı No	EYLEM ALANLARI															
		V	VI				VII							VIII			
		Ç. M.	Temizlenme Mekanları				Hizmet Mekanları							Açık-Yarı Açık Mekanlar			
%Büro	%Banyo 1	%Banyo 2	%Wc 1	%Wc 2	%Fümar	%Vestiyer	%Hizmetçi Odası	%Ofis	%Kiler	%Yakıtlık	%Giyinme odası	%Ütü odası	%Çamaşır odası	%Balkon	%Teras	%Veranda	
1931-1940	1	-	4	-	1	-	-	5	3	-	-	-	-	-	5	-	-
2	9	3	-	1	-	-	-	5	-	1	1	-	-	-	-	-	-
3	-	4	-	2	-	-	-	7	-	2	-	-	-	-	-	-	-
4	-	4	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	-	-
5	-	4	-	1	-	-	-	-	3	-	-	-	-	-	4	8	-
6	-	4	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	-	-
7	-	11	-	2	-	11	-	3	-	-	-	-	-	-	2	-	-
8	4	3	-	1	-	6	-	-	2	1	-	5	-	-	3	-	-
9	-	5	-	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8	-	-
10	-	5	-	1	-	-	-	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11	-	4	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	10	-
12	9	5	-	1	-	-	-	4	-	-	-	-	-	-	9	-	-
13	-	4	-	2	-	-	-	3	4	-	-	-	-	-	3	-	7
14	-	4	-	2	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	5	-	-
15	-	3	-	2	-	-	-	5	3	-	-	-	-	-	6	-	-
16	-	5	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	-	-
17	7	5	-	1	1	-	1	5	1	-	-	-	-	-	3	-	-
18	-	5	-	2	-	7	-	5	-	-	-	-	-	-	1	5	-
19	-	4	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	10	-
20	-	4	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	9	-
21	-	5	-	1	-	-	-	4	3	-	-	-	-	-	1	4	-
22	-	5	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	-	-
23	-	5	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-
24	-	3	-	2	-	7	-	7	-	1	-	-	-	-	-	5	-
25	-	4	-	1	-	-	-	7	-	-	-	-	-	-	1	2	-
26	6	4	-	1	1	-	2	6	2	-	-	-	-	-	-	13	-
27	7	3	-	1	1	-	-	2	2	-	1	-	3	-	8	-	-
28	-	4	-	2	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	11	-
29	-	6	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	9	-	-
30	-	6	-	-	-	-	-	-	-	2	3	-	-	-	1	4	-
31	-	4	1	2	-	-	-	4	3	-	-	-	-	-	1	3	-
32	8	3	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	16	-
33	-	5	-	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	-
34	-	4	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	-	-
35	-	7	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	-	-
36	6	4	-	1	-	-	-	5	2	-	-	-	-	-	6	-	-
37	-	3	-	1	1	-	1	2	3	-	-	-	-	-	3	5	-
38	-	4	-	1	-	-	-	2	1	-	-	-	-	-	-	6	-
39	-	5	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	-	-
40	6	6	-	2	-	-	-	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-
41	-	3	-	1	-	-	-	5	1	2	-	-	-	-	10	6	-
42	-	5	-	2	-	-	-	4	2	-	3	-	-	-	11	-	-
43	-	5	-	1	-	-	-	-	2	1	1	-	-	-	10	-	-
44	-	3	-	1	1	-	2	-	2	4	2	-	-	-	-	-	-
45	-	4	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	10	-	-
46	5	4	-	1	-	-	-	3	-	4	-	-	-	-	3	-	-
47	6	3	-	1	-	-	-	-	3	-	-	-	-	-	1	4	3
48	-	4	-	1	-	-	-	3	2	-	3	-	-	-	6	-	-
49	-	4	-	1	-	-	-	4	-	-	-	-	-	-	2	8	-
50	-	4	4	1	-	-	2	2	4	-	-	-	3	-	-	6	-
51	-	4	-	2	-	-	-	2	1	-	-	-	-	-	6	-	-
52	-	4	-	1	-	-	-	-	5	-	-	-	-	-	11	-	-
53	2	3	3	1	-	-	1	3	1	1	-	-	-	-	-	9	-
54	12	3	3	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	4	-	-
55	-	5	-	1	-	-	-	5	-	-	-	-	-	-	-	16	-
56	-	6	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8	-	-
57	-	6	-	1	-	-	-	2	-	-	-	-	3	-	14	-	-

Ç.M. : Çalışma Mekanı

4. SONUÇLAR

İncelenen apartman konutlarının, büyük bir çoğunluğunun İstanbul'da inşa edilmiş olması; Cumhuriyet'in ilanı sonrası yeni Türkiye'nin başkenti olan Ankara'da imar hareketlerinin yoğun olarak yaşanmasına karşın apartman tipi konut yapılaşmasının İstanbul'da daha aktif olduğunu gözler önüne sermektedir.

1931-1941 yılları arasındaki dönemde inşa edilen apartman tipi konutların yarısını oluşturan kira evlerinin, bu dönem içerisinde belirgin bir şekilde kullanıldığı gözlemlenmiştir. Son olarak, 1941 yılında yine İstanbul'da karşılaşılan apartman konutlarındaki bu kullanım şekliyle bundan sonraki yıllar içerisinde karşılaşılmamıştır. Bunun bir sonucu olarak, kira evi olgusunun 1950'li yıllar ve sonrasında yok olduğu söylenemez. Sadece sınırlı sayıda olan apartman konutlarının dergide yayınlanma olasılığı daha yüksekken, seçenek fazlalaştığı için kira evi konutları derginin yayın politikası olarak yayınlanmamış olabilir. Bir diğer gerekçe de, kira evlerinin niteliklerinin diğer apartman konutlarına göre düşük olması olabilir.

Yapılan çalışmalar ve bulgular bölümünde apartman konutlarının girişleri çevresel verilerin eksikliği nedeniyle irdelenmemiştir. Ancak, kimlik tablolarına bakıldığında çoğu dairenin ana girişinin dışında ikinci bir girişin daha bulunduğu görülmektedir. Bu ikincil daire girişi, ya direkt olarak mutfak ve ofis mekanlarına ya da hizmet, yemek, temizlenme ve dinlenme mekanlarına ya da odalara ulaşım sağlayan koridor mekanlarına açılmaktadır. Apartman konutlarının çoğunda karşılaşılan bu durum, konut kullanıcılarının başta mutfak mekanı olmak üzere dinlenme, hizmet ve temizlenme mekanlarına hızlı erişim sağlaması, konuta girişin ve çıkışın gizlilik içerisinde yapılması olarak açıklanabilir. Bu sayede, bir statü göstergesi olarak ev sahibinin servis ve hizmetçi girişinden bağımsız olarak konutuna girebilmesi sağlanmıştır denilebilir.

İncelenen apartman konutlarının sahip oldukları toplam konut büyüklüklerine bakıldığında, 100 m² ve daha az eylem alanına sahip apartman konutlarının 1932-1939 yılları arasında inşa edildiği gözlemlenmektedir. Bahsedilen bu 11 konuttan 8'inin İstanbul'da, 3'ünün de Ankara'da inşa edilmesi, Ankara'da bulunan apartman tipi konuların daha az oda sayısı ile birlikte daha küçük m²'lerde inşa edilmeleri, belirtilen dönem içerisinde bu şehirlerin yoğun imar hareketleri içerisinde bulunmaları ile izah edilebilmesinin yanında bu apartman konutlarının yapıldıkları şehirlerdeki barınma

ihtiyacının daha fazla karşılanması açısından küçük metrekareye sahip konutlar olarak yapıldıklarının göstergesi olarak görülebilir. 100-200 m² arası eylem alanına sahip apartman konutu sayısının diğerlerine göre fazla olması, bu dönem için en çok tercih edilen konut büyüklüğü olduğu söylenebilir.

1931-1940 döneminde bulunan apartman tipi konutların büyük m²'lerde inşa edilmesi, daha önceki yıllarda kat sayısının birden fazla olduğu konaklarda yaşayan kesimin hayatlarını tek katlı bir konuta indirilmesi ile açıklanabilir.

Apartment tipi konutların büyüklükleri, daha sonraki dönemlerde ekonomik ya da imar nedenlerden ötürü küçülse de günümüze yaklaştıkça tekrar artmıştır. Bu konutlarda yaşanan büyüklük artışının bir başka sebebi olarak, kentleşme süreci içerisinde sanayinin sağladığı iş olanağından yararlanmak için köyden kente göç ederek gettolara yerleşen kesimin, planlı bir kentleşme hareketi içerisinde ailesini yanlarına alarak şehir merkezlerindeki apartmanlara taşınmasıyla birlikte kente adapte olması ele alınabilir.

Apartment konutlarının sahip oldukları sirkülasyon alanlarının büyüklükleri, 1931-1940 ile 1941-1950 yılları arasında daha fazla iken; bu oran 1951 ve sonrası yıllarda giderek azalmıştır. Modernleşme hareketleri içerisinde aile yapısında geniş aileden çekirdek aileye geçişle birlikte yaşanan değişimin ailedeki birey sayısını azaltması ve apartman konutunda yer alan mekanların sadece bir geçiş mekanı olarak değerlendirilen sirkülasyon alanlarından daha fazla kullanılması bu durumun sebepleri olarak görülebilir.

1931-1950 yılları arasında, antre ve koridor mekanlarının konut planlarında sofa olarak adlandırıldığı apartman konutlarıyla karşılaşılmıştır. Daha önce Geleneksel Türk Evi'nde gördüğümüz sofa mekanıyla Erken Cumhuriyet dönemi apartman konutlarında karşılanması, konutta yaşanan değişim içerisinde Türk konut kültüründe bulunan mekanların varlıklarını birdenbire kaybetmedikleri göstermektedir. 1950 yılından sonra inşa edilen apartman konutlarında bulunmayan sofa mekanı ise 1941-1950 yılları arasındaki dönemden itibaren yok olmaya başlamıştır.

İncelenen apartman konutlarında, "L" ve "T" şeklinde özelleşen iki farklı koridor biçimlenmesiyle karşılaşılmaktadır. Bu biçimlenmelere baktığımızda, dinlenme mekanları altında incelenen yatak odalarının önünde günümüz apartman konutlarında da görülen bir gece holünün olduğu gözlemlenmektedir. Koridor mekanında gördüğümüz bu biçimlenmeleri, mahremiyet olgusunun sağladığı söylenilebilir.

Yaşama mekanlarının büyüklüklerine bakıldığında, 1961-1970 yılları ve sonraki dönemlerde giderek artan bir eylem alanı büyüklüğü yüzdesi ile karşılaşılmaktadır. Misafir

odası, oturma odası, günlük oda, iç salon ve yemek salonu isimleriyle adlandırılan çeşitli mekanların salon mekanı içerisinde yer alarak, bu mekanın eylem alanı ihtiyacını artırmış ve büyümesine neden olmuştur. Bundan dolayı salon mekanı, kapladığı eylem alanı büyüklüğü bakımından apartman konutundaki en büyük mekan olmuştur.

Yemek mekanlarının sahip oldukları eylem alanı büyüklüklerine bakıldığında, 1931-1940 yılları arasındaki dönemden itibaren giderek azalan bir eylem alanına sahip olduğu görülmektedir. Bu durum, 1961 yılı itibariyle yemek salonu mekanının görülmemeye başlanması ile sonuçlanmıştır. Belirtilen yıldan itibaren yemek salonu mekan olarak ortadan kaybolarak salon mekanı içerisinde kendine yer edinmiştir. 1971-1980 arasında incelenen iki apartman konutunda da yemek salonu için salondan ayrı bir mekan oluşumuna rastlanmamıştır.

Mutfak mekanlarında eylem alanı büyüklüğü olarak yaşanan herhangi bir dikkat çekici değişime rastlanmamıştır; fakat apartman konutunda daireye girilen ana girişin dışında direkt olarak mutfak mekanına açılan ayrı bir giriş ile karşılaşmıştır. Ayrıca, bu mekana hizmet eden ofis mekanı günümüz apartman konutlarında yer almayarak yok olmuştur.

Apartment konutları içerisinde hizmet mekanları arasında irdelenen ofis mekanı, incelenen dönemin apartman konutlarında bir çalışma mekanı değil; mutfaktaki yemek pişirme işlevinin devamında yapılan yemek hazırlama eyleminin gerçekleştiği mekan olarak kullanılmıştır.

Dinlenme mekanları içerisinde yatak odalarına bakıldığında, çalışma kapsamında incelenen ilk apartman konutu olan Park Apartmanı (1931) içerisinde bu mekanların, ebeveyn, misafir ve çocuk yatak odası olarak belirtildiği görülmektedir. Bu durumdan hareketle, incelenen dönemin apartman konutlarında yer alan yatak odalarının bu konutların ilk örneklerinden itibaren özelleşmiş bir şekilde konut içerisinde uygulandıkları söylenebilir. Bunun yanında, günümüz apartman dairelerinde yer alan ebeveyn yatak odaları ise, kendisiyle doğrudan bağlantılı olan giyinme odası ve banyo mekanları ile iyice kişiselleştirilmiştir.

Çalışma mekanları, apartman konutları içerisinde büro ya da çalışma odası olarak adlandırılan mekanlardan oluşmuştur. Bazı apartman konutlarında büro mekanının yer alması, konut kullanıcılarının güncel iş hayatındaki çalışmalarını evlerine getirdiği ve bu mekanlarda çalışmalarını devam ettirdiğinin bir göstergesi olmuştur.

Temizlenme mekanları içerisinde banyo mekanlarının, ilk apartman konutlarından itibaren kullanıcıların tuvalet ihtiyacını da karşılayabilen çözümler olarak karşımıza çıktığı görülmektedir. Bu durum, bazı apartman konutlarında ayrı bir WC mekanına ihtiyaç duyulmamasıyla birlikte bu mekanın olmayışını da açıklamaktadır.

Birincil banyo mekanı, genel olarak dinlenme mekanlarına hizmet ederken; ikincil bir banyo mekanı oluşumuna ise, ebeveyn yatak odası içerisinde rastlanmaktadır. Ebeveyn banyosu olarak nitelendirilebilecek olan bu mekan örgütlenmesi, 1959 yılında İstanbul'da bulunan Birkan Apartmanı ile gözlemlenmeye başlanmıştır. Özellikle 1980'lerden sonra devlet eliyle yapılan apartman konutlarında göz ardı edilen ebeveyn yatak odasına ait banyo mekanı, günümüzde yapılan yeni konut sitelerinde yeniden görülmektedir. Geleneksel Türk konutunda dolap içerisinde gusülhane olarak karşımıza çıkan temizlenme mekanlarının Cumhuriyet'in ilk yıllarında Batı'dan dayatılan apartman planlarında göz ardı edilmesi de dikkat çekicidir. Nitekim, ebeveyn yatak odasında 1960'lı yıllara kadar görülmeyen banyo mekanı, kullanıcıların ihtiyacı doğrultusunda kültürün bir devamlılığı olarak yeniden gündeme gelmiştir.

İncelenen apartman konutlarında yer alan hizmet mekanları, fümuar, vestiyer, hizmetçi odası, ofis, yüklük, giyinme odası, ütü odası ve çamaşır odası mekanlarına sahip, çok çeşitlenmiş bir eylem alanı grubundan oluşmaktadır.

Hizmet mekanlarından olan fümuar (sigara salonu), 1935 yılından sonra apartman konutlarında gözlenmemiştir. Batılı apartman konutlarından örnek alınarak aktarılan bu mekanın Türk konut kültürüne yabancı olması, fümuar mekanının sadece bazı apartman konutlarında yer alıp daha sonra görülmemesine sebep olmuştur. Dergide yayınlanmayan örnekler olduğu da düşünüldüğünde etkisinin bir süre daha devam ettiği söylenebilir. Günümüzde tasarlanan apartman konutlarında bu mekanın yer almaması bu görüşü desteklemektedir.

Günümüz apartman konutlarında antre mekanında karşılaşılan vestiyer olgusu, incelenen dönemin apartman konutlarında vestiyer adlı bir mekan içerisinde; mevcut olduğu apartman konutlarına bakıldığında da metrekaresi büyük olan konutlarda gözlemlenmiştir.

İncelenen apartman konutları içerisinde yaygın olarak görülen hizmetçi odası mekanı, bu konutlarda bir hizmetçinin yatılı olarak kaldığının bir göstergesidir. Ancak, Yapı 44 ve Yapı 46'da hizmetçi mekanının olmaması ve kiler mekanının gereğinden büyük bir alana sahip olması, bu mekanın yeri geldiğinde hizmetçi mekanı olarak

kullanıldığını düşündürmektedir. Bu konuyla ilgili, bahsi geçen konutlarda yatılı bir hizmetçi anlayışının yerine yatılı olmayan bir hizmetçi anlayışının yerleşmeye başladığı söylenebilir.

Apartman konutlarının sahip olduğu açık-yarı açık mekanlarda, balkon dışında özelleşmiş mekanlar olarak teras ve veranda oluşumu gözlenmiştir.

Bir ihtiyaç olarak inşa edilen apartman konutları, ülkemizde Cumhuriyet öncesi ve sonrası yıllar içerisinde bu konutların tek sahibi olmaları sebebiyle bir güç göstergesi ve de ticari bir araç olmuştur. Gerçekleştirilen modernleşme hareketleri içerisinde ailede yaşanan değişim konut kullanımına da yansımıştır. Kat Mülkiyeti Yasası'nın kabulüyle birden fazla ailenin oturduğu konutlara dönüşen apartmanlar, ilerleyen yıllarda Toplu Konut Yasası ile birlikte bir standartlaşma içerisinde toplu konut ve güvenli siteler şeklinde devlet, özel kooperatifler ya da firmalar tarafından üretilmektedir.

İncelenen apartman tipi konutlar üzerinden mekanlar analiz edildiğinde Türk konut kültüründe yer almayan mekanların varlığı apartman planlarının Batılı örneklerden uyarlandığının bir göstergesidir. Bu noktadan hareketle, Batılı plan örnekleri baz alınarak inşa edilen Türkiye'deki Erken Cumhuriyet dönemi apartman konutlarının, zaman içinde Türk konut kültürüne adapte olmaya çalışsa da günümüzde hala bir kimlik karmaşası içerisinde olduğu söylenebilir. Bu durum, ülkemizde yaşanan mimarlık dönemlerinin içerisinde toplumumuzda hala kent bağlamında bir konut kültürünün oluşmadığının göstergesi olarak sayılabilir.

5. ÖNERİLER

Türkiye'nin ilk süreli mimarlık yayını olan Mimar/Arkitekt dergisinde yer alan Cumhuriyet dönemi apartman konutlarının 1931-1976 yılları arasında eylem alanlarında yaşanan değişimin incelendiği bu çalışmanın bulguları ve sonuçları tartışmaya açılmıştır. Bunun yanı sıra, bu çalışmanın devamı kapsamında öneriler şunlar olabilir:

- Öncelikle Cumhuriyet dönemi apartman konutlarının toplu olarak yer aldığı bir çalışma bulunmamaktadır. Bu konutlar, çeşitli kitaplarda yer almakla birlikte konutların çoğunun günümüzde yok olmuş ya da işlev değiştirmiş olması nedeniyle bu konutlar ile ilgili veriler önem kazanmaktadır. Cumhuriyet dönemi apartman tipi konut örneklerine ulaşmak adına Mimar/Arkitekt dergisinin tüm sayılarını taramak gerekmektedir. Bunun yanında, ulaşılan planlar orjinal plan çizimlerinin fotoğraflarıdır. Bu açıdan, bu çalışma kapsamında dijital ortama aktarılan veriler önem kazanmaktadır. Ancak, bazı konutlar çalışma kapsamından çıkarılmış ve incelememiş; bunun gerekçeleri 2.1.1. Örneklem Grubunun Belirlenmesi bölümünde aktarılmıştır. Elde edilen veri tabanının genişletilmesi adına, çalışma kapsamı dışında tutulan konutlar da CAD ortamına aktararak 1931-1980 yıllarında yapılan apartman konutlarına ait çok önemli bir veri tabanı oluşturulabilir.

- Cumhuriyet dönemi apartman konutları incelenmek istenildiğinde literatür içerisinde aynı örnekler ile karşılaşılmaktadır. Elde edilen veri tabanı bunu karşılamak adına, mimarlık ve iç mimarlık alanlarında yapılacak yeni çalışmalar için bir altlık oluşturabilir. Bu bağlamda, tasarım disiplinleri dışında sosyolojik ve kültürel çalışmalar kapsamında da bu veriler değerlendirilebilir.

- İncelenen örnekler, 1980 sonrası devlet ve özel sektör tarafından yapılan toplu konutlar ve güvenli siteler ile karşılaşılmalı olarak değerlendirilebilir.

- İncelenen apartman konutlarının varlığı tespit edilip var olanların plan şemaları ile çalışmada tespit edilen veriler karşılaştırılabilir.

- İncelenen apartman konutlarından günümüzde var olanların konut olarak ya da hangi amaçla hizmet ettiği; yok olanların hangi sebeplerden dolayı günümüze ulaşmadığının tespiti yapılabilir.

- Çalışmada incelenen mekanların gelişim süreçleri, bu mekanlar tek tek ele alınarak detaylıca incelenebilir. Bu bağlamda:

- İncelenen apartman konutlarının koridor mekanlarında görülen “L” ve “T” şeklindeki biçimlenmeler derinlemesine incelenebilir.
- Ebeveyn yatak odalarında yer alan banyo mekanı, sofa, hol, servis holü, ofis, teras ve veranda gibi mekanların değişim süreçleri geçmiş ve gelecek bağlamında yeniden ele alınabilir.

6. KAYNAKLAR

- Alemdar, Y., 2001. Türkiye'deki Mimarlık Dergileri Üzerine Bir Sınıflama, Mimarlık, 300, 37-41.
- Alsaç, Ü., 1976. Türkiye'deki Mimarlık Düşüncesinin Evrimi, KTÜ Baskı Atölyesi, Trabzon.
- Alsaç, Ü., 1979. Cumhuriyet Döneminde Yayınlanan Mimarlık Dergileri, Çevre, 1, 86-90.
- Alsaç, Ü., 1984. Arkitekt'ten İleriye, Mimarlık, 200, 44-45.
- Altınar, A., T., 2001. Mimarlık Dergilerinin Babıalı Serüvenleri: Bir Tutkudur Dergi Çıkarmak, Mimarlık, 300, 44-45.
- Anonim, 1974. Türk Dil Kurumu Türkçe Sözlük, Türk Dil Kurumu Yayınları, Bilgi Basım Evi, Altıncı Baskı, Ankara.
- Anonim, 1984. Söyleşi: Türkiye'de Mimari Yayıncılık, Mimarlık, 200, 34-43.
- Anonim, 1985. Modern Mimarlık Hareketinin Mimarlık Yayınlarında Ele Alınışı ve Yayınların Uygulamaya Etkisi, Mimarlık, 215-216, 35-38.
- Anonim, 1986. Librairie Larousse, Cilt 2, Interpress Basın ve Yayıncılık, İstanbul, ss.709.
- Anonim, 1993. Dictionnaire Larousse, Cilt 1, ss.168.
- Arcan, E., F. ve Evcı, F., 1987. Mimari Tasarıma Yaklaşım 1, Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Yayınları, İstanbul.
- Aslanoğlu, İ., 1980. Erken Cumhuriyet Dönemi Mimarlığı, ODTÜ Mimarlık Fakültesi Basım İşliğı, Ankara.
- Balamir, M., 1994. Kira Evinden Kat Evlerine Apartmanlaşma, Mimarlık, 260, 29-33.
- Barkul, Ö., 1993. İstanbul'da İlk Dönem (19.yy sonu – 20.yy başı) Apartman Konutlarının Yapısal, İşlevsel ve Çevresel Yönden Değerlendirilmesi, Doktora Tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Batur, A., 1985. Modern Mimarlık Hareketinin Mimarlık Yayınlarında Ele Alınışı ve Yayınların Uygulamaya Etkisi, Mimarlık, 215-216, 35-38.
- Bozdoğan, S., 2012. Modernizm ve Ulusun İnşası: Erken Cumhuriyet Türkiye'sinde Mimari Kültür, Metis Yayınları, İstanbul.
- Cengizkan, A., 2002. Modernin Saati, Boyut Yayın Grubu, Ankara.

- Eldem, S., H., 1984. Türk Evi: Osmanlı Dönemi I. Cilt, Türkiye Anıt Çevre Turizm Değerlerini Koruma Vakfı Yayınları, İstanbul.
- Eriş, E., 2011. Geleneksel Türk Evlerinin Cumhuriyet Sonrası Apartman Tasarımlarına Olan Etkileri Üzerine Bir Çalışma, Yüksek Lisans Tezi, Yeditepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Ersoy, Z., 2002. Konut ve Ev Kavramlarının Karşılaştırmalı Analizi, Doktora Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Es, M., 2008. Osmanlı Devleti'nde Mahalli İdareler, Yerel Siyaset Dergisi, 27, 29-38.
- Gür, Ş., 2000. Doğu Karadeniz Örneğinde Konut Kültürü, Yem Yayın, İstanbul.
- Hasol, D., 2002. Ansiklopedik Mimarlık Sözlüğü, Yem Yayınları, 8. Baskı, İstanbul.
- Hasol, D., 2008. Mimarlık Dergileri, 100. Yıl'da İki Mimar Sempozyumu, 16-17 Ekim, İstanbul.
- İzgi, U., 1999. Mimarlıkta Süreç Kavramlar İlişkiler, Yem Yayınları, İstanbul.
- Jeanneney, J., 2009. Başlangıçtan Günümüze Medya Tarihi, çev. Esra Atuk, Yapı Kredi Yayınları, 3.Baskı, İstanbul.
- Mora, N., 2008. Medya ve Kültürel Kimlik, Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi, Cilt 5, 1, 1-14.
- Öncel, A., D., 2010. Apartman: Galata'da Yeni Bir Konut Tipi, Kitap Yayınevi, Birinci Basım, İstanbul.
- Özdel, İ., 2001. Türkiye'de Mimarlık Dergiciliğinin 70 Yılı: Mesleki Örgütlenme Ortamı Olarak Mimarlık Dergileri, Mimarlık, 300, 29-33.
- Sayar, Z., 1980. Arkitekt ile 50 yıl, Arkitekt, 380, 122-123.
- Sey, Y., 1998. 75 Yılda Değişen Kent ve Mimarlık, Tarih Vakfı Yayınları, İstanbul.
- Sırmalı, F., 1975. Adım Adım Mimarlık, Arpaz Matbaacılık, İstanbul.
- Sözen, M., 1984. Cumhuriyet Dönemi Türk Mimarlığı, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, Ankara.
- Tantekin, S., 1984. Apartman Tipi Konutların Plan Tipolojisine Etki Eden Faktörlerin Saptanması, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Tanyeli, U., 2000. Osmanlı Barınma Kültüründe Batılılaşma-Modernleşme, Tarihten Günümüze Anadolu'da Konut ve Yerleşme, ed. Yıldız Sey, Tarih Vakfı Yayınları, İstanbul.

- Tekeli, İ., 1998. Türkiye’de Cumhuriyet Döneminde Kentsel Gelişme ve Kent Planlaması, 75 Yılda Değişen Kent ve Mimarlık, ed. Yıldız Sey, Tarih Vakfı Yayınları, İstanbul.
- Tekeli, İ., 2012. Türkiye’de Yaşamda ve Yazında Konutun Öyküsü (1923-1980), Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul.
- Uğurlu, Ö., 2010. Kentlerin Tarihsel Gelişimi, Türkiye Perspektifinden Kent Sosyolojisi Çalışmaları, Örgün Yayınevi, İstanbul.
- Vanlı, Ş., 2006. Mimariden Konuşmak: Bilinmek İstenmeyen 20. Yüzyıl Türk Mimarlığı Eleştirel Bakış, Şevki Vanlı Mimarlık Vakfı, 2. Cilt, Ankara.
- Vitruvius, 1998. Mimarlık Üzerine On Kitap, Şevki Vanlı Mimarlık Vakfı Yayınları, çev. Suna Güven, İstanbul.
- Yücel, A., 2000. İstanbul’da 19. Yüzyılın Kentsel Konut Biçimleri, Tarihten Günümüze Anadolu’da Konut ve Yerleşme, ed. Yıldız Sey, Tarih Vakfı Yayınları, İstanbul.
- URL-1, http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_gts&kelime=apartman Türk Dil Kurumu Apartman Tanımı, 14 Nisan 2014.
- URL-2, <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/289442/insula> Encyclopædia Britannica, 5 Nisan 2014.
- URL-3, <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/29370/apartment-house?anchor=ref260511> Encyclopædia Britannica, 5 Nisan 2014.
- URL-4, http://wings.buffalo.edu/AandL/Maecenas/rome/roman_house/mcxx0005.html, 14 Nisan 2014
- URL-5, <http://www.nytimes.com/1993/04/16/books/books-of-the-times-from-houses-to-towers-a-125-year-revolution.html>, 14 Nisan 2014.
- URL-6, <http://bellek.beyoglu.bel.tr> 155. Yıl Altıncı Daire-i Belediye Başkanları ve Hizmetleri Kronolojisi Sergisi, 3-12 Ocak 2013.
- URL-7, <http://bellek.beyoglu.bel.tr> Zaman Tünelinde Beyoğlu Kataloğu, Eylül 2012.
- URL-8, <http://dergi.mo.org.tr/detail.php?id=2> Arkitekt Veritabanı, 7 Haziran 2013.

ÖZGEÇMİŞ

1986 yılında Trabzon'da doğdu. İlköğrenimini Fatih İlkokulu ve 100. Yıl İlköğretim Okulu'nda, orta öğrenimini ilk ismi Yunus Emre Anadolu Lisesi olan şimdiki adıyla Tevfik Serdar Anadolu Lisesi'nde tamamladı.

2004 yılında öğrenime başladığı Karadeniz Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi İç Mimarlık Bölümü'nden 2009 yılında mezun oldu. Lisans eğitiminin son senesinde Erasmus öğrenci öğrenim hareketliliği kapsamında İtalya'da burslu olarak Università degli Studi di Cagliari'de bir dönem öğrenim gördü. Askerlik görevini yerine getirdikten sonra özel sektörde iç mimar olarak iki yıl süreyle çalıştı. 2011 yılında Karadeniz Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü İç Mimarlık Anabilim Dalı'nda lisansüstü eğitimine başladı. 2012 yılında ÖYP kapsamında Erzurum Teknik Üniversitesi Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi İç Mimarlık Bölümü'ne Araştırma Görevlisi olarak atandı. İyi derecede İngilizce ve İtalyanca bilmektedir.